

શ્રી વિજય ભુવનતિલકસૂરીચર જૈન મથમાવા/૨૬
 આત્મ-કમલ-લલિત-ભુવનતિલકસૂરિ-ગુરુજી નમ
 પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવશ્રીમદ્વિજયલલિતસૂરીચરજી
 મહારાજ નિરચિત

તત્ત્વન્યાયવિભાકર

ભા. ૧

- ગુજરાતી અનુવાદક -

પૃ ૫૦ દલિલકોટીર આચાર્યદેવ વિજય ભુવનતિલક-
 સૂરીચરજી મહારાજના પરમવિનેય

પૃ ૫ યાસજી મહારાજ શ્રી ભદ્ર ઝવજમજગજીવર

- મહાપક -

(૧) શ્રી જૈન શ્રેતાગમર મૂર્તિપૂજ્ય મલ્લ મોલાપૂર

(૨) શ્રી જૈન આવીમ સલ્લ, મોલાપૂર

તરફથી બેટ

- પાના ૬ -

શ્રી હર્ષિભાઈ જીવન ગતિ આલિપ્ત સા ન
C/o નરેશ દાસ મુળીતા ૧ શાદ
ભાગી (મુમ્બાઈ) મિ. ૧૦૧૬ ૧

પ્રથમ નવા પેસાના ગ્રંથોની નારને પ્રમાણક ગ્રંથોથી
પુસ્તક બેટ મળી ગમશે

વી. ૦ સ. ૦ રૂ. ૫૦] સહિષ ૨૦ ૭ [વિ. ૦ મ. ૦ ૨૦૨૫

- મુદ્રક -

જાનકીસિંહજી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ
પ્રા. ૦ અમરવતી બેચરવાસ મહેતા
પાલીતાણા (સોરાષ્ટ્ર)

જેનરલ ન્યા વા કવિ વકિરીટ પુજ્યપાદ આચાર્યદેવ
શ્રીમદ્ વિજયલલિતસૂરીચરણ મહારાજ

તમજ અમારી વિનિતિને માન આપી પૂજ્યપાદ પ્રવચન-
પદુ આચાર્ય દેવ વિજય વિક્રમસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીએ
પોતાની આગલી શૈલીએ આ શ્રદ્ધા આમુખ લખી મોકલીને
શ્રદ્ધા ગૌરવમા વધારે કયો છે એ બદલ પૂ આચાર્ય મહા
રાજશ્રીના અમો અત્યંત ઝાણી છીએ

આ શ્રદ્ધા પ્રફ મગોધનાદિ કાર્ય પૂ પ મહારાજશ્રીએ
તથા મુનિરાજ પુણ્યવિજયજીએ કરી આપ્યું છે અને પ્રેસ
કોપી મુનિરાજ શ્રી વીરએનવિજયજીએ કરી આપી હતી
જેથી આ સમયે અમો તેઓશ્રીના અત્યંત આભારી છીએ

શ્રદ્ધા પ્રકાશનમા જે જે બાબતોએ તથા સંધોએ આર્થિક
સહાય કરી છે તેઓનો આ તકે આભાર માની સમ્યક્
જ્ઞાનના કાર્યના મતેવ સ્વોપાર્જિત લક્ષ્મીનો સદ્વ્યય કરતા
રહે એવી શુભાશા એવી વીરમુ હુ

પ્રકાશક

પૂઠ ધર્મદિવાકર જ્ઞેન શાસનપ્રભાવક પરમપૂજ્ય આચાર્યદેવ

શ્રીમદિજય બુવનતિલકસૂરીશ્વરજી મહારાજ

આમુખ

અથ પરિચય

અનત ઉપકારી જિનેશ્વર લગવતો “તીથ”ની સ્થાપના કરતા મહાધર પ. પ્રદાન કરે છે અને તે જ સમયે ‘દ્વાદશાગી’ની રચના પણ થઈ જાય છે અર્થાત્ શાસનના પ્રવર્તન સમયથી વ્યવસ્થિત શાસ્ત્રો રચાયેલા જ હોય છે પાત્રની યોગ્યતા ઉપસ્થિત માનવગણની રૂચિ અને શ્રાદ્ધશક્તિને સામે રાખીને મહાન પૂર્વાચાર્યો તેઓને અનુરૂપ નબળાશનું આત્મભાધારિત નિર્માણ કર્યું “તત્ત્વાથ સૂત્ર” આવા જ પ્રયત્નોનું એક સુદર તેમ જ સમતોલ મહાન શાસ્ત્ર છે આ શાસ્ત્ર જ્યારથી રચાયું ત્યારથી આજ સુધી અનેકો માટે નવ પ્રેરણાનો આત બનતું આવ્યું છે તેમ જ કેટલાય કાળ સુધી નવ પ્રયત્નોને જાગૃત કરવાની અસીમ શક્તિ તેમાં નિહિત છે

નરુત મૂનના અધ્યયનના સરકારથી સ્વ. પૂ. શુરુવર્ચએ પણ જરા વિસ્તારરચિ જીવેને ઉપલક્ષીને “તત્ત્વ ન્યાય વિભાકર” નામનો અથ નિર્માણ કર્યો છે

અથનું નામ જ વિષયનો સારો સ્ફોટ કરી આપે તેમ છે આ અથમાં ‘તત્ત્વ’ અને ‘ન્યાય’ આ બે વિષયો પર પ્રકાશ ફેલવવામાં આવ્યો છે, જેથી અથને “વિભાકર” સૂત્રની ઉપમા અપાયેલ છે જો કે ‘ન્યાય’ એ જ્ઞાનનું નિરુપણ છે અને જ્ઞાન નિરુપણ જીવ તત્ત્વાનર્ગત છે માટે

તત્ત્વથી તે જિજ્ઞાસુ છે તેમ યથના નામનો ધ્વનિ પ્રગટિત થતો નથી પણ નવ તત્ત્વોમાં પ્રધાનતત્ત્વ જીવ છે જીવનું પ્રધાન લક્ષણ જ્ઞાન છે અને જ્ઞાન સ્વરૂપ ન્યાય જ્ઞાનનો એક મહત્ત્વનો વિભાગ છે તેમ સૂચન કરવામાં આવ્યું છે માટે જ યથનું નામ 'તત્ત્વ ન્યાય વિનાકર' રાખવા છતાં તત્ત્વ અને ન્યાય એવા બે વિભાગ ન કરતાં યથાનું જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર આમ ત્રણ વિભાગ કર્યા છે તેમાં પ્રથમ જે વિભાગો ૧૦ ૧૦ કિરણમાં વિભાજન કરવામાં આવ્યા છે જ્યારે બાકીનો ત્રીજો વિભાગ ત્રણ વિભાગમાં વિભાજિત છે

પ્રથમ વિભાગમાં સૂત્રો

દ્વિતીય વિભાગમાં શૂત્રો

તૃતીય વિભાગમાં સૂત્રો

પ્રથમના દર્શન વિભાગમાં નવ તત્ત્વોની ચર્ચા છે અને પ્રત્યેકને અનુરૂપ જૈન દર્શનની અભિપ્રાય લેટકેટકે કર્મતત્ત્વનું વિશદ વર્ણન છે

પ્રત્યેક લેટકેટકેના લક્ષણો ખૂબ અદ્ભુત રીતે બતાવ્યા છે કમ ચર્ચા વિષયક લેટકેટકે નાનો વિષય પણ પૃથક્ અથવા બનવાની સંપૂર્ણ ચેતનાતા ધરાવે છે

તેની જ રીતે જ્ઞાનવિભાગમાં ચાર પ્રમાણની વિસ્તૃત ચર્ચા પણ યથનું અનેક આકર્ષણ છે સૂત્રોમાં વર્ણાયેલી ભાષા અત્યંત સરળ છે પ્રયોગો પણ અત્યંત આકર્ષક છે છતાં પણ જરૂરિયાતથી વધુ શબ્દો વાપર્યા વગર યથાની મર્યાદા જાળવી રાખવામાં આવી છે

સારા ય નૈન દશનનુ અબ્યતર અને બાહ્ય બને પ્રકા
રનુ એક સમતોલ વિવરણ આ અથમા પ્રાપ્ત થાય છે

મૂલસૂત્રો પર રચવામા આવેલી 'ન્યાય પ્રકાશ' નામની
સ્વોપગ્રીકા પણ વિદ્વાનજનોને આશ્ચર્ય મુગ્ધ કરે તેવી છે
તેનુ કદ પણ ઠીક ઠીક પ્રમાણમા વિશાળ છે

“ રચના ”

આ અથની રચના અગે પણ એક નાનો ઇતિહાસ છે
પૂ મુનિ થી પ્રભાવવિજય મહારાજે એક દિવસ સ્વ પૂ ગુરુ
દેવને વિનતિ કરી કે આપત્રી કોઈ મારા જેવા અપ્રમતિ
જીવોને બોધ થાય તે માટે કોઈક સુદર અથ બનાવી આપ
વાની કૃપા કરે.

સરગૃહથી સ્વ પૂ ગુરુદેવે ચિંપની તે વિનતિ માન્ય
રાખી સ્વપર દશનના ગભીર ઉડાણ સુધી પહોંચી ગયેલ
પૂ ગુરુદેવ એ એક અપનીમ રમૂતિ શક્તિના ખજાના હતા
અથનુ નિર્મોણ એક અમાધારણ વાત છે એક સામાન્ય નેખક
પણ અખ્યાખધ પુસ્તકો ઉઘસાવતો હોય છે જ્યારે પૂ ગુરુદેવ
આ અથ નિર્મોણ કરતા હતા ત્યારે કોઈ નથ તેમને જોવા
માગ્યો હોય તેવુ મને યાદ નથી મોટા ભાગના સૂત્રો તેઓ
શતના જ બનાવતા અને દિવસના કોઈની પામે લખાવી દેતા
અથકતો આચાર્યશ્રીની આ એક અજોડ સફળતા છે અને
રમૂતિ શક્તિનો એક અનુપમ પુરાવો છે

અથ નિર્માણનો પ્રારભ

થગો અને પૂર્ણાદૂતિ

વરં બાદ થવા પામી ત્યાર બાદ વિદવાને સતોષવા
'ન્યાય પ્રકાશ' નામની ગ્રંથ રચના આવી

જ્યારે કોઈ પણ પુસ્તકોની મદદ વિના રાત્રે શયનિર્માણ
કરવામાં આવે ત્યારે યોગ્ય આકર્ષિત શબ્દ માત્રથી કોઈનું
અનુભવ કંઈ છે, તેમાંથી બનાવ્યું છે આની અમબદ્ધ વાતો
મત્તથી વેગળી બની જાય છે

દર્શનશાસ્ત્રનો પ્રામાણિક વિદ્વાન તેના પૂર્વોચ્ચારોના અર્થથી
પરિચિત ન હોય, સંસ્કારિત ન હોય કે પ્રભાવિત ન હોય
તે કરી શકે જ નહીં એવા યોગ્ય નથી પ્રામાણિક કોઈ પણ આચાર્ય
કોઈ પણ નવા તત્ત્વની અવેશવાનો દાવો નૈન શાસનમાં તો
ન જ કરી શકે

જે કોઈ વિશિષ્ટતા હોય તે સંકલન રજુઆત અને
વિવરણમાં જ હોય છે

હોમયદ્રાચાર્ય મહારાજએ ઉમાસ્વાતિ મહારાજને 'ઉમા
માસ્વાતિ સંગૃહીતાર' કહ્યા છે તેનો કોઈ એવો અર્થ કરે
કે ઉમાસ્વાતિ મહારાજની કોઈ વિશિષ્ટતા નથી કારણ કે
તેઓએ તો માત્ર આગમન અર્થની જ સંકલન કરી છે
તો આવી વાત કરનારની મૂળતા એક નાનું બાળક પણ
સરળતાથી સમજી શકે તેમ છે અહીં કહેવાનો આશય
એટલો જ છે કે અધિકાર પ્રામાણિક આગનાયને છોડ્યા વગર
જ એક વિશિષ્ટ શૈલીથી પદ્યોનું સંકલન કર્યું છે તે જ
દ્રશ્ય છે

કોઈ પણ શાસ્ત્રીય બાબતમાં નવું તત્ત્વ શોધવાનો દાવો

કરવો તે તેઓશ્રીની કલ્પનામા પણ કદી પ્રવેશ પામ્યું ન હતું, માટે અથકારના સાહિત્યનું મૂલ્યાંકન કરનારે માત્ર સકલતા, રચના, રત્નુઆત પર ધ્યાન રાખવાનું રહે છે કોઈ એક વ્યક્તિનું મકલન આવું છે માટે જીવંતજી તેથી પણ આવું સકલન કરવું જોઈએ તે એક નિર્યાંક પ્રવાપ છે માત્ર શાસનના તરવો યથાયોગ્ય રીતે પ્રદર્શિત થવા જોઈએ તેવો જ આશ્રય યોગ્ય છે

અથકાર

અથના માર્મિક પાઠકો અને તટસ્થ ચિત્તકોને અથકાર માટે કેવું જાહેરમાન પેદા થયેલ છે તે તો આપણે આગળ જોઈશું તે પહેલાં અથકારનું અનેકવિધ વ્યક્તિત્વ પણ દર્શિ ગોચર કરવા જેવું છે

તેઓશ્રીના જીવનની કેટલીક વિશિષ્ટતાઓ તેમના સાહિત્ય સર્જનમા પણ ઉતર્યા વગર રહે નહિ માટે પણ તે વ્યક્તિત્વની સ્પષ્ટતા કરવી યોગ્ય છે

૧ સૌ પ્રથમ તેઓશ્રીને ૫ કમવસૂરીશ્વરજી મ તેમ જ ૫ આત્મારામજી મ જેવા ગુરુ અને પ્રગુરુ પ્રાપ્ત થયા હતા જેઓમા રહેલ શાસનપ્રેમ અને સત્ય ગવેષણ તેમનામા સદૃજ રીતે મકાત થયા હતા

૨ વ્યાખ્યાનની અજોડ શક્તિએ વાદવિવાદના અનેકાનેક પ્રશ્નો પ્રાપ્ત કરાવ્યા હતા જેથી દાશાનેક જ્ઞાન અત્યંત પુષ્કળને તેમા કોઈ આશ્ચર્ય ન ગણાય

૩ સ્મૃતિ અને સ્વાધ્યાય મમતા વડે જીવતા આગમની
ગરજ સાંખ્યા તેઓ શ્રમિમાન હતા

૪ સ્વભાવગત સંગતના પ્રત્યેક દોષમા વિસ્તાર પામી હતી
જેના દરાન મધ રચનામા પણ થાય છે

૫ મહાન કાવ્યશક્તિ પણ તેઓના રચના દેખાયા વિના
ન રહી શકે

આટલા યજ્ઞિત્વનો ખ્યાલ કરીને તેમના અચોત્ત અવ
લોકન કરનાર ચામ્પસ કોઈ નહીન શીજ પ્રાપ્ત કરશે

વાચન મનન અને ચિંતન

“તત્ત્વ ન્યાય વિભાકર” માન મૂળ વિ સ ૧૯૬૫મા
પ્રકાશિત કરવામા આવ્યો હતો અને સટીક મધ વિ સ
૧૯૯૯ મા પ્રકાશિત થયો હતો

મૂલ અને સટીક મધ પ્રકાશિત થતા જૈન જૈનેતર સમાજ
તરફથી પણ કેટલાક વિચાર પ્રવાહો પ્રગટિત થયા જે પ્રસ્તુત
મધની મહત્તાના જ મગૂચક બન્યા છે

મધના પ્રથમ સૂત્રએ જ કેટલાકને વિદૂષળ બનાવી
નાખ્યા હતા તેમા એક જૈનેતર વિદ્વાન્ આચાર્ય દર્શનનૂરિ
મહારાજ તેમ જ કહેવાના ઐતિહાસિક વિદ્વાન્ ૫ કવ્યાણ
વિજયજીનો સમાવેશ થાય છે

જૈનેતર વિદ્વાન્ અને ૫ કવ્યાણવિજયજીએ પ્રથમ
સૂત્રના પ્રત્યેક ગળ માટે વિરોધ કયો છે, જે બનેતા ગિળો
ચિત જવાબ કવ્યાણ માસિકમા પ્રાપ્ત થયેલ છે

પ્રથમ જેનેતર વિદ્વાનનો જવાબ જાગીતા લેખક તેમ જ વિદ્વાન્ પન્થાસ કનકવિજયજી ગણિવરે આપ્યો છે જે પૂ ગુરુદેવ પ્રત્યેના પક્ષપાત નહીં પણ હૃદયની ભક્તિનું પણ સૂચન કરી જાય છે

૫ કલ્યાણવિજયનો જવાબ સાધુ જીવનની રોગવાવસ્થામાં રહેલા વિદ્વાન્ મુનિ રાજ્યશવિજયજીએ આપેલ છે જે જે રાજદો માટે પન્થાસ કલ્યાણવિજયજીએ વિરોધ કરેલ છે તે પ્રત્યેક રાજદો આગમમાં કયા કયા અને કેવી કેવી રીતે વપરાયા છે તેની ખૂબ સ્પષ્ટતા કરી છે

ઉપરોક્ત બંને આત્મિકારોએ મૂલકારના હોદ્દાને પ્રકાશ કરતી ટીકા તરફ જોયું હોય તેમ લાગતું નથી

આચાર્ય દયાનંદસૂરીજી ન્યાય પદ્ધતિથી પરિચિત હોવાના કારણે જીજી ચર્ચામાં ન પડતા ‘માગ’ શબ્દના એકવચન અને ઉપાન શબ્દના બહુવચનની જ ચર્ચામાં પડ્યા છે અને ઉપમહારમાં એકાદ બે પરુષ વચનો વાપરી સતોષ પામેલ છે આ સારીએ ચર્ચાનો ઉદ્દેશ કરવાનું આ સ્થાન નથી છતાં તત્વાધના પ્રથમ સૂત્રની સાથે સરખાવીને જ આના પ્રથમ સૂત્ર પર આક્ષેપ કરવામાં આવ્યા છે તેથી આત્મોપની ભૂમિકા જ અયોગ્ય છે, અર્થાત્ તત્વાર્થકારનું પ્રથમ સૂત્ર મોક્ષમાર્ગનું વિધાન બિન અપેક્ષાથી કરે છે જ્યારે પૂ ગુરુદેવનું પ્રથમ સૂત્ર બિન અપેક્ષાથી પ્રવૃત્ત છે અહીં આત્મની જ નોંધ કરવી પડેલી માનીએ છીએ અથવા સંસ્કૃતમાં જવાબ આપવામાં આવશે

જૈન માધુષોને જૈનેતર વિદ્વાનો તો ડીક પણ જૈનેતર વિદ્વાન એ એસ ગોપાળી પણ જણાવે છે કે “ આચાર્ય ધી ચાળિદક ડોળ વિના તેમ જ શબ્દની કરકસરથી (પ્રસ્તુત અથમા) મત્યને રજુ કરે છે ” અને અથની ઉપયોગિતાને જોતા તો એ તેને અથની ઉપયોગિતાને સવ જ્ઞાનમ અક તરીકે બીરહાવે છે ઘણા વિદ્વાનો હજી પણ તેવા વર્ણન કરતા તૃપ્ત થતા નથી

તરવાથનુ અધ્યયન કરાવતા આ અથને પરિશિષ્ટ તરીકે આયોજિત કરી અભ્યાસક્રમમા પણ નિયુક્ત કરવા જેવો છે

પ્રસ્તુત ભાષાતર અને ભાષાતરકાર

આ મૂળ અથની પ્રસ્તાવના નથી તેથી અથ વિષે વધુ વિસ્તારથી વર્ણન કરેલ નથી પણ કેટલીક આવશ્યક દિશા સૂચન જ કરવામા આવ્યું છે

ઉપરોક્ત તરવ ન્યાય વિભાકર અથનુ ભાષાતર આ અથમાં કરવામા આવેલ છે ભાષાતરકર્તાએ વલિતવિસ્તર જેવા અથનુ ભાષાતર કરીને વિદ્વાન જગતને પોતાની વિદ્વત્તાનો પરિચય સારી રીતે કરાવેલો જ છે તેથી તે બાબતમા વધુ કશું કહેવાની જરૂર રહેતી નથી

પ્રસ્તુત મૂળ અથની સાથે તેમનો બીજા કોઈ પણ કરતા નિકટતમ સબધ છે

મૂળ અથના અતે તેમને સસ્કૃતમા પદ્ય પ્રમાણ બનાવેલી પ્રથસ્ત ઘણ સન્માન પામેલ છે તેમજ અથરૂપ પ્રાસાદ ઉપર શિખર સમી શોભી રહેલી છે

તદુપરાત મારોય થય તેમને કઠસ્થ કયો છે એટલુ જ નહિ પણ પૂ ગુરુદેવે જ સારોય થય તેમને ભણાવ્યો છે આથી તેઓ થયકર્તાના તો અત્યંત જાણી હતા જ પણ સાથે સાથે થયના પણ સ્વનત્ર રીતે જાણી બની ચૂકયા છે

પ્રસ્તુત બાબતર દ્વારા તેઓ થયની મહત્તા અને થયકારના અદ્ભુત જ્ઞાન વિકાસનો ગુજરાતી જનતાને સુંદર પરિચય આપી શકશે

આ થયની યોગ્યતા જોડે “ પૂં ગુરુદેવની વિવિધ અવસ્થામાં અનુભવી વિદ્વાન્ હીરાલાલ રસિકલાલ કપડીનાએ આ થયનુ બાબતર કરવાનો મનોરથ સેવ્યો હતો તે માટે થોડોક પ્રયત્ન પણ તેમને કર્યો હતો પણ કાળબળે તે કાય આજ સુધી પત્યુ નહિ ત્યારે તેઓએ પૂં ગુરુદેવના શિષ્ય મહત્ત પાસેથી પણ સટીક તત્વન્યાય વિભાકરના બાબતરની આશા સેવી હતી

આજે તેમાથી થોડુ પણ કાય પૂં બદ્ધ કરવિજય ગણિ વર કરી રહ્યા છે તેથી મને અત્યંત આનંદ થયો છે સાથે સાથે કેટલાય સંસ્કૃત અનભિજ્ઞવગ પણ અનુપમ આનંદ અનુભવશે તે નિર્વિવાદ સત્ય છે

પૂં બદ્ધ કરવિજય સંસ્કૃતના પ્રાજ્ઞલકવિ અને લેખક છે સાથે સાથે બાબતર કરવાની દિશામા પણ તેમણે લક્ષ્ય રાખ્યું છે તે ગુજરાતી પ્રજા માટે અત્યંત સફળતાની વાત છે

બીજા વિભાગનું બાબતર તેઓ શીઘ્રતાથી પરિપૂર્ણ કરે

તેરી ગુમાવિજાયા માથે માથે તેઓ આ અથ ઉપર સ્વતંત્ર રીતે પણ ગુજરાતીમાં જો ને ઘણું જ ઉપયોગી છે

ઠાણ કં તેઓ આ અથના દ્વારે ઉપર જણાવ્યા મુજબ સારી રીતે પામેલ છે વળી બાપાતરિત અથોમાં કેવળ કે પરિશિષ્ટો ઉમેરે કે નેથી અભ્યાસીઓની કુલીક કડીનના દર થઈ જાય તે પણ ઈચ્છવા યોગ્ય છે

બાપાતરિત અથની શરૂઆતમાં પ્રસ્તુત અથના અભ્યાસ દ્વારા તેમના મગજમાં કેવી છાપ ઉપસ્થિત થઈ છે તે પણ ગુજરાતી બાપામાં આવેખન કરશે તો બાપાતરિત અથ તેમજ મૂળઅથનું ગૌરવ વધુ પ્રચાર પામશે

અતમા તેમની શ્રુતોપાસના ગુરુવાણિ અને શાસનમેવાની પગલું નિરતર વધતી રહે તેરીજ શાસન હેતુને અભ્યથના કડક હુ શાસનનેવાતુ બા તેમને પ્રાપ્ત થાય તેવી અતરની આગિય વરસાની આદી જ વિરમું હુ

હીં

આચાર્ય વિક્રમભરિ

વિં સં ૨૦૨૪ આં મું ૧૩

વડપ્રમુ તરામદિર

૪૦૬ / મીન્ટરની

મદ્રાસ-૧

૫૦ કવિકુવકોટીર આચાર્ય જગવત વિજય ભુવનતિલક
મૂર્તીશ્વરજી મહારાજ કૃત અતરિક્ષતીર્થ માહાત્મ્ય
ને પ્રાપ્ત થયેવ કે/લાક

શુભાભિપ્રાયો

શ્રી અન્તરિથતીથ માહાત્મ્યની ત્રણ પુસ્તિકા સાથ જોગ
મની ચાર કાઠના સમન્ન શ્લોકની રવના અવસરોચિત
ચિરજીવી થાય તેવી છે તમારી પ્રતિભાની મામી છે આં
રામસૂરિજી, ધમધુરધરસૂરિજીને આપેવ છે સવ ને ગમી છે
દોલતનગર (મુબઈ) વિજય અમૃતસૂરિ

(૫૦ આં વિજયનેમીસૂરીશ્વરજી મં ૫૮૫૨)

અતરિક્ષ પાર્શ્વનાથની ચોપડી નગર મની છે એક
નીચે જ્ઞાન બહારમા આપી છે જાહુ આનંદ થયો જે કાગમા
સંસ્કૃત દેવ ભાષામા સાહિત્ય રચનાઓ વિરલ થઈ છે તે
જમાનામા તમોએ શ્રી અતરિક્ષ પાર્શ્વનાથ પ્રભુનો મહિમા
દેવ ભાષામા ગાયો છે તે બેશક પ્રચાર છે

અમદાવાદ

વિજયજી મુસરિ

સુશ્રાવક સુમતિનાલ મારકુતે અતરિક્ષ માહાત્મ્યની
પુસ્તિકા મવી છે જેથી ઘણો આભાર એવડની અભિપ્રાયની
જટગી નમી આપમી ઘણા નિદાન અને વખક છો ત્રિવોચ
નને પુસ્તિકા વાચવા જણાવ્યું છે પણ હજુ ટાઈમ મળ્યો નથી
નાગીક-મહાવીર એમાયટી વિજયયશોદેવસૂરિ

અતરિક્ષ પાર્શ્વનાથની પુસ્તિકા મવી સાબાર સીકારેલ
છે આચાર્યદેવશ્રીએ અતરિક્ષજીનું સંસ્કૃત ઐતિહાસિક
લેખન કરી તીર્થ અંગે કાયમી પ્રમાણિક સારી સારી સામગ્રી

મધને ભક્તવા મૂકી છે પ્રવત્ન પ્રશમનીય છે

લોખંડી (સૌરાષ્ટ્ર) વિજયઅમૃતમૂરિ દ પં. જિનેન્દ્રવિ

અતરિય પાશ્વનાથ પુસ્તક મધ્યો પુસ્તક વાચી તેમા
અતરિય પાશ્વનાથનો મહિમાનો વર્ણન બહુ સુદર છે
લોકોને આશ્વાસ પહોચાટે તેવો છે આપની ગમ્મિની શી
વાત કરવી

મુંબઈ

વિજયભુવનસરિ

આજ શ્રી અતરિય ત્રીય માહાત્મ્યનુ પુસ્તક મધ્ય
છે સરસ્વતમા વેળન કરીને પ્રાચીન પરપરા ભાગની રાણી
છે તે આનંદની વાત છે

માડવી (કચ્છ)

મુનિ જ જ વિં

‘શ્રી અતરિય ત્રીય માહાત્મ્ય’ પુસ્તક આજે મ યુ
ધ્વજોજ આનંદ થયો પુસ્તક સુદર લેવાય થયુ છે ૫૦
આચાર્ય દેવે સરગ-સુબોધ અને રસપૂર્ણ સરસ્વત પદ્યમયનુ
નિર્મોણ કરી બાલ જીવે પર મહાન ઉપકાર કયો છે

ફેલોદી (રાજસ્થાન)

મુનિ ભદ્રગુપ્ત વિં

મવતા શ્યામપદ્મતામ્ દશયત પૂજ્યાશોકવિજયેત પ્રપિત શોક
મદ્ધ કલિકાલકલ્પગુણમિથ અતરિક્ષવાશ્વતાયર્તીથર્ષર્ણાત્મક
પુસ્તક થ લખમ્ । પઠિવાડવર્ણાનન્દાડ મધન । મવતામ્ । શોક
રષ્વાશક્તિ ક્ષાત્રા મમ મમ્તર મહત્તમાવન મવન્ચરણારવિદે
લમમ્ । કિં મયૂરવાહિની પ્રયગાડમિત ? વા મયૂરવાહિન્યાડય
મથ લિગિત ? સુમધુરસુશોભનસુવર્ણનવિસ્તૃતોડય મવોડાસ્ત ।

કપરદેવ

મુનિ કશાકમાગર

(મુનિવય અમયમાગરજી-ગણિવર-શિષ્યરત્ન)

પૂજ્ય પન્થાસહ મં શ્રી ભગ્નચરિત્ર મહિ

ॐ ह्रीं श्रीं जगद्गुरुभार्यनाथाय नमः
आत्म-कमल-लब्धि-भुवनतिलकमूरिगुरुभ्यो नमः

पूज्यपाद आचार्य जगन्नाथ श्रीभक्तिमयलब्धिभरतीश्वर
महाराज विरचित

तत्त्व-न्याय-विभाकर

श्री सभ्यकथद्धा नामनो पण्डितो भाग

[गूर्जरभाषानुवादयुक्त]

प्रथम किरण तत्त्वोद्देशारय

भक्त्युद्वेगमत्सुराधिपतिर कोटीरत्नप्रभा-
द्योतिस्मेरपदाम्बुज निरुपमज्ञानप्रभाभासुरम् ।
रागद्वेषतणालिपावकनिभ वाणीसुधाम्मोनिधिम् ,
श्रीमद्गोविन्देश्वर प्रतिदिन वन्दे जगद्गुरुमम् ॥१॥

अर्थ—अत्यन्त लब्धिशील नमता चन्द्रोना भस्तकेना
मुकुटोना रत्नोनी प्रभाशी आस्वर-विकसित अशुक्लमलवाणा,

(આ પદથી પ્રભુનો પ્રભાતિશય પ્રકાશિત કરેલ છે) અનન્ત
 જ્ઞાનરૂપી પ્રભાથી જાગૃત્યમાન, (આ પદથી જ્ઞાનાતિશય
 દર્શાવ્યો છે) રાગ-દ્વેષરૂપી ઘાસની ગળુને માટે અસિસમાન
 (આ પદથી અપાયાપગમ અતિશય જણાવ્યો છે) વાણીરૂપી
 અમૃતના સાગર (આ પદથી વચનાતિશય બતાવ્યો છે)
 ત્રિભુવનના પતિ કે પ્રિય એવા ભાવવક્ત્રીપતિ વીર જિનેશ્વરને
 હુ હ મેશા વન્દના કરું છું ॥૧॥

પ્રજ્ઞાવૈભવસમદિષ્ણુકયકપ્રૌઢોક્તિવિદ્રાવણ—

પ્રણય જીવગણોપજીવકદયાદિષ્ટિપ્રકર્ષોઞ્જવલ્લમ્ ।

નત્વા શ્રોકમઘાણ્યમ્મરિમસકૃદ્ધ્યાત્વા ચ જૈનાગમ,
 તત્ત્વન્યાર્યાવિમાન્નર સુલલિત ગ્રથ પ્રકુર્વે મુદા ॥૨॥

અર્થ —પ્રતિભાના વૈભવથી મદિષ્ટવાદીઓની પ્રૌઢ ઉક્તિ
 ઓના ખડનમા પ્રસિદ્ધ (આ પદથી ગુરુનો પ્રતિભાતિશય
 અને સ્વસિદ્ધાન્તસ્થાપનનું સામર્થ્ય દર્શાવ્યું છે) જીવગણને
 જીવાડનારી દયામા ઉત્કૃષ્ટ જાગૃતિના કારણે અત્યંત નિર્મલ
 (આ વાક્યથી ગુરુની અનેક નૃપતિઓને અહિંસાધર્મના
 ઉપદેશદ્વારા દયાધર્મમા સ્થાપવાની કુશલતા દર્શાવી છે)
 લક્ષ્મીનું સ્થાન જેમ કમલ છે તેમ આચાર વિગેરે આંક
 પ્રકારની સપદાના ઘર એવા સાર્થક નામવાળા શ્રી કમલસૂરિજી
 ગુરુદેવને વારવાર નમન કરી અને ભક્તિશ્રદ્ધાપૂર્વક મનો
 મંદિરમા સ્થાપીને અને જિનપ્રણીત પ્રવચનને નમન કરી
 તેનું ધ્યાન કરી, જીવાદિ તરવો અને તેના સાધક પ્રમાણુનય
 ઉપન્યાયોની વિશિષ્ટ સ્વરૂપ-પ્રકાર-પ્રમાણુરૂપીભાને કરનાર

હોઈ સાર્થકનામવાળા, સુલલિત, તત્ત્વન્યાય-વિભાકર નામક
અથને હું આનંદપૂર્વક રચુ છું (૨)

સમ્યક્શ્રદ્ધાસવિચરણાનિ મુક્ત્યુપાયા ॥૧॥

અર્થ — સમ્યક્શ્રદ્ધા, સમ્યક્સવિત્, (જ્ઞાન) અને સમ્યક્
ચારિત્ર જ મુક્તિના ઉપાયો (સાધનો) છે અર્થાત્ આ
સમુદિત સમ્યક્ચરણત્રયી જ મુક્તિના સાધનરૂપ છે બીજા
મુક્તિના સાધનો નથી (૧)

ઉદ્દેશ પ્રમાણે સમ્યક્શ્રદ્ધાનુ વક્ષણ

તત્ત્વેષ્વાસ્થા સમ્યક્શ્રદ્ધા ॥૨॥

અર્થ — જ્ઞાનપ્રણીત-જીવાદિ તત્ત્વોના ઉપર આસ્થા
(અભિરૂચિ) તેનું નામ સમ્યક્શ્રદ્ધા (૨)

તત્ત્વોનો નામ-સખ્યા-નિર્દેશ

તત્ત્વ તત્ત્વાનિ જીવાનીવપુણ્યપાપાશ્રવમવરનિર્જરાવધમોક્ષા
નવ ॥૩॥

અર્થ — ત્યા—‘તત્ત્વેષ્વાસ્થા’ એ વાક્યમા કહેલા તત્ત્વો—
જીવ, અજીવ, પુણ્ય, પાપ, આશ્રવ, સવર, નિર્જરા, બધ,
મોક્ષ એ નામવાળા, નવ (૯) તત્ત્વો છે (૩)

જીવાદિ તત્ત્વોનું નિરૂપણ

જીવા અનન્તા ॥૪॥

અર્થ — જો કે જીવોના લક્ષણ-પ્રકાર-લેદો આગળ કહેવાશે

તો પણ તે જીવોની સંખ્યાની મર્યાદા નથી તેમજ તેઓ
અસંખ્યાત પણ નથી એવા અભિપ્રાયથી કહે છે કે 'જીવો
અનંતા છે' (૪)

અજીવોનો વિભાગ—

ધર્માધર્માશયકાલપુટગત્તા, પત્રાજીવા ॥૫॥

અર્થ — ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય,
કાલ, પુદ્ગલાન્તિકાય, એમ આ પાંચ 'અજીવ' કહેવાય છે ૫
દ્રવ્યત્વ ગાધર્મ્યેનું નિરૂપણ—

જીવેન સદૈત્ત એવં વદ્ય દ્રવ્યાણિ ॥૬॥

અર્થ — જીવાસ્તિકાયની સાથે આ પાંચ અજીવો 'દ્રવ્ય'
કહેવાય છે, અર્થાત્ ધર્મ, અધર્મ, આકાશ, કાલ, પુદ્ગલ
દ્રવ્યત્વધર્મ અને જીવ આ છ પદાર્થો 'દ્રવ્ય' કહેવાય છે
આ બધામાં એક સરખો છે (૬)

દર્શનાન્તરીઓએ માનેલ પદાર્થો કે દ્રવ્યોનો પૂર્વોક્ત ૮
દ્રવ્યોમાં સમાવેશ —

દર્શનાન્તરાભિમતપદાર્થાનામત્રૈવાજ્ઞતર્માવ ॥૭॥

અર્થ — દર્શના તરીય નૈયાયિક આદિએ માનેલ પૃથિવી
આદિ પદાર્થોનો આ જીવાદિ દ્રવ્યોમાં સમાવેશ થાય છે (૭)

શુણર્ણવસામા યવિશેષાદય પદ્સ્યેવ સદ્વચ્છન્તે ॥૮॥

અર્થ — પરાભિમત શુણ્કર્મસામાન્યવિશેષ વિગેરે પદાર્થો

આ છ દ્રવ્યોમા જ સગત થાય છે અર્થાત્ છ જ દ્રવ્યો છે
અધિક નહીં કે ન્યૂન પણ નહીં (૮)

પુણ્યાદિ તત્ત્વોનો પણ છ દ્રવ્યોમા સમાવેશ—

પુણ્યાદિત્તજ્ઞાનામપ્યયમેઽન્યાય ॥૯॥

અર્થ —પૂર્વોક્તદિશાદ્વારા છ દ્રવ્યોમા જ પુણ્યાદિ તત્ત્વોનો
સમાવેશ થાય છે (૯)

તે આ પ્રમાણે—

તત્ર પુણ્યપાપાશ્રવણાનિ પુદ્ગલપરિણામત્વાત્ પુદ્ગલેષુ
સંવરનિર્જરામોક્ષાણાં જીવપરિણામત્વાજ્જીવેષ્વતર્માય ॥૧૦॥

અર્થ —પુણ્ય, પાપ, આશ્રવ, બન્ધનો પુદ્ગલપરિણામરૂપ
હોઈ પુદ્ગલોમા અને સંવર, નિર્જરા, મોક્ષનો જીવપરિણામરૂપ
હોઈ જીવોમા સમાવેશ થાય છે (૧૦)

કાય ગિનાય પાચ દ્રવ્યોત્ત સાધર્મ્ય —

કાલ વિહાય પચાસ્તિકાયા ભવતિ ॥૧૧॥

અર્થ —કાલને છોડી, ધર્મ, અધર્મ, આકાશ, પુદ્ગલ
અને જીવ એમ પાચ દ્રવ્યો ‘અસ્તિકાયા’ (પ્રદેશોના
સમુદાયવાળા) કહેવાય છે (૧૧)

પુણ્યતત્ત્વના પ્રભેદો —

પુણ્યસ્ય તુ સાતોચૈર્ગોત્રસુરમનુષ્યદિકપશ્ચેન્દ્રિયજાતિ
પશ્ચદેહાદિમત્રિતનૃપાહ્વાદિમસદ્દનનસંસ્થાનપ્રણસ્તરણંચતુષ્કાગર-

લઘુપરાયાતોચ્છ્રામાતપોત્રોતશુભગતિનિર્માણત્રસદશકસુરન
રતિર્યંગાયુસ્તીર્યકરનામકર્મરૂપેણ દ્વિત્વારિંશદુમેદા ॥૧૨॥

અર્થ — ૧ સાતાવેદનીય, ૨ ઉચ્ચગોત્ર, ૩ મનુષ્યગતિ
૪ મનુષ્યાનુપૂર્વી, ૫ સુરગતિ, ૬ સુરાનુપૂર્વી, ૭ પચેન્દ્રિય
જાતિ પાત્ર શરીરો—૮ ઔદારિક, ૯ વૈદિક, ૧૦ આહારક,
૧૧ તૈજસ, ૧૨ કાર્મણ અને તે ત્રણ શરીરના ૧૩-૧૪-૧૫
અગોપાગો, ૧૬ વજ્રઋષભનારાય નામનું પહેલું મધ્યલ, ૧૭
સમચતુરસ નામનું પહેલું સમ્યાન, ૧૮ શુભવર્ણ, ૧૯ શુભગંધ,
૨૦ શુભરસ, ૨૧ શુભરપર્શ, ૨૨ અશુભલઘુ, ૨૩ પરાધાન,
૨૪ ઉચ્ચવાસ, ૨૫ આતપ, ૨૬ ઉદ્યોત, ૨૭ શુભજગતિ, ૨૮
નિર્માણ, ૨૯ ત્રસ, ૩૦ બાહર, ૩૧ પર્યાપ્ત, ૩૨ પ્રત્યેક, ૩૩
સ્થિર, ૩૪ શુભ, ૩૫ સૌભાગ્ય, ૩૬ સુસ્વર, ૩૭ આદેય,
૩૮ યશ કીર્તિરૂપ ત્રસદશક, ૩૯ સુરાયુ, ૪૦ નરાયુ, ૪૧
તિર્યંગાયુ, ૪૨ તીર્યકરનામકર્મ આ પ્રમાણે પુણ્યતત્ત્વના
૪૨ ભેદો છે (૧૨)

પાપતત્ત્વના પ્રભેદો—

જ્ઞાનાતરાયદશકદર્શનાવરણીયનવકનોચૈર્ગોત્રાસાતમિધ્યા-
ત્વસ્થાવરદશકનિરયત્રિકકપાયપચ્ચવિંશતિતિયેગ્દ્વિકૈકદ્વિત્રિચતુ-
ર્જાતિકૃત્વગત્યુપગાતાપ્રશસ્તવળચતુષ્કાપ્રયમસહનનસંસ્થાનમેદાત્
દ્વયશીતિવિધ પાપમ્ ॥૧૩॥

અર્થ — ૧ મતિજ્ઞાનાવરણીય, ૨ શ્રુતજ્ઞાનાવરણીય, ૩
અવધિજ્ઞાનાવરણીય, ૪ મન પદ્ય વજ્ઞાનાવરણીય, ૫ કૈવળજ્ઞાના-

વરણી, ૬ દાનાતરાય, ૭ લાભાતરાય, ૮ ભોગાતરાય, ૯
 ઉપભોગાતરાય, ૧૦ વીર્યાતરાયરૂપ જ્ઞાનાતરાયદશક, ૧૧ અક્ષુ
 દર્શનાવરણીય, ૧૨ અચમુદર્શનાવરણીય, ૧૩ અવધિદશના
 વરણીય ૧૪ કેવલદર્શનાવરણીય, ૧૫ નિદ્રા ૧૬ નિદ્રાનિદ્રા,
 ૧૭ પ્રચક્ષા, ૧૮ પ્રચવા-પ્રચક્ષા, ૧૯ યીજ્ઞસિ રૂપદશનાવર
 ણીયનવક, ૨૦ નીચ ગોત્ર, ૨૧ અસ્રાતાવેદનીય, ૨૨ મિથ્યા
 ત્વ મોહનીય, ૨૩ સ્થાવર, ૨૪ સૂક્ષ્મ, ૨૫ અપયોત્ત, ૨૬
 સાધારણ, ૨૭ અસ્થિર, ૨૮ અશુભ, ૨૯ દૌર્ભાગ્ય, ૩૦ દુસ્વર,
 ૩૧ અનાદેય, ૩૨ અયથ રૂપ સ્થાવર દશક, ૩૩ નરકગતિ,
 ૩૪ નરકાનુપૂર્વી, ૩૫ નરકાયુરૂપ નિરયત્રિક અનતાનુબધી-
 ૩૬ ક્રોધ, ૩૭ માન, ૩૮ માયા ૩૯ લોભ, અપ્રત્યાખ્યાનીય-
 ૪૦ ક્રોધ, ૪૧ માન, ૪૨ માયા, ૪૩ લોભ, પ્રત્યાખ્યાનીય-
 ૪૪ ક્રોધ, ૪૫ માન, ૪૬ માયા, ૪૭ લોભ, સત્ત્વલન-
 ૪૮ ક્રોધ, ૪૯ માન ૫૦ માના, ૫૧ લોભ, ૫૨ હાસ્ય, ૫૩
 રતિ, ૫૪ અરતિ, ૫૫ શોક, ૫૬ ભય, ૫૭ દુઃખ છા, ૫૮
 પુરુષવેદ, ૫૯ સ્ત્રીવેદ, ૬૦ નપુસકવેદ રૂપ (૨૫) કપાય, ૬૧
 તિય ચગતિ, ૬૨ તિર્યાચાનુપૂર્વી, ૬૩ એકેન્દ્રિય, ૬૪ બે-
 ધન્દ્રિય, ૬૫ તેષ્ઠન્દ્રિય, ૬૬ ચૌરિન્દ્રિય ભાતિ, ૬૭ અશુભ
 વિહાયોગતિ, ૬૮ ઉપઘાત, ૬૯ અપ્રશસ્તવર્ણ, ૭૦ અશુભ
 ગદ્ય, ૭૧ અશુભ રસ, ૭૨ અશુભ રૂપરૂ, ૭૩ ત્રાપણનારાય
 સઘયણ, ૭૪ નારાયણસઘયણ, ૭૫ અર્ધનારાયણસઘયણ, ૭૬
 દ્વીલિકાસઘયણ, ૭૭ છેવટહુસઘયણ, ૭૮ ન્યમૌધપરિમલ
 સસ્થાન, ૭૯ સાદિ સસ્થાન, ૮૦ વામન સસ્થાન, ૮૧ કુખ
 સસ્થાન, ૮૨ હુંડક સસ્થાન એ પ્રમાણે પાપતત્ત્વના (૮૨)
 ભેદો છે (૧૩)

આશ્રય તત્ત્વના પ્રભેદો—

આશ્રયવસ્તુ इन्द्रियपञ्चककपायचतुष्कात्रतपञ्चकयोगत्रિક
क्रियापञ्चविंशतिभेदात् द्वाचत्वारिंशद्विष ॥૧૪॥

અર્થ — ૧ સ્પર્શેન્દ્રિય, ૨ રસેન્દ્રિય, ૩ માણેન્દ્રિય,
૪ નેત્રેન્દ્રિય, ૫ શ્રોત્રેન્દ્રિય, ૬ ક્રોધ ૭ માન, ૮ માયા
૯ લોભ, ૧૦ પ્રાણાતિપાત, ૧૧ મૃધાવાદ, ૧૨ અહતાદાન,
૧૩ મૈથુન, ૧૪ પરિશ્રદ્ધ, ૧૫ મનોયોગ, ૧૬ વચનયોગ
૧૭ કાયયોગ, ૧૮ કાયિકી, ૧૯ અધિકરણિકી, ૨૦ પ્રાદેષિકી,
૨૧ પરિતાપનિકી, ૨૨ પ્રાણાતિપાતિકી, ૨૩ આરભિકી, ૨૪
પરિશ્રદ્ધિકી, ૨૫ માયાપ્રત્યયિકી, ૨૬ મિથ્યાદર્શનપ્રત્યયિકી,
૨૭ અપ્રત્યાખ્યાનિકી, ૨૮ દષ્ટિકી, ૨૯ સ્પૃષ્ટિકી, ૩૦ પ્રાતિ
ત્યકી, ૩૧ સામંતોપનિપાતિકી, ૩૨ નૈશ્વર્યિકી, ૩૩ સ્વાહસ્તિકી,
૩૪ આજ્ઞાપનિકી, ૩૫ વિદારણિકી, ૩૬ અનાભોગિકી ૩૭
અનવકાક્ષાપ્રત્યયિકી, ૩૮ બીજી પ્રાયોગિકી ૩૯ સમુદાનિકી,
૪૦ પ્રેમિકી, ૪૧ દ્વેષિકી, ૪૨ ઈર્ષ્યાપથિકી ૩૫ ૨૫ ક્રિયા આ
પ્રમાણે આશ્રયતત્ત્વના (૪૨) ભેદો છે (૧૪)

સ વરતત્ત્વના પ્રભેદો—

પञ्चसमितित्रिगुसिद्धाविंशतिपरीपददशपतिषर्मद्वादशभावना
पञ्चचारित्रभेदात्सवरस्सप्तपञ्चाशद्विष ॥૧૫॥

અર્થ — ૧ ઈર્ષ્યાસમિતિ, ૨ લાલાસમિતિ, ૩ એવશ્યા
સમિતિ, ૪ આદાનભડમત્તનિદ્રાએવશ્યાસમિતિ, ૫ પારિજ્ઞા
પનિકાસમિતિ, ૬ મનશુષ્કિ, ૭ વચનશુષ્કિ, ૮ કાયશુષ્કિ,

૯ ક્રુધા, ૧૦ પિપાસા, ૧૧ શીત, ૧૨ ઉષ્ણ, ૧૩ દશ,
 ૧૪ અચેત્ક, ૧૫ અરતિ, ૧૬ સ્ત્રી, ૧૭ ચર્ચા, ૧૮ નૈવેદિયી,
 ૧૯ શય્યા, ૨૦ આક્રોશ, ૨૧ વધ, ૨૨ યાચના, ૨૩ અલાભ,
 ૨૪ રોગ, ૨૫ તૃણરૂપશ, ૨૬ મલ, ૨૭ સત્કાર, ૨૮ પ્રજ્ઞા,
 ૨૯ અજ્ઞાન, ૩૦ સમ્યક્ત્વરૂપ બાવીશ પરીવહ, ૩૧ ક્ષમા,
 ૩૨ માદવ, ૩૩ આજ્ઞવ, ૩૪ નિર્બોલતા, ૩૫ તપ, ૩૬
 સયમ ૩૭ સત્ય, ૩૮ શૌચ, ૩૯ અક્રિયનત્વ ૪૦ પ્રહયર્થ
 રૂપ દશયતિધર્મ, ૪૧ અનિત્ય, ૪૨ અશરણ, ૪૩ સંસાર,
 ૪૪ જ્યેષ્ઠત્વ, ૪૫ અન્યત્વ, ૪૬ અશુચિત્વ, ૪૭ આશ્રવ,
 ૪૮ સવર, ૪૯ નિર્જરા, ૫૦ લોકસ્વભાવ, ૫૧ બોધિહર્લભ
 પર ધર્મરૂપ બાર ભાવના, ૫૩ સામાયિક, ૫૪ છેદોપસ્થાપનીય
 ૫૫ પરિહારવિશુદ્ધિ, ૫૬ સૂક્ષ્મસપરાય, ૫૭ યથાખ્યાતરૂપ
 યથ ચારિત્ર, એ પ્રમાણે અવસ્થાત્વના ૫૭ લેદો છે (૧૫)

નિર્જરાતત્વના પ્રભેદો—

વાદ્યાભ્યંતરવટ્કરૂપતપોમેદેન દ્વાદશપ્રકારા નિજરા ॥૬॥

અર્થ —૧ અનશનતપ, ૨ ઉત્તોદરીકા, ૩ વૃત્તિસંક્ષેપ,
 ૪ રસત્યાગ, ૫ કાયકલેશ, ૬ સહીનતા એ રૂપ બાદ્યતપ,
 ૭ પ્રાયશ્ચિત, ૮ વિનય, ૯ વૈયાવૃત્ય, ૧૦ સ્વાધ્યાય, ૧૧ ધ્યાન,
 ૧૨ કાયોત્સર્ગરૂપ અવ્યતર તપ આ પ્રમાણે નિર્જરાતત્વના
 ૧૨ લેદો છે (૧૬)

અધતત્વના પ્રભેદો—

પ્રકૃતિસ્થિતિરસમદુઃખમેદાચતુર્વિધો વ ધ ॥૧૭॥

અર્થ — ૧ પ્રકૃતિબળ, ૨ સ્થિતિબળ, ૩ અનુભાગબળ,
૪ પ્રદેશબળ આ પ્રમાણે બળતત્ત્વના (૪) લેદ છે (૧૭)

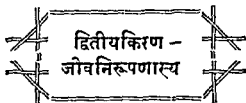
મેક્ષતત્ત્વના પ્રભેદો—

મેક્ષસ્તુ સત્પદમરૂપણાદ્રવ્યમાણક્ષેત્રસ્પર્શનાકાલાતર-
ભાગમાચાર્પવદ્દુત્ત્વૈર્નવવિધ ॥૧૮॥

અર્થ — ૧ સત્પદપ્રત્યક્ષાદાર, ૨ દ્રવ્યપ્રમાણદાર, ૩ ક્ષેત્ર
દાર, ૪ સ્પર્શનાદાર, ૫ કાલદાર, ૬ અતરદાર, ૭ ભાગદાર,
૮ ભાવદાર, ૯ અત્પબદ્ધત્વદાર આ પ્રમાણે મેક્ષતત્ત્વના
૯ લેદ છે (૧૮)

શ્રી સકલમન્ત્રાધિરાજ શ્રી સિદ્ધચક્રાય નમઃ

તત્ર ચેતનાલક્ષણો જીવ ॥૧॥

અર્થ — ચેતનારૂપી લક્ષણ (અસાધારણ ધર્મસ્વરૂપ)વાળો
જીવ છે (૧+૧૯)

સ દ્વિવિધ ॥૨॥

અર્થ — તે જીવ બે પ્રકારનો છે (૨+૨૦)

સસાયસસારિભેદાત્ ॥૩॥

અર્થ — (૧) સ સારી (૨) અસ સારી (સિદ્ધ) બેદથી તે
જીવ 'બે પ્રકારનો છે (૩+૨૧)

અથ ચેતનત્વેન જીવ એકવિધ ॥૪॥

અર્થ — સ સારી જીવના નિરૂપણ પ્રસંગમાં સ સારી જીવ,
ચેતનત્વધર્મની અપેક્ષાએ એક પ્રકારનો છે (૪+૨૨)

ત્રયસ્થાવરભેદન દ્વિવિધ ॥૫॥

અર્થ — સ સારોપાધિવિશિષ્ટચેતનત્વથી એક પ્રકારનો હોવા છતાં ત્રસ અને સ્થાવર ભેદની અપેક્ષાએ સ સારી જીવ બે પ્રકારનો છે (૫+૨૩)

(અહીં ત્રસ નામકર્મના ઉદયવાળા બેઇન્દ્રિયથી માંડી પચેન્દ્રિય સુધીના જીવો, ત્રસ તથા સ્થાવર નામકર્મના ઉદય વાળા એકેન્દ્રિય જીવો-પૃથ્વી, જલ, તેજ, વાયુ, વનસ્પતિકાય જીવો સ્થાવર સમજવા)

પુસ્ત્રીનપુસકમેદન ત્રિવિધ ॥૬॥

અર્થ — સ સારી જીવ, પુરુષવેદ, સ્ત્રીવેદ, નપુસકવેદની અપેક્ષાએ પુરુષ-સ્ત્રી-નપુસક ભેદવાળો હોઇ ત્રણ પ્રકારનો છે (૬+૨૪)

નારકતિર્યક્મનુષ્યદેવમેદન ચતુર્વિધ ॥૭॥

અર્થ — ગતિની અપેક્ષાએ (૧) નરકગતિના ઉદયવાળો નારક, (૨) તિર્યચગતિના ઉદયવાળો તિર્યચ, (૩) મનુષ્ય ગતિના ઉદયવાળો મનુષ્ય, (૪) દેવગતિના ઉદયવાળો દેવ એમ નારક તિર્યચ મનુષ્ય દેવરૂપે ચાર પ્રકારનો જીવ છે (૭+૨૫)

ઇન્દ્રિયમેદન પચ્ચવિધ ॥૮॥

અર્થ — જાતિનામકર્મના ઉદયથી પ્રાપ્ત થયેલ એકેન્દ્રિય વિગેરે જાતિપરિણામને બજનારા હોઇ જીવોના પાંચ ભેદો છે (૧) એકેન્દ્રિય, (૨) બેઇન્દ્રિય, (૩) તેઇન્દ્રિય, (૪) ચઉ રેન્દ્રિય, (૫) પચેન્દ્રિય એમ ઇન્દ્રિયભેદથી જીવ પાંચ પ્રકારનો છે (૮+૨૬)

પૃથિવ્યપ્તેઝોવાયુવનસ્પતિત્રસમેદેન પદ્ધિવિધેત્યવ વિસ્ત-
રતસ્ત્રિપષ્ટ્યધિક્રપચ્ચશતવિધોઽપિ ભવતીતિ વિજ્ઞેય ॥૯॥

અર્થ — પૃથિવીકાય, અપ્કાય, વાયુકાય, તેજસ્કાય,
વનસ્પતિકાય, ઋસકાય આ પ્રમાણે કાયલેદથી છ પ્રકારનો
જીવ સમજવો. વિસ્તારથી (૭) નારદી, (૨૪) તિથ ચો, (૧૦૧)
ગર્ભજ મનુષ્યો, (૬૬) દેવો તેમના પચાસ અને અપચાસ
લેદથી અને (૧૦૧) સમૃદ્ધિમ મનુષ્યો ઉમેરવાથી ‘૫૬૩’
લેદવાળા જીવો આગમથી બાણવા (૬+૨૭)

સ સારી જીવનુ લક્ષણ—

સકર્મા સસારી ॥૧૦॥

અર્થ — કર્મની સાથે વિશિષ્ટ સ બધવાળો. જીવ ‘સ સારી’
કહેવાય છે (૧૦+૨૮)

દેહમાત્રપરિમાણ ॥૧૧॥

અર્થ — સ સારી જીવ, દેહ પ્રમાણે પરિમાણવાળો છે
જીવનુ શરીર જેટલા પરિમાણવાળું છે જીવનુ પણ તેટલું જ
પરિમાણ બાણવુ (૧૧+૨૯)

સ ચ સૂક્ષ્મેતરૈર્કાદ્ર્યદ્વિત્રિચતુરિદ્રિપાસન્નિમન્નિપન્નૈન્દ્રિય-
મેદેન મસ્રવિધોઽપિ પ્રત્યેક પર્વાત્તાપર્વાત્તમેદતત્તદશવિધ ૧૨

અર્થ — તે જીવ, સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિય, બાહ્ય એકેન્દ્રિય,
બેઇન્દ્રિય, તેઇન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય, અસન્નિ પન્નેન્દ્રિય મન્નિ-

પચેન્દ્રિય લેદથી સાત પ્રકારનો હોવા છતાં પચાંસ અને અપચાંસ લેદથી ચૌદ પ્રકારનો છે (૧૨+૩૦)

પચાંસ શબ્દની પ્રવૃત્તિમા નિમિત્ત પચાંસિનુ વર્ણન—

આત્મન પૌદ્ગલિકક્રિયાવિશેષપરિમમાસિ પર્વાસિ ૧૩

અર્થ — પૌદ્ગલિક વિશિષ્ટ ક્રિયાની સમાપ્તિ, જે શક્તિ વડે થાય છે, તે આત્મામા રહેલી વિશિષ્ટ શક્તિને ‘પચાંસિ’ કહે છે અર્થાત્ પુદ્ગલના ઉપચયથી જન્ય વિશિષ્ટ ક્રિયાની પૂર્ણતા કરનારી આત્માની વિશિષ્ટ શક્તિ એટલે ‘પચાંસિ’ અથવા તેવી શક્તિમા નિમિત્ત પુદ્ગલનો ઉપચય એટલે ‘પચાંસિ’ (૧૩+૩૧)

પચાંસિવિભાગ—

આહારશરીરેન્દ્રિયોદ્વાસમાપામનોરૂપવિવર્ણમેદાત્
પર્વાસિવ્યોદા ૥૧૪॥

અર્થ — આહાર, શરીર, ઇન્દ્રિય, ઉદ્વાસ, ભાષા, મનરૂપ વિવર્ણલેદથી પચાંસિના છ પ્રકારો છે—

(૧) આહારપચાંસિ, (૨) શરીરપચાંસિ, (૩) ઇન્દ્રિય પચાંસિ, (૪) શ્વાસોશ્વાસપચાંસિ, (૫) ભાષાપચાંસિ (૬) મન પચાંસિ એમ છ લેદો પચાંસિના સમજવા (૧૪+૩૨)

આહારપચાંસિનુ વર્ણન—

શરીરાદિવચ્ચયોગ્યદલિકદ્રવ્યાદાનક્રિયાપરિસમાપ્તિરાહાર
પર્વાસિ ૥૧૫॥

અર્થ — ઔદારિક, વૈક્રિય આહારક, તેજસ, ભાષા, પ્રાણા પાન, મન, કર્મરૂપ આઠ પ્રકારના પુફગલો પૈકી શરીર, ઇન્દ્રિય, ઉચ્છવાસ, ભાષા, મન એ પાચને યોગ્ય ને દલિક દ્રવ્યો છે તેઓની શ્રુણ્ણરૂપ ક્રિયાની સમાપ્તિ, ને આત્મશક્તિ વડે થાય છે તે શક્તિનું નામ ‘ આહારપર્યાપ્તિ ’ (૧૫+૩૩)

શરીરપર્યાપ્તિનું વર્ણન—

શરીરશરીરવર્ગણાયોગ્યપુદ્ગલના શરીરાક્ષોપાક્ષતયા
રચનક્રિયાસમાપ્તિશરીરપર્યાપ્તિ ॥૧૬॥

અર્થ — સામાન્યથી શ્રુણ્ણ કહેલ શરીર વર્ગણાગત યોગ્ય પુદ્ગલોની શરીરના અગોપાગરૂપે રચનાત્મક ક્રિયા ને શક્તિ વડે થાય છે તે આત્મનિષ્ઠશક્તિ ‘ શરીરપર્યાપ્તિ ’ કહેવાય છે (૧૬+૩૪)

ઇન્દ્રિયપર્યાપ્તિનું વર્ણન—

ન્વગાદીન્દ્રિયનિવર્તનક્રિયાપરિસમાપ્તિરિન્દ્રિયપર્યાપ્તિ ૧૭

અર્થ — ત્વચ્છ ઇન્દ્રિય (૨૫શેન્દ્રિય) વિગેરે ઇન્દ્રિયોને ઇન્દ્રિયરૂપે બનાવવાની ક્રિયા, ને આત્મીય શક્તિવિશેષથી કે પુદ્ગલવિશેષથી પૂર્ણ કરાય છે તે સર્વશરીરેન્દ્રિયવ્યાપક ‘ ઇન્દ્રિયપર્યાપ્તિ ’ કહેવાય છે (૧૭+૩૫)

શ્વાસોચ્છવાસ પર્યાપ્તિનું વર્ણન—

શ્વાસોચ્છવાસયોગ્યદ્રવ્યાદાનોત્તમગશક્તિવિરચનક્રિયા-
સમાપ્તિ શ્વાસોચ્છવાસપર્યાપ્તિ ॥૧૮॥

અર્થ — આસોઆસ યોગ્ય દ્રવ્યોની લેવા-મૂકવાની શક્તિ બનાવવાની ક્રિયા, જે આત્મીયશક્તિવિશેષથી કે પુદ્ગલના ઉપચયથી પૂર્ણ થાય છે તે ‘આસોઆસપર્યાસિ’ (૧૮+૩૬)

ભાષાપર્યાસિનુ વર્ણન—

માયાયોગ્યદ્રવ્યવરિગ્રહવિસર્જનશક્તિનિર્માણક્રિયાપરિસમાપ્તિર્માપર્યાસિ ॥૧૯॥

અર્થ — ભાષા યોગ્ય દ્રવ્યોની અવલબ્ધન અને પછી વિસર્જન વિષયની શક્તિના નિમોણુની ક્રિયા, જે આત્મશક્તિથી કે પુદ્ગલ ઉપચયથી પૂર્ણ થાય છે તે ‘ભાષાપર્યાસિ’ કહેવાય છે (૧૯+૩૭)

મન પર્યાસિનુ વર્ણન—

મનસ્વયોગ્યદ્રવ્યાહરણવિસર્જનશક્તિજનનક્રિયાપરિસમાપ્તિર્મન પર્યાસિ ॥૨૦॥

અર્થ — મનપણુને યોગ્ય દ્રવ્યોને લેઈ મૂકવાના વિષયની શક્તિ પેદા કરનારી અનુકૂલ ક્રિયા, જે આત્મીયશક્તિવિશેષથી કે પુદ્ગલઉપચયથી પૂર્ણ થાય છે તે ‘મન પર્યાસિ’ સમજવી (૨૧+૩૮)

પર્યાસિના પ્રભેદનુ જ્ઞાન કશાવ્યા પછી

પર્યાસિ-અપર્યાસિનુ સ્વરૂપ—

સ્વસ્વયોગ્યપર્યાસિપૂર્ણત્વમાજ પર્યાસિ । સ્વસ્વપર્યાસિ-પૂર્ણતાવિકલા અપર્યાસિ ॥૨૧॥

અર્થ — જો જો જીવની જેટલી પર્યાસિ અભિમત છે તેટલી પર્યાસિકાર્યની પૂર્ણતાવાળા જીવો ‘પર્યાસ’ અને સ્વસ્વ પર્યાસિની પૂર્ણતા વગરના જીવો ‘અપર્યાસ’ છે (૩૯+૨૧)

તત્રૈકેન્દ્રિયસ્યાગ્રાથનન્ત્ર । દ્વિત્રિચતુરિન્દ્રિયાસક્ષિપજ્ઞે
ન્દ્રિયાણા પચ્ચ । સક્ષિપજ્ઞેન્દ્રિયાણા પટ્ટ વર્ણસિય ॥૨૩॥

અર્થ — (અ) ત્યા—છ પર્યાસિઓમાથી પહેલી ચાર (આહાર-
શરીર-ઇન્દ્રિય-શ્વામેશ્વાસરૂપ ચાર) પર્યાસિઓ,
એકેન્દ્રિય જીવને હોય છે કેમકે, જાણ અને
મન તેને હોતા નથી

(બ) એકેન્દ્રિય,—તેકેન્દ્રિય—ચતુરિન્દ્રિય અસક્ષિપ જ્ઞે-
ન્દ્રિયોને, જાણ Cમેરતા પાંચપર્યાસિઓ હોય
છે કેમકે તેઓને મનનો અભાવ છે

(ક) સક્ષિપ જ્ઞેન્દ્રિય જીવોને પૂર્વની પાંચમા મન
ઉમેરતા છ પર્યાસિઓ હોય છે, કેમકે આ
જીવોમા મન છે (૨૨+૪૦)

પર્યાપ્ત અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ આદિ ગ્રાત પ્રમારના જીવોનું
અક્ષિપ વર્ણન—

સૂક્ષ્માથ નિગોદાદિવર્તિન' । ઘાદરા સ્થૂલપૃથિવી
કાયિકાદય' । દ્વીન્દ્રિયા કૃમ્યાદયઃ । ત્રીન્દ્રિયા વિપીલિ-
કાદયઃ । ચતુરિન્દ્રિયા ભ્રામરાદય ॥૨૪॥

અસક્ષિપજ્ઞેન્દ્રિયા મનોહીના અગર્ભજા મીનાદય ॥૨૪॥

સક્ષિપજ્ઞેન્દ્રિયા દેવમનુજાદય ॥૨૫॥

અર્થ—(૧) સૂક્ષ્મનામ કર્મના ઉદયવાળા, નિગોદ વિ-
સ્થાનવર્તી પાચ પૃથ્વીકાય વિ એકેન્દ્રિય હવે! 'સૂક્ષ્મ' છે

(૨) બાહરનામકર્મના ઉદયવાળા, સ્થૂલ (બાહર) પૃથ્વીકાય
વિ પાચ એકેન્દ્રિય હવે! 'બાહર' છે

(૩) સ્પર્શન અને રસન એમ બે ઇન્દ્રિયવાળા હવે,
'દ્વીઇન્દ્રિય' કહેવાય છે હા ત કરમીયા, લાકડાનો કીડા,
અલસીઆ, જમીનના કીડા, ગડોલા, જળો, મોતીની છીપ,
રાખો, કેાડી વિ સમજવા

(૪) સ્પર્શન-રસન-ઘ્રાણ્ય એમ ત્રણ ઇન્દ્રિયવાળા હવે
'ત્રીન્દ્રિય' કહેવાય છે હા ત મકોડો, કીડી, ધીમેલ, ઉધેઈ,
લીખ, ગોંગોડી, છાણના કીડા, માકડ, ગોકળગાય, કાનખજૂરો,
વિ સમજવા

(૫) સ્પર્શન-રસન-ઘ્રાણ્ય-ચક્ષુ એમ ચાર ઇન્દ્રિયવાળા
હવે, ચતુરિન્દ્રિય કહેવાય છે હા ત કરોળીઓ, વોંછી,
ભમરો, આગીઓ, પતંગીયુ, તીડ, મધમાખી, ડાસ, તમરૂ
વિ સમજવા

(૬) મન વગરના અને જે ગર્ભજ નથી તે મત્સ્ય વિ
આદિ પદ્ધતી સમૂર્વિષ્ઠમ મનુષ્ય પશુ વિ પચેન્દ્રિય હવે,
'અસસિપચેન્દ્રિય' જાણવા

(૭) મનવાળા પચેન્દ્રિય હવે 'સસિપચેન્દ્રિય' જાણવા
હા ત સર્વદેવ-નારકી-ગર્ભજ મનુષ્યો તિથંચો-આદિ
(૨૩ થી ૨૫ ૪૧ થી ૪૩)

एत एव प्राणिन ॥२६॥

અર્થ—આ ચૌદ પ્રકારના જીવો પ્રાણવતા છે એથી જ આ જીવોનું જીવત્વ છે (૨૬+૪૪)

પ્રાણોનું વિવેચન—

તત્ર માણા દ્રવ્યભાવભેદેન દ્વિવિધા । દ્રવ્યમાણાઃ
પચ્ચેન્દ્રિયમનોમાકાયબલોચ્છરાસાયૃપિ દશ । અનન્તજ્ઞાન
દર્શનચારિત્રવૌર્ષાત્મકાશ્ચ ચારો ભાવપ્રાણો ॥૧૭॥

અર્થ—ત્યા પૂર્વોક્ત પ્રાણિ ચૌદમા રહેલ પ્રાણો, દ્રવ્ય અને ભાવ એમ બે પ્રકારે પ્રાણો છે

(૧) પાચકન્દ્રિયો, મનોબલ-વચનબલ કાયબલ એમ ત્રણ બલો, શ્વાસોશ્વાસ અને આયુષ્ય એમ દશ પ્રાણો ‘દ્રવ્યપ્રાણો’ કહેવાય છે (૨૭+૪૫)

(૨) અનન્તજ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર-વીય રૂપ ચાર પ્રાણો ‘ભાવ પ્રાણ’ કહેવાય છે

સ્પર્શનકાયોચ્છરામાયૃષ્યેકેન્દ્રિયાણામ્ રસનવાગ્મ્યા સદ
પૂર્વોક્તા દ્વોદ્વિયાણામ્, ઘ્રાણેન સહૈતે ત્રીન્દ્રિયાણામ્, ચક્ષુષા
સહૈત પચ ચતુરિન્દ્રિયાણામ્, શ્રોત્રેણ સદામી અસક્ષિનામ્,
મનસા સહૈતે સપ્તિષ્ઠેન્દ્રિયાણામ્, અનન્તજ્ઞાનદર્શનચારિત્ર-
વૌર્ષાણિ ચત્ત્વારિ સિદ્ધાના માયપ્રાણા ॥ ૨૮ ॥

અર્થ—‘એકેન્દ્રિય’ જીવોને સ્પર્શેન્દ્રિય-કાયબલ-શ્વાસોશ્વાસ આયુષ્ય એમ ચાર પ્રાણો હોય છે

‘બેકેન્દ્રિય’ જીવોને પૂર્વોક્ત ચાર પ્રાણોમા રસનેન્દ્રિય અને વચનબલ હમેશ્તા છ પ્રાણો હોય છે

‘તેજન્દ્રિય’ હવેને પૂર્વોક્ત ૭ પ્રાણોમા પ્રાણેન્દ્રિય ઉમેરતા ૭ પ્રાણો હોય છે

‘ચક્ષુરિન્દ્રિય’ હવેને પૂર્વોક્ત સાત પ્રાણોમા ચક્ષુરિન્દ્રિય ઉમેરતા આઠ પ્રાણો હોય છે

‘અસસિ પચેન્દ્રિય’ હવેને પૂર્વોક્ત આઠ પ્રાણોમા શ્રોત્રેન્દ્રિય ઉમેરતા નવ પ્રાણો હોય છે

‘સસિપચેન્દ્રિય’ હવેને પૂર્વોક્ત નવ પ્રાણોમા મનબલ ઉમેરતા દશ પ્રાણો હોય છે

‘સિદ્ધહવે’ ને અન તજ્ઞાન-અન તદર્શન-અન તચારિત્ર અન તવીર્યં એમ ચાર લાવપ્રાણો હોય છે (૨૮+૪૬)

અસ સારી જનુ લક્ષણ—

નિર્ઘૂતાશેષકર્મા અસસારી સ એવ સિદ્ધો જિનાજિન-
તીર્થાદિમેદમિત્રશ્વરમશરીરત્રિભાગોનાકાશપદેશાવગાહી ચ
॥ ૨૯ ॥

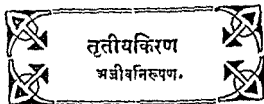
અર્થ—જે હવે સકલ આઠ પ્રકારના જ્ઞાનાવશ્યીય વિ
ક્રમોનો ક્ષય કર્યો છે તે આત્મા ‘અમ માત્રી’ [સિદ્ધ]
કહેવાય છે

તે અસ સારી જ, જિન, અજિન તીર્થ વિ લેહ્યુક્ત
[સિદ્ધોના પદર લેહનુ વર્ણન આગળ કરાશે] અને અન્તિમ
શરીરના ત્રીજા ભાગથી ન્યૂન આકાશપ્રદેશની અવગાહનાસ પત
‘સિદ્ધ’ કહેવાય છે (૨૯+૪૭)

[જેમ પ્રદીપ તેજના અવયવો, થોડી જગ્યામા સંકેત્ય અને મોટી જગ્યામા વિકાસને પામે છે તેમજ અસખ્ય પ્રદેશી આત્માની પણ ઉત્કૃષ્ટ સંકેત્યપ્રાપ્તિ દશામા લોકના એક અસખ્યાતમા ભાગમા સ્થિતિ, ઉત્કૃષ્ટ વિકાસવાળી દશામા અર્થાત્ ઠેવલીની ઠેવલી સમુદ્ધાત દશામા સવલોકમા અવગાહનાની વ્યાપકતા છે એ શિવાય બીજે સ્થાને અનેકવિધ મધ્યમ અવસ્થા હોય છે આમ વસ્તુસ્થિતિ છે પરંતુ સર્વ સસારી જીવની અસખ્યેયપ્રદેશાવગાહિતા જ છે સિદ્ધોની યોગનિરોધકાલમા શરીરના છિદ્રો પૂરાતા હોવાથી ચરમશરીરના ત્રીજા ભાગે હીન અવગાહના છે આનાથી વધારે અનાવરણ વીર્યવાળા ભગવતને પણ સંકેત્ય નથી, સિદ્ધોની આટલી જ અવગાહનામા સ્વભાવ જ કારણ છે સ્વભાવમા પ્રશ્ન વ્યાજળી નથી]

શ્રી સમસ્તાયિધનનિવારકશયેશ્વરપાર્શ્વનાથાય નમઃ

અજીવદ્રવ્યનું લક્ષણ —

ચેતનાશ્ચ દ્રવ્યમગ્રીવ ॥૧॥

અર્થ — ચેતના વગરનું દ્રવ્ય 'અજીવ' કહેવાય છે
(૧+૪૮)

અજીવના પાંચ ભેદોનો ક્રમસર વિભાગ —

ગત્યસાધારણહેતુદ્રવ્ય ધર્મ ॥૨॥

અર્થ — ગમન કરનાર જીવ અને પુદ્ગલોની દેશાતર-પ્રાપ્તિરૂપ ગતિના પ્રત્યે અસાધારણ કારણરૂપ દ્રવ્ય તે 'ધર્મોસ્તિકાય' દ્રવ્ય (૨+૪૯)

ધર્મોસ્તિકાય દ્રવ્યની સિદ્ધિમા અનુમાન પ્રમાણની રજીઆત —

તત્ર પ્રમાણ જીવપુદ્ગલના ગતિર્યાદિર્નિમિત્તાપેક્ષા,
ગતિત્વાજ્જલસ્થમત્સ્યાદિગતિવદિત્યનુમાનમ્ ॥૧॥

અર્થ — (બલાતકારથી ધર્મદ્રવ્ય, ગતિમા કારણ નથી માટે) ગતિપરિણુત એવા જીવ અને પુદ્ગલોની ગતિ, (આતર

નિમિત્ત જીવાદિ-શક્તિને સ્વીકારી સિદ્ધસાધનદોષને વારવા માટે કહે છે કે) બાહ્ય નિમિત્ત કારણની અપેક્ષાવાળી છે, કારણ કે, ગતિ છે જે જે ગતિ છે તે તે બાહ્ય નિમિત્તની અપેક્ષા રાખે છે હા ત-સ્વયમેવ જવાની ઇચ્છાવાળું માછલું ગતિમા અનુપધાતક ઉપકારક નિમિત્તરૂપે જલની અપેક્ષા રાખે છે, તેવી રીતે સ્વભાવથી ગતિપરિણત જીવ અને પુણ્યલોની ગતિ પણ નિમિત્ત રૂપે ઉપકારક કોઈ દ્રવ્યની અપેક્ષા રાખે જ કારણ કે ગતિપણ બન્ને ઠેકાણે સરખું જ છે એક માત્ર ધર્માસ્તિકાય દ્રવ્ય જ ગતિપરિણત જીવપુણ્યલોની ગતિમા બાહ્યનિમિત્ત ઉપકારક રૂપે બની શકે છે, એ શિવાય બીજાદ્રવ્યો એમા નિમિત્ત નથી બની શકતા કેમકે સહુ સહુના ગુણો-ઉપકારો-સ્વભાવો જુદા જુદા છે (૩+૫૦)

ધર્માસ્તિકાય દ્રવ્યની પ્રદેશોની ઇચ્છા —

असंख्येयप्रदेशात्मको लोकाकाशव्यापी च ॥४॥

અર્થ —અસંખ્યાત પ્રદેશવાળું અને લોકાકાશમા વ્યાપક આ ‘ધર્માસ્તિકાય’ દ્રવ્ય છે (૪+૫૧)

અધર્માસ્તિકાય દ્રવ્યનું નિરૂપણ —

स्थित्यसाधारणहेतुर्द्रव्यमधर्म । प्रमाण चात्र जीवपुद्ग-
लाना स्थितिर्वाह्यनिमित्तापक्षा स्थितित्वात्तच्छायास्प-
य-वदित्यनुमानम् । असंख्येयप्रदेशात्मको लोकाकाशव्यापी च ॥५॥

અર્થ —સ્થિતિપરિણત જીવ અને પુણ્યલોની સ્થિતિમા અસાધારણ કારણરૂપ દ્રવ્ય તે ‘અધર્માસ્તિકાય’ છે

અધર્માસ્તિમાય દ્રવ્યની સિદ્ધિમા અનુમાન પ્રમાણ—

સ્થિતિપરિણત જીવપુણ્યોની સ્થિતિ, બાહ્ય નિમિત્તની અપેક્ષાવાળી છે, કેમકે, સ્થિતિ છે જે જે સ્થિતિ છે તે તે બાહ્યનિમિત્તની અપેક્ષાવાળી છે હા ત તુલ્યની હાયામા સુમાદ્રી સ્થિતિ

આ અધર્માસ્તિકાય દ્રવ્ય, અસખ્યાતપ્રદેશવાળું છે અને લોકાકાશમા વ્યાપક છે (૫+૫૨)

આકાશદ્રવ્યનું લક્ષણ—

અવગાહનાગુણમાજાશમ્ ॥૬॥

અર્થ—(અવગાહન) અવકાશ આપવાના ગુણવાળું 'આકાશ' દ્રવ્ય છે (૬+૫૩)

આકાશ દ્રવ્યની સિદ્ધિમા અનુમાન પ્રમાણ—

માનન્તુ દ્રવ્યાણા યુગપદવગાહોઽસાધારણ-બાહ્યનિમિત્તા પેક્ષો યુગપદવગાહત્વાદેકસરોવર્તિમત્સ્યાદીનામવગાહવદિત્યનુ માનમ્ । છોકાછોકમેદેન તદ્વદ્વિવિધમ્ ॥૭॥

અર્થ—અનેક દ્રવ્યોનો એકી સાથે અવગાહ, અસાધ્ય રહ્યું બાહ્યનિમિત્તની અપેક્ષાવાળો છે કારણ કે, એકી સાથે અવગાહ છે હા ત એક સરોવરમા રહેનાર મત્સ્ય વિ નો અવગાહ

આ આકાશ દ્રવ્યના લોકાકાશ અને અલોકાકાશ એમ બે ભેદ છે (૭+૫૪)

લોક-અલોકાકાશના માનવ સ્વરૂપ—

ચતુર્દશરજ્જુવમાળ પશ્ચાસ્તિકાયાત્મકો લોકસ્તદ્વ્યા-
પ્યસમ્યેયપ્રદેશાત્મકો લોકાકાશ । તદ્વિભિન્નોઽલોકાકાશો
ઽનન્તપ્રદેશાત્મક । ધર્માદયસ્ત્રયોઽપિ સ્ક-ધદેશપ્રદેશમેદેન
ત્રિવિધા । પૂર્ણ દ્રવ્ય સ્વન્ધ. । માધ્યમિકૌપાધિકમાગા દેશા ।
કેવલપ્રજ્ઞાપરિવલ્પિતસૂક્ષ્મતમો ભાગ પ્રદેશ ॥૮૮॥

અર્થ—ચૌદ રજ્જુ પ્રમાણુ-પચઅસ્તિકાય આત્મક લોક
કહેવાય છે તે લોકમા વ્યાપક અસખ્યાતપ્રદેશ-આત્મક
'લોકાકાશ' કહેવાય છે

તેનાથી લિપ્ત 'અલોકાકાશ' અનન્ત પ્રદેશાત્મક છે

ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય અને
અપિ શબ્દથી જીવાસ્તિકાયના સ્ક-ધ-દેશ-પ્રદેશના લેદથી
ત્રણ પ્રકારો છે

સમસ્ત પોતપોતાના પ્રદેશોથી પરિપૂર્ણ, અસખ્યાત
પ્રદેશાત્મક અર્થાત્ પૂણ દ્રવ્ય 'સ્ક-ધ' તરીકે કહેવાય છે

પૂર્ણ સમુદાયમાથી એક વિ પ્રદેશહીન જે વિ પ્રદેશ
સુધીના પુદ્ગિ દ્વારા કલ્પિત વિભાગો અર્થાત્ માધ્યમિક
ઔપાધિક ભાગો 'દેશ' તરીકે કહેવાય છે

કેવલજ્ઞાનદ્વારા પરિકલ્પિત સૂક્ષ્મતમ નિર્વિભાગ ભાગ
કેવલપ્રજ્ઞાથી પણ હુલેધ ભાગ 'પ્રદેશ' તરીકે સમજવાય છે
(૮૫૫)

વર્તનાન્નક્ષણ કાલ ॥ ૯ ॥

અર્થ —વર્તનારૂપી સ્વરૂપવાળું દ્રવ્ય ‘કાલ’ દ્રવ્ય છે
(૬+૫૬)

સ ચ વર્તમાનસ્વરૂપ એક एव । सोऽपि निश्चयव्य
वहाराभ्या द्विविधः ॥ १० ॥

અર્થ —જો કે વર્તનાસ્વરૂપાત્મક કાલ, જીવાજીવાત્મક છે પરંતુ અહીં વર્તનાથી લક્ષિત થનાર ‘અદ્ધાકાલ’ લેવાનો છે તે અદ્ધાકાલ, વર્તમાન એકસમયાત્મક હોઈ એકજ છે અર્થાત્ કાલનું અસ્તિકાયપણું નહીં હોવાથી રક ધ-દેશ-પ્રદેશ-રૂપ ભેદો કાલના નથી પરંતુ વર્તમાન એકસમયરૂપ હોઈ કાલ, એક પ્રકારનો છે

તે કાલ પશુ-વર્તમાન એકસમયરૂપ પ્રમાણુ કાલ પશુ નિશ્ચય અને વ્યવહારની અપેક્ષાએ બે પ્રકારનો છે

ત્યા વિધમાન એકસમયાત્મક વર્તમાન ‘નૈશ્ચયિક’ કહેવાય છે આની મર્યાદા કરીને ગયેલ સમયરાશિ ‘અતીત’ કહેવાય છે વર્તમાનસમયની અવધિ કરી થનાર સમયરાશી ‘અનાગત’ કાલ કહેવાય છે અર્થાત્ વર્તમાન સમયથી જુદો સમયોત્તર કાલ ‘વ્યાવહારિક’ કાલ કહેવાય છે એમ સમજવું
(૧૦+૫૭)

નૈશ્ચયિક આદિ કાલનો વિભાગ—

वर्तनादिपर्यायस्वरूपा नैश्चयिक । ज्योतिश्चक्रमण-
जयस्समयावलिकादिलक्षणः कालो व्यावहारिक ॥ ११ ॥

અર્થ —વર્તના વિ પર્યાયસ્વરૂપાળો કાલ ‘નૈશ્ચયિક’

છે સૂચ્ય-અર્થ વિ ની ગતિથી ગમ્ય, સમય-આવલિકા-મુદ્દત-
દિવસ વિ સ્વરૂપવાળો કાલ વ્યાવહારિક છે (૧૧+૫૮)

વસ્તુતસ્તુ કાલોઽય ન દ્રવ્યાત્મક । કિન્તુ સર્વદ્રવ્યેષુ
વતનાદિપર્યાયાના સર્વદા સદ્માત્રાદુપચારણ કાલો દ્રવ્યત્વે
નોચ્યતે । વતનાદિપર્યાયાશ્ચ વર્તનાક્રિયાપરિણામપરત્વાપર-
ત્વરૂપેણ ચતુર્વિધા તત્ર સાદિસાન્તસાઘનન્તાનાદિસાન્તા-
નાઘનન્તમેદમિનેષુ ચતુ પ્રકારેષ્વેકેનાપિ કેનચિત્પ્રકારેણ
દ્રવ્યાણા વત્તન વત્તનેત્યુચ્યતે । इय वर्तना प्रतिसमय परि-
वत्तनात्मिका, नातो विवक्षितैकवर्तना द्विसमय यावदपि स्थिति
कुरुते । अतो या वर्तनायाः परावृत्तिस्सा पर्यायत्वेनाभिधीयते ।
भूतकाले भूता भविष्यति भविष्यन्त्यो वर्तमानकाले च
भवन्त्यो या द्रव्याणा चेष्टास्त क्रियापर्याय । प्रयोगनिष्ठ
सापरिणामाभ्या जायमाना नवीनत्वप्राचीनत्वलक्षणा या
परिणतिस्त परिणाम ॥१२॥

યદાશ્રયતો દ્રવ્યેષુ પૂર્વાપરભાવિત્વવ્યવદશસ્ત પર-
ત્વાપરસ્વપર્યાય. ॥૧૩॥

અર્થ —વસ્તુત આ કાલ, દ્રવ્યરૂપ નથી, પરંતુ પયોય
રૂપ છે તો કાલદ્રવ્ય તરીકે કેમ કહેવાય છે ? તેના જવાબમા
સર્વદ્રવ્યોમા વતના વિ પયોયોનો સર્વદા સદ્માત્ર હોવાથી
પયોય અને પયોયીના અલેદ ઉપચારની અપેક્ષાએ ' કાલ ' દ્રવ્ય
તરીકે કહેવાય છે

વળી વતના વિ પયોયો, વતના-ક્રિયા-પરિણામ-પરત્વા

પરત્વ રૂપથી ચાર પ્રકારના છે ત્યા ચાર પ્રકારના પર્યાયો પૈકી વર્તના=સાદિ સાન્ત, સાદિ અનત, અનાદિસાત, અનાદિ અનત, એમ ચાર પ્રકારની સ્થિતિઓમાથી કોઈ એક સ્થિતિના પ્રકારથી દ્રવ્યોનુ વર્તવું (રહેવું) એનુ નામ ‘વર્તના’ છે

આ સમયાશ્રિત વતના દરેક સમયે પરિવર્તનશીલ છે, માટે જ આ વિવક્ષિત એક વર્તના બે સમય સુધી પણ સ્થિતિ કરતી નથી તેથી જે વર્તનાનુ પરિવર્તન તે પર્યાયરૂપે કહેવાય છે એટલા=સમયબેદથી જૂતસમય રાશિની અપેક્ષાએ થયેલી ક્રિયાઓ, વત માન સમયની અપેક્ષાએ થતી ક્રિયાઓ, અનાગત સમયની રાશિની અપેક્ષાએ થનારી દ્રવ્યોની ક્રિયાઓ ‘એટલા’ પર્યાયરૂપે કહેવાય છે

પરિણામ-પ્રયોગથી અને સ્વભાવરૂપ પરિણામથી થતી દ્રવ્યોની નવીનપણારૂપ વિ રૂપ પરિણતિ ‘પરિણામ’ પર્યાય રૂપે કહેવાય છે

પરત્વાપરત્વ-જેના આશ્રયથી દ્રવ્યોમા ‘આ’ પૂર્વ કાલનું છે ‘આ’ પછીના કાલનું છે ‘આવો’ વ્યવહાર થાય છે તે ‘પરત્વાપરત્વ પર્યાય’ કહેવાય છે (૧૨+૧૩-૫૬+૬૦)

પુદ્ગલ દ્રવ્યનુ નિરૂપણ—

રૂપવન્ત* પુદ્ગલા. ॥૧૪॥

एते रसगन्धस्पर्शवन्तोऽपि । लोकाकाशव्यापिनः । ते च स्कन्धदेशप्रदेशपरमाणुभेदेन चतुर्विधा* ॥१५॥

અર્થ—રૂપવાળા ‘પુદ્ગલો’ કહેવાય છે

જેમ રૂપ, પુદ્ગલનુ લક્ષણ છે તેમ રસ-ગન્ધ-સ્પર્શ પણ પુદ્ગલનુ લક્ષણ છે અર્થાત્ રૂપવાળા, રસવાળા ગંધવાળા, સ્પર્શવાળા ‘પુદ્ગલો’ કહેવાય છે

આ પુદ્ગલો દ્વોકાદાશમા વ્યાપક છે અને રકન્ધ, દેશ, પ્રદેશ, પરમાણુના લેદથી ચાર પ્રકારના છે (૧૫+૬૧)

કૃત્સ્નતયા પરિકલ્પિતપરમાણુમમૂહ સ્કન્ધ ॥૧૬॥

મદેશાન્વાવીનસ્સ્વમાગા દેશા ॥૧૭॥

કેવલપ્રજ્ઞાગમ્યસ્કન્ધાનુવર્તિષ્ઠદમતમો માગ પ્રદેશ ॥૧૮॥

સ ધવ પૃથગ્મૃતશ્વેત્પરમાણુરિતિ વ્યવક્ષિયતે । અય પર્માણુસ્સર્વાન્તિમજ્જારણમ્ દ્રવ્યાનારમ્ય કાર્યઙ્ગિજ્ઞફલ ॥૧૯॥

અર્થ—રકન્ધ-વિશિષ્ટ સ્થનાવાળો, પૂર્ણ, પરમાણુઓનો સમુદાય “રકન્ધ” કહેવાય છે જેમકે, ઘટ વિ

દેશ—પોતપોતાના રક ધોમા પ્રદેશાત્મક એક પરમાણુને અને પૂર્ણરક ધને છોડી તે રક ધોથી છુટા નહિ થયેલા જે ત્રણ વિ પરમાણુઓના રક ધ ભાગો ‘દેશ’ કહેવાય છે જેમકે ઘટના ઠાઠા વિ વિભાગો-દેશો

પ્રદેશ—રક ધથી છુટો નહીં થયેલો અત્યંત સૂક્ષ્મ કેવલજ્ઞાનથી ગમ્ય ભાગ ‘પ્રદેશ’ કહેવાય છે

જેમકે ધનો નહીં છુટો થયેલો સૂક્ષ્મ એક પરમાણુ ભાગ

પરમાણુ-તે પ્રદેશ જ રક ધથી છુટો થયેલો હોય તો જ ‘પરમાણુ’ તરીકે કહેવાય છે

(૧૧) અર્થ—તૈજસવર્ગોન્નાગત પુદ્ગલોને શરીરપણાએ પરિણમવામા સમર્થ તે ‘તૈજસશરીરકર્મ’

(૧૨) કાર્મણ્યવર્ગોન્નાગત પુદ્ગલોને શરીરપણાએ પરિણમવામા હેતુભૂતકર્મ તે ‘કાર્મણ્યશરીર’ કર્મ આ પ્રમાણે પાચ શરીરો સમજવા (૮ + ૭૩)

તત્રાન્ન શરીર તિયદ્વમનુષ્યાણામ્ । દ્વિતીય દેવનાર-
કિણામ્ । તૃતીય ચત્તદંશપૂર્વધરસ્યેવ । તુર્યપચ્ચમે સસારિણા
સર્વેષામ્, કામણ વિદ્યાયાન્યાન્યુપમોગચન્તિ ॥ ૯ ॥

અર્થ—ત્યા પાચ શરીરો પૈકી પહેલા ‘ઔદારિક શરીર’ ના સ્વામીઓ તિથંચ અને મનુષ્યો છે

બીજા ‘વૈક્રિયશરીર’ ના સ્વામીઓ દેવ અને નારદીઓ છે

ત્રીજા ‘આહારક શરીર’ ના સ્વામી ઔદ પૂર્વધારીજ છે

ચોથા અને પાચમા શરીરના સ્વામીઓ સર્વ સસારી છે ।મંણ્ય શરીર શિવાયના સર્વ શરીરો ઉપલોગવાળા છે

અર્થાત્ કાર્મણ્યભિન્ન ચાર શરીરોવડે, જીવ, સુખદુખનો ઉપલોગ, કર્મબંધન, કર્મવેદન, કર્મનિર્જરા કરે છે (૯+૭૪)

અદ્વગાનિ શિર પ્રમૃતીન્યશ્ચૌ ઉપાદ્વગાનિ તદવયવાદ્-
ગુર્યાદીનિ, એતન્નિમિત્તમૌદારિકશરીરસમ્પચિકર્મૌદારિ
કાદ્વગોપાદ્વગનામ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ — શિર વિ આઠ અંગો અને તેના અવયવભૂત અંગુલી વિ ઉપાંગો કહેવાય છે, ઔદારિક શરીર સબધિ અંગોપાગની ઉત્પત્તિમા નિમિત્તભૂતકર્મ 'ઔદારિક અંગોપાગ નામકર્મ' કહેવાય છે (૧૦ + ૭૫)

તાદૃશ વૈક્રિયશરીરસમ્બધિ કર્મ વૈક્રિયાદ્વોપાદ્ધ-
નામ । તાદૃગમેવાડ્ઠહારકશરીરસમ્બન્ધિ કર્માડ્ઠહારકાદ્વો-
પાદ્ધનામ । હમાન્યાદિમન્નિતનૃપાદ્ધાનિ । તેજસકામંણયોસ્ત્વા-
ત્મમદેશતુલ્યસસ્થાનત્વાન્ન મવત્યદ્વોપાદ્ધાનિ । એવમેકદ્રિય-
શરીરાણામપ્યદ્વોપાદ્ધાનિ ન મવતિ વનસ્પત્યાદિષુ શાલાદી-
નામદ્ધત્વાન્નિવ્યવહારો ન વાસ્તવિકા, કિન્તુ મિદ્ધત્રીવસ્પ
શરીરાણ્યેવ તે ॥ ૨૨ ॥

(૧૪) અર્થ — વૈક્રિયશરીરસબધી અંગોપાગની ઉત્પત્તિમા
નિમિત્તભૂતકર્મ 'વૈક્રિય અંગોપાગ નામકર્મ' જાણવું

(૧૫) આદારક શરીર સબધી અંગોપાગની નિમિત્તમા
કારણભૂતકર્મ 'આદારક અંગોપાગનામકર્મ' કહેવાય છે

આ પહેલાના ત્રણ શરીરોના અંગોપાગો સમજવા
આત્મપ્રદેશ સરખા સસ્થાનવાળા હોવાથી તેજસ અને કામણ
શરીરના અંગોપાગો નથી આ પ્રમાણે એકેન્દ્રિય જીવોના
શરીરને અંગોપાગો હોતા નથી તથા વનસ્પતિ વિ ના શાખા
વિ મા અંગોપાગપણાનો વ્યવહાર વાસ્તવિક નથી કેમકે તે
શાખા વિ પ્રત્યેક નામકર્મના પ્રભાવથી બિન બિન જી-
શરીરરૂપ છે (૨)

અસ્થિરચનાવિશેષ' સહનનમ્ । ઉભયતો મર્કટપ્રવદ્ધ-
યોગ્જનો પદ્માકૃતિનાડપગાસ્થના પરિવેષિતયોરુપરિ તદ્
સ્થિત્રયમેદ્રિકીલિકાત્મકા યાસ્થિત્રિશિષ્ટવપયોજક કમ
ઘર્જર્પમનારાચમ્, હૃદમાદિમસહનનમ્ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ — (૧૬) હાડકાઓનો વિશિષ્ટ બાધો તે 'સઘયણ'
કહેવાય છે પાટા [ઋષભ] ની આકૃતિવાળા ખીખ
હાડકાથી વીંગાયેલ બન્ને બાજુથી મર્કટ [વાઢરીના
બચ્ચાની માફક] બધની જેમ બધાયેલ બને હાડકાના
ઉપર તે નજી હાડકાને લેદનાર ખીચી [વજ] રૂપ
વિશિષ્ટ હાડકાના કારણબૂત કર્મ 'વજઋષભનારાચસહનન
કર્મ' કહેવાય છે (૧૨ + ૭૭)

આકારવિશેષસ્મસ્થાનમ્ । સામુદ્રિકલક્ષણલક્ષિતચતુ-
ર્દિગ્માગોપલક્ષિતશરીરાવયવપરિમાણસાદૃશ્યવયોજક કર્મ
સમચતુરસ્રસ્થાનમ્ । હૃદમાદિમસસ્થાનમ્ । તીર્થવરાસ્તર્વે-
સુરાશ્વેતસસ્થાનમાજ ॥ ૧૩ ॥

અર્થ — (૧૭) અવયવ રચનારૂપ શરીર-આકાર 'સસ્થાન'
કહેવાય છે, સામુદ્રિક શાસ્ત્રમા કહેલ પ્રમાણલક્ષણથી
યુક્ત [સમ] ચાર દિશાના બાગથી ઉપલક્ષિત શરીરના
અવયવોના પરિણામની સમાનતાના કારણબૂત કર્મ
'સમચતુરસ્ર સસ્થાન' કહેવાય છે આ પ્રથમ સસ્થાન
છે, સર્વતીર્થ કરેા અને દેવો આ સસ્થાનવાળા જ છે
અથ શબ્દથી ગણુધર વિ પણુ આ સસ્થાનવાળાઓ છે
(૧૩ + ૭૮)

શરીરવૃત્ત્યાદ્યાદજનકવર્ણોત્પત્તિદેતુભૂત કમ પ્રશસ્તવર્ણ-
 નામ । શરીરવૃત્ત્યાદ્યાદજનકગ ધોત્પત્તિનિદાન કર્મ પ્રશસ્ત-
 ગધનામ । શરીરેવાદ્યાદજનકરસોત્પત્તિકારણ કર્મ
 પ્રશસ્તરસનામ । શરીરવૃત્ત્યાદ્યાદજનકસ્પર્શોત્પાદનિદાન કમ
 પ્રશસ્તસ્પર્શનામ । इमानि प्रशस्तवर्णचतुष्कशब्दवाच्यानि ।
 तत्र शुद्धरक्तपीतनीलकृष्णा पञ्च वर्णा । आद्यास्तय
 પ્રશસ્તા । અત્યૌ દ્વાવપ્રશસ્તૌ । સુરભ્યસુરમિમેદેન ગધો
 દ્વિવિધ', આત્રશ્શસ્ત અત્યોઽશસ્ત । રસ કાયાયામ્લ-
 મપુરતિક્તકટુરૂપણ પચ્ચવિધ । આદ્યાસ્તયશ્શુમા અન્ત્યા
 વધુમી । સ્પર્શોઽપિ મૃદુલધુસ્તિગ્ધોષ્ણકઠિનગુરુરુક્ષશીત-
 મેદાદદૃવિધ' । આત્રાથત્યાર પ્રશસ્તા અન્ત્યાસ્ત્વપ્રશસ્તા ।
 શરીરસ્યાગુરુલઘુપરિણામપ્રયોજક કમ અગુરુલઘુનામ ।
 પર્વણા જીરાનામેતત્ । પરત્રામપક્ષાપ્રહનનાદ્વિપયોજક કર્મ
 પરાઘાતનામ । उच्छ्वासनिःश्वामवाप्तिप्रयोजक कर्म
 उच्छ्वासनाम ॥ ૧૪ ॥

(૧૮) અર્થ—એના ઉદયથી ઔદારિક વિ શરીરોમા નેત્રને
 આહ્લાદજનક [આનંદકરનાર] વણુની ઉત્પત્તિ થાય
 છે તે 'પ્રશસ્તવણુનામકર્મ' કહેવાય છે

(૧૯) ઔદારિક વિ -શરીરોમા આહ્લાદજનક ગ ધની ઉત્પત્તિના
 કારણભૂત કર્મ 'પ્રશસ્તગધનામ' કહેવાય છે

(૨૦) પૂવોક્ત શરીરોમા આહ્લાદજનક રસની ઉત્પત્તિના
 કારણભૂત કર્મ 'પ્રશસ્તરસનામ'

(૨૧) પૂર્વોક્ત શરીરોમા આહ્લાદજનક સ્પર્શની ઉત્પત્તિના કારણભૂત કર્મ તે 'પ્રશસ્તસ્પર્શનામ' આ પ્રશસ્તવધુ ચતુષ્કશબ્દથી વાચ્ય બને છે તેમા શુકલ, લાલ, પીળો, નીલ, કૃષ્ણ પાચવર્ણો છે પહેલાના ત્રણ પ્રશસ્ત છે છેલ્લા બે અપ્રશસ્ત છે તથા મુરલિ-અમુરલિ લેદથી ગંધ બે પ્રકારે છે પહેલી સુગંધ પ્રશસ્ત છે બીજી દુગંધ અપ્રશસ્ત છે, તથા કષાય, આટો, મીઠો, તીખો, કડવા રૂપે પાચ પ્રકારનો રસ છે તેમા પહેલાના ત્રણ રસો, શુભ છે, છેલ્લા બે અશુભ છે તથા ઠોમલ, લઘુ, સ્નિગ્ધ, ઉષ્ણ, કઠિન, શુરૂ, રૂક્ષ શીતલલેદથી સ્પર્શ આઠ પ્રકારનો છે પહેલાના ચાર શુભ છે, છેલ્લા ચાર અશુભ છે

(૨૨) શરીરના અશુરૂલઘુ પરિણામનું કારણભૂતકર્મ 'અશુરૂ લઘુનામ' કહેવાય છે આ કર્મ સર્વ જીવોને હોય છે

(૨૩) જેના ઉદયથી તેજસ્વી બનેલો દર્શનમાત્રથી કે વચન છટાથી રાજસભામા જતા વેતજ સલાસદોમા ક્ષોભ પેદા થાય છે અને પ્રતિપક્ષનું ખડન પોતે કરે છે તે કર્મ 'પરાઘાતનામ' કહેવાય છે

(૨૪) ઉચ્છવાસ-નિશ્વાસની લબ્ધિમા કારણભૂત કર્મ 'ઉચ્છવાસનામકર્મ' કહેવાય છે (૧૪+૭૯)

સ્વરૂપતોડનુષ્ણાના શરીરાણામુષ્ણત્વમયોજક કર્માડ્ઽત્ત પનામ । તચ્ચ ભાનુષ્ણલગતભૂકાયિકાનામ । ગાત્રાણામ-નુષ્ણપ્રજ્ઞાનપ્રયોજક કર્મોઘોતનામ । તચ્ચ યતિદેવોત્તરવૈક્લિપ-

ચન્દ્રપ્રહારારત્નાદીનામ્ । પ્રશસ્તગમનહેતુ કર્મ શુભલ-
ગતિનામ ॥૧૫ ॥

(૨૫) અર્થ—જે કમના ઉદ્દયથી પ્રાણીઓના શરીરો,
સ્વભાવથી ઉષ્ણ નહીં હોવા છતાં ઉષ્ણપ્રકાશરૂપ ઉષ્ણતાને
પામે છે તે કર્મ ‘આતપનામ’ કહેવાય છે જેમકે
સૂર્યમંડલગત પૃથ્વીકાય જીવોને આતપનામ કર્મનો
ઉદય હોય છે

(૨૬) જીવોના શરીરોમાં અનુષ્ણપ્રકાશના કારણભૂતકર્મ તે
‘ઉદ્યોતનામકર્મ’ જેમ કે ઉત્તરવૈશ્વિક્યશરીરવાળા મુનિઓ
અને દેવોને તથા ચંદ્ર, શુક્ર, તારા, રત્ન વિને ઉદ્યોત
નામકર્મનો વિપાકોદય છે

(૨૭) પ્રશસ્તગમનમાં કારણભૂત કર્મ તે ‘શુભખગતિનામ’
કહેવાય છે (૧૫ + ૮૦)

જાતિચિહ્નાન્નપ્રત્યક્ષાના પ્રતિનિયતસ્થાનસંસ્થાપનાપ્રયો-
જન કમ નિર્માણનામ ॥ ૧૬ ॥

(૨૮) અર્થ—સ્વસ્વજાતિના અનુસારે, સ્ત્રી વિ ના અસાધારણ
ચિહ્ન, તેના અંગો અને પ્રત્યંગોની નિયતસ્થાનોમાં જે
વ્યવસ્થા તેમાં કારણભૂત કર્મ ‘નિર્મોલુનામ’ કર્મ
કહેવાય છે (૧૬ + ૮૧)

ઉષ્ણાગ્નિનિપ્તાના સ્થાનાતરગમનહેતુભૂત કર્મ વ્રસનામ
॥ ૧૭ ॥

(૨૯) અર્થ—ઉષ્ણ વિ થી અભિવિત્ત જીવોને અર્થોત્ કારણ

ઉપસ્થિત થયે છલે બીજા સ્થાનોમા ગમનના
નિમિત્તભૂત કર્મ 'વસનામ' (૧૭ + ૮૨)

ચક્ષુર્વેગશરીરપ્રાપક કમ ચાદરનામ ॥ ૧૮ ॥

(૩૦) અર્થ—આખથી દેખી શકાય એવા સ્થૂણ શરીરની
પ્રાપ્તિમા કારણભૂત કર્મ 'જાદરનામ' (૧૮ + ૮૩)

સ્વયોગ્યપર્યાપ્તિનિર્વર્તનશક્તિસમ્પાદક કર્મ પર્યાપ્તનામ
॥ ૧૯ ॥

(૩૧) અર્થ—સ્વસ્વ યોગ્ય પધોપિ કરવાની શક્તિ આપનાર
કર્મ 'પર્યાપ્તનામ' (૧૮ + ૮૪)

પ્રતિજીવ પ્રતિશરીરજનક કર્મ પ્રત્યેકનામ ॥ ૨૦ ॥

(૩૨) અર્થ—હરેક જીવને બિન બિન શરીરજનક કર્મ
'પ્રત્યેકનામ' (૧૯ + ૮૫)

શરીરાવયવાદીના સ્થિરત્વયોગ્રક કમ સ્થિરનામ ॥ ૨૧ ॥

(૩૩) અર્થ—જેના ઉદયથી શિર, હાડકા, હાત વિ શરીરના
અવયવોની સ્થિરતા થાય છે તે 'સ્થિરનામ કર્મ'
કહેવાય છે (૨૧ + ૮૬)

ઉત્તરકાયનિષ્ઠશુભત્વયોગ્રક કર્મ શુભનામ ॥ ૨૨ ॥

(૩૪) અર્થ—નાબિના ઉપરના અવયવ સમુદાયરૂપ ઉત્તરકાયમા
શુભપણના કારણભૂત કર્મ 'શુભનામ' કહેવાય છે
(૨૧ + ૮૭)

અનુપકારિણ્યપિ લોકપ્રિયતાપાદક કર્મ સૌભાગ્યનામ ॥ ૨૩ ॥

(૩૫) અર્થ—ઉપકાર નહીં કરનાર હોવા છતાં જે કર્મના ઉદયથી લોકોને પ્રિય થાય છે તે ‘સૌભાગ્યનામ કર્મ’
(૨૩ + ૮૯)

કર્ણમિયસ્વરવસ્ત્રપ્રયોજક કર્મ સુસ્વરનામ । વચનપ્રામા-
ણ્યાભ્યુત્થાનાદિપ્રાપક કર્માઽઽદેયનામ ॥ ૨૪ ॥

(૩૬) અર્થ—જેના ઉદયથી બોલાયેલો શબ્દ, મીઠો, ગભીર,
ઉદાર, ફરીથી બોલે તોપણ પ્રીતિકર લાગે છે તે
‘સુસ્વરનામ કર્મ’ કહેવાય છે

(૩૭) જેના ઉદયથી જેનું વચન યુક્તિ વગરનું હોવા છતાં
પ્રમાણ્યુત્થાન થાય છે અને જે જીવના દશન માત્રથી
સ્વાગત સત્કાર લોક કરે છે તે ‘આદેયનામકર્મ’
કહેવાય છે (૨૪+૯૦)

યશ ક્ષીણુદયપયોજક કર્મ યશ કીર્તિનામ । એકદિ-
ગ્ગમનાત્મિકા કીર્તિ । સર્વદિગ્ગમનાત્મક યશ । દાનપુણ્ય-
જપા કીર્તિ । શૌયજપ યશ ઇતિ ચ । ઇમાનિ ત્રસ
દશકાનિ ॥૨૫॥

(૩૮) અર્થ—જેના ઉદયથી યશ અને કીર્તિ થાય છે તે ‘યશ
કીર્તિનામ કર્મ’ કહેવાય છે એક દિશામાં વ્યાપક
ખ્યાતિ તે ‘કીર્તિ’ અને સર્વ દિશાઓમાં વ્યાપક
ખ્યાતિ તે ‘યશ’ અથવા દાનપુણ્યથી પેદા થાય તે
કીર્તિ અને શૌચથી પેદા થનાર ખ્યાતિ તે ‘યશ’
કહેવાય છે આ ત્રસનામ કર્મથી યશ કીર્તિનામ કર્મ

સુધી જે પુણ્યના પ્રભેદો તે 'નસદશક' કહેવાય છે
(૨૫ + ૯૧)

દેવમવનિવાસકારણાયુ પ્રાપ્ત કર્મ દેવાયુ ॥ ૨૬ ॥

(૩૬) અર્થ—દેવભવના નિવાસમા કારણભૂત આયુષ્યની પ્રાપ્તિમા કારણરૂપ કર્મ 'દેવાયુ' (૨૬ + ૯૨)

મનુજમવનિવાસનિદાનાયુ પ્રાપ્ત કર્મ મનુજાયુ ।
તિયમવનિવાસદેત્વાયુ પ્રાપ્તિજનક કર્મ તિયંગાયુ ॥ ૨૭ ॥

(૪૦) અર્થ—મનુષ્યભવના નિવાસમા નિદાન આયુષ્યની પ્રાપ્તિમા કારણરૂપ કર્મ 'મનુષ્યાયુ'

(૪૧) તિયમવનિવાસદેત્વાયુ આયુષ્યની પ્રાપ્તિમા જનકરૂપ કર્મ 'તિયંગઆયુ' (૨૭ + ૯૩)

અષ્ટમદાપ્રાતિહાર્યાત્રિશયપ્રાદુર્ભવનનિમિત્ત કર્મ
તીર્થકરનામ ॥ ૨૮ ॥

(૪૨) અર્થ—આઠ મહાપ્રાતિહાર્ય વિ અતિશયોને પ્રગટ કરવામા નિમિત્તભૂત કર્મ 'તીર્થ કરનામ' (૨૮ + ૯૪)

પુણ્યમિદં કાર્યકારણમેદન દ્વિવિધમ્ । એતાનિ કર્મણિ
કાર્યરૂપાણિ જીવાનુભવપ્રકારાણિ । એતેષા હેતવસ્તુ સુપાત્રેભ્યો
નિરવગ્રાઅવમતિવાસોજક્ષમસ્તારકાદીના પ્રદાન મનસશ્રુમ-
સકરુપઃ શાકાયયોશ્શુમવ્યાપાર જિનેશ્વરમધુતીના નમનાદય
इति दिक् ॥ २९ ॥

અર્થ—આ પુણ્ય, કાર્યકારણ ભેદથી બે પ્રકારનું છે, આ પૂર્વોક્ત કર્મો કાયરૂપ છે કેમકે જીવો વડે સુખાદિરૂપે અનુભવ થોગ્ય છે આ બેતાલીશ પુણ્યકર્મોના હેતુઓ—

સુપાત્રને નિદોષ આહાર, સ્થાન, વસ્ત્ર, જલ, સચારો વિ વસ્તુઓનું દાન, મનનો શુભ સંકલ્પ, વચન અને કાયાનો શુભ વ્યાપાર, જિનેશ્વર વિ પરમેષ્ઠીઓને નમસ્કાર, વદન, પૂજન, સત્કાર વિ કરવા ઇત્યાદિ કારણો સમજવા (૨૯+૯૫)

મામગ્રીસમવધાનાસમવધાનયોસ્સતોર્દનમાપર્ચ્યામાત્રપયો-
જક કમ દાનાંતરાય ॥ ૮ ॥

અર્થ — (૬) આપવાની વસ્તુ, લેનાર પાત્ર, દાનફલનું
જ્ઞાન વિ સામગ્રી હોય કે ન હોય તો પણ દાનના સામર્થ્યના
અભાવના કારણભૂત કર્મ 'દાનાન્તરાય કર્મ' કહેવાય છે
(૮ + ૧૦૩)

સમ્યગ્વાચિતેઽપિ દાતમકાશાદઘ્નામયયોજક કર્મ લાભા-
ન્તરાય । અનુપદતાઙ્ગસ્યાપિ મસામગ્રીકસ્યાપિ મોગાસામ-
ર્થ્યહેતુ કર્મ મોગાન્તરાય । એકશો મોગ્ય મોગો યથા
કુસુમાદય* । અનુપદતાઙ્ગસ્યાપિ સસામગ્રીકસ્યાપ્યુપમોગા-
સામર્થ્યહેતુ* કર્મોપમોગાન્તરાયઃ । અનેકશો મોગ્યમુપમોગો
યથા વનિતાદય* । પીનાઙ્ગસ્યાપિ કાયકાલે સામર્થ્યવિરહ-
મયયોજક કર્મ વીર્યાન્તરાય*, इत्यन्तरायपञ्चकम् ॥ ૯ ॥

અર્થ — (૭) જે કર્મના ઉદયના પ્રભાવે યાચકે સવિ-
નય યાચના (માગણી) કરી હોવા છતાં દાતાની પાસેથી
અદ્ય પણ મેળવી ન શકાય તે 'લાભાન્તરાય' કર્મ

(૮) સપૂર્ણ અગ હોવા છતાં લોગમામગ્રી પૂરેપૂરી
હોવા છતાં જે કર્મના ઉદયથી લોગયોગ્ય પુણ્યમાલા વિ ને
ન લોગવી શકે તે કર્મ 'લોગાન્તરાય' કહેવાય છે એકવાર જે
લોગવાય તે લોગ કહેવાય છે જેમકે કુલ વિ

(૯) સપૂર્ણ અગ હોવા છતાં, ઉપલોગસામગ્રી

પૂરેપૂરી હોવા છતાં જે કમના ઉદયથી ઉપભોગ યોગ્ય સ્ત્રી વિ ને ન લોગવી શકે તે ‘ઉપભોગાન્તરાય કમ’

વારવાર લોગવાય તે ઉપભોગ કહેવાય જેમકે સ્ત્રી, વસ્ત્ર વિ

(૧૦) હૃદયુદ્ધ, નીરોગ શરીરવાળો હોવા છતાં જીવાની હોવા છતાં કાયકાલમા જે કમના ઉદયથી શક્તિનો અભાવ કરનાર ‘વીર્યાન્તરાય’ કમ કહેવાય છે

આ પ્રમાણે અન્તરાયપચક સમજવું (૯ + ૧૦૪)

ચક્ષુષા સામાન્યાવગાહિષોષપતિરોષક કર્મ ચક્ષુર્દર્શનાવરણમ્ । તદ્વિષ્ણેન્દ્રિયેણ મનસા ચ સામાન્યાવગાહિષોષપતિરોષક કર્મચક્ષુર્દર્શનાવરણમ્ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—(૧૪) આખથી થનાર સામાન્યમાત્રને વિષય કરનાર બોધને રોકનાર ‘ચક્ષુર્દર્શનાવરણ કર્મ’ કહેવાય છે

(૧૨) ચક્ષુ સિવાયની ચાર ઇન્દ્રિયો અને મનથી થનાર સામાન્યમાત્રને વિષય કરનાર બોધને રોકનાર કર્મ ‘અચક્ષુર્દર્શનાવરણ કર્મ’ કહેવાય છે (૧૦ + ૧૦૫)

મૂતદ્રવ્યવિષયકપત્વસરૂપમામાન્યાયગ્રહણારણહેતુ

કર્મવિધિદર્શનાવરણમ્ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ—(૧૩) રૂપી દ્રવ્યમાત્રને વિષય કરનાર પ્રત્યક્ષરૂપ સામાન્ય અર્થના બોધને આવરનાર કર્મ ‘અવધિદર્શનાવરણ કર્મ’ કહેવાય છે (૧૧ + ૧૦૬)

સમસ્તલોકોક્તોક્તિર્મૂર્તિર્નદ્રવ્યવિષયકગુણભૂતવિશેષ-
કસામાયરૂપપ્રત્યક્ષપ્રતિરોધક કર્મ કેવલદર્શનાવરણમ્ ।
इति दर्शनारणचतुष्कम्, दर्शनलब्धिप्रतिषेधकम् ॥ १२ ॥

અર્થ — (૧૧) ને મકલ લોકલોકવર્તી રૂપી-અરૂપી
દ્ર વેા છે તેને વિષય કરનાર, ને વિશેષેને ગૌણ કરનાર છે
તેણે ને સામાન્ય વિષયક પ્રત્યક્ષ છે તેના ઉપર આવરણ
કરનાર કર્મ ‘ કેવલદર્શનાવરણ કર્મ ’ છે

આ ‘ દર્શનાવરણ ચતુષ્ક ’ કહેવાય છે આ ચાર દર્શના
વરણો, દર્શનના ઉદ્ગમને જ રોકનારા હોઈ ‘ દર્શનલ્બિધિ
પ્રતિષેધક ’ છે અર્થાત્ જ્યારે દર્શનલ્બિધિ જ રોકાઈ તો તેને
ઉપયોગ કયાથી સંભવે ? ન સંભવી શકે એમ સમજવું
(૧૨ + ૧૦૭)

चैतन्याविस्पष्टतापादक सुखप्रबोधयोग्यावस्थाजनक
कर्म निद्रा । चैतनस्याविस्पष्टतापादक दुःखप्रबो-
धयोग्यावस्था हेतु कर्म निद्रानिद्रा ॥ १३ ॥

અર્થ — (૧૫) ચૈતન્યની ને અવિસ્પષ્ટતા (જીવ,
નિદ્રાના ઉદયથી અધકારવાળી અવસ્થાવાળો થાય છે) તેને
કરનાર, સુષે જગાડી શકાય એવી અવસ્થાજનક કર્મ ‘ નિદ્રા ’

(૧૬) ચૈતન્યની અવિસ્પષ્ટતા કરનાર, દુષે જગાડી
શકાય એવી અવસ્થાનું કારણ ‘ નિદ્રા નિદ્રા કર્મ ’ (૧૩ + ૧૦૮)

उपविष्टस्योत्थितस्य वा चैतन्याविस्पष्टतापादक कर्म
प्रचक्षा ॥ १४ ॥

અર્થ—(૧૭) ઉમા રહેલાને કે બેઠેલાને, ચૈતન્યની અવિસ્પષ્ટતા કરનાર કર્મ 'પ્રચલા' કહેવાય છે (૧૪+૧૦૮)

ચદ્વ્રમમાણસ્ય ચૈતન્યાવિસ્પષ્ટતાપાદક કર્મ પ્રચલાપચલા
॥ ૧૫ ॥

અર્થ—(૧૮) ચાલતા છવને નિદ્રાપ્રયુક્ત ચૈતન્યની અવિસ્પષ્ટતાનું કારણભૂત 'પ્રચલા પ્રચલા કર્મ' કહેવાય છે
(૧૫+૧૦૯)

જાગ્રદવસ્વાડધ્યવમિતાધમાધનવિષયસ્વાપાવસ્વાપયોજક
કર્મ સ્થાનર્દિ, इति दशनलक्षणाभारक निद्रापञ्चकम् ॥૧૬॥

અર્થ—(૧૯) જાગ્રત અવસ્થામાં નિશ્ચિત અર્થને સાધનાર-નિદ્રા-અવસ્થાનું કારણભૂત કર્મ 'સ્થાનર્દિ' કહેવાય છે

આ નિદ્રાપચક, દર્શનલક્ષિઆવારક છે અર્થાત્ આ નિદ્રાપચક, પ્રાપ્ત દર્શનઉપલક્ષિનો ઉપધાત કરે છે પરંતુ દર્શનાવરણચતુષ્કની મારફત મૂલ્યથી જ દર્શનલક્ષિનો ઉપધાત કરનાર નથી (૧૬+૧૧૦)

नीचकृलजमनिदान तिरस्कारोत्पादक कर्म नीचैर्गोत्रम्
॥ १७ ॥

અર્થ—(૨૦) હીનજાતિ વિ રૂપ નીચકૃલમાં જન્મના કારણભૂત, અતએવ નિદા વિ તિરસ્કારનું ઉત્પાદક કર્મ 'નીચૈર્ગોત્ર' કહેવાય છે (૧૭+૧૧૧)

દુઃસ્વવિશેષોપલબ્ધિકારણ કર્મસાતવેદનીયમ્ ॥ ૧૮ ॥

અર્થ — (૨૧) વિશિષ્ટ દુઃખની ઉત્પત્તિનું કારણભૂત કર્મ 'અસાતવેદનીય' કહેવાય છે (૧૮ + ૧૧૨)

તત્ત્વાયંશ્રદ્ધાપ્રતિષ્ઠક કર્મ મિથ્યાત્વમોહનીયમ્ ॥ ૧૯ ॥

અર્થ — (૨૨) યથાર્થ વસ્તુતત્ત્વવિષયક શ્રદ્ધાપ્રતિષ્ઠક કર્મ 'મિથ્યાત્વ મોહનીય' કહેવાય છે (૧૯ + ૧૧૩)

પ્રાતિકૂલ્યેઽપિ સ્થાનાન્તરગમનામાવપ્રયોજક કર્મ

સ્થાવરનામ ॥ ૨૦ ॥

અર્થ — (૨૩) પ્રતિકૂલતા હોવા છતાં ખીજા સ્થાનમાં ગમનના અભાવમાં કારણભૂત કર્મ 'સ્થાવરનામ કર્મ'

(૨૦ + ૧૧૪)

સૂક્ષ્મપૃથિવ્યાદિકાયેષૂત્પત્તિનિદાન કર્મ સૂક્ષ્મનામ ।

યથા સવલોકવર્તિના નિગોદાદીનામ્ ॥ ૨૧ ॥

અર્થ — (૨૪) સૂક્ષ્મપૃથ્વી વિ કાયેમાં ઉત્પત્તિના કારણભૂત કર્મ 'સૂક્ષ્મનામ' કહેવાય છે જેમકે મર્વલોક વ્યાપક સૂક્ષ્મનિગોદ વિ જીવોને આ કર્મનો ઉદય હોય છે, આ કર્મના ઉદયથી નિયત અદૃશ્ય શરીરની પ્રાપ્તિ થાય છે

(૨૧ + ૧૧૫)

એકેન્દ્રિયાદીના યથાસ્વ શ્વાસોન્નશ્વાસાદિપર્યાપ્ત્યપરિ-
પૂર્ણતાપ્રયોજક કર્મ અપર્યાપ્તનામ । યથા રચ્યપર્યાપ્તનામ્

॥ ૨૨ ॥

અર્થ — (૨૫) જેના ઉદયથી સ્વયોઽપયોષિઓ પૂજા તાને પામતી નથી અર્થાત્ અપયોષજી છવ મરે છે તે ‘અપયોષનામ કર્મ’ કહેવાય છે જેમકે, લઙ્ગિઅપયોષ છવો (૨૨ + ૧૧૬)

અન તર્જીવાનામેકશરીરવપ્તનિદાન કર્મ સાધારણનામ ।
યથા વન્દાદૌ । ॥ ૨૩ ॥

અર્થ — (૨૬) જે કર્મના ઉદયથી અનત છવોનુ એક શરીર થાય છે તે ‘સાધારણનામ કર્મ’ જેમકે, કન્દ વિ મા આ કમનો ઉદય છે (૨૩ + ૧૧૭)

પ્રયોગશૂન્યકાલે મૂજિહ્વાદીના વમ્પનદેતુ કર્મ અસ્થિરનામ ॥ ૨૪ ॥

અર્થ — (૨૭) પ્રયોગ વગરના કાલમા ભવા, છવ વિ શરીરઅવયવોના કપનમા કારણભૂત કર્મ ‘અસ્થિરનામ કર્મ’ (૨૪ + ૧૧૮)

નામ્યથોઽવયવાશ્રુમત્વપયોજક કર્મ અશુભનામ । ॥ ૨૫ ॥

અર્થ — (૨૮) નાભિના નીચે રહેલ અવયવગત અશુભ પણાનું કારણભૂત કર્મ ‘અશુભનામ કર્મ’ (૨૫ + ૧૧૯)

સ્વસ્ય દૃઢમાત્રેણ પરેષામુદ્વેગજનક કર્મ દુર્ભગનામ
॥ ૨૬ ॥

અર્થ — (૨૯) જે કર્મના પ્રભાવથી જે પ્રાણી જોવા માત્રથી ઉપકારકારી હોવા છતા, રૂપ વિ શુભવત હોવા છતા

ખીલ્લ્યાને ઉદ્દેગ કરનારો અર્થાત્ મનને અપ્રિય થાય છે તે
'દુર્ભંગનામ કર્મ' (૨૬ + ૧૨૦)

અમનોહરસ્વરવચ્ચપ્રયોજક કર્મ દુસ્સ્વરનામ । યથા
સ્વરોષ્ટ્રાદીનામ ॥ ૨૭ ॥

અર્થ — (૩૦) જેના ઉદ્દયથી અમનોહરસ્વરવાળો થાય
છે તે કર્મ 'દુ સ્વરનામ કર્મ' જેમકે, ગધેડા, ઊંટ વિ ને
આ કર્મનો ઉદ્દય છે (૨૭-૧૨૧)

ઉચિતવક્ત્વેડપ્યગ્રહ્યતાદિપ્રયોજક કર્મ અનાદેયનામ ।
॥ ૨૮ ॥

અર્થ — (૩૧) જેના પ્રભાવથી ઉચિત કે યુક્ત બોલવા
છતાય જેના વચન વિ ને લોકો ગ્રાહ્ય કરતા નથી તે
'અનાદેયનામ કર્મ' (૨૮-૧૨૨)

જ્ઞાનવિજ્ઞાનાદિયુતત્વેડપિ યશ કીર્ત્યભાવપ્રયોજક કર્મ
અયશઃકીર્તિનામ । इति स्थावरदशकम् ॥ ૨૯ ॥

અર્થ — (૩૨) જ્ઞાનવિજ્ઞાન વિ યુક્તોથી યુક્ત હોવા
છતા જેના ઉદ્દયથી યશ કીર્તિવાળો થતો નથી એટલું જ નહીં
પરંતુ અશ્લાઘ્ય બને છે તે કર્મ 'અયશ કીર્તિનામ' આ
પ્રમાણે સ્થાવરદશક મમજલુ (૨૯-૧૨૩)

નારકત્વપર્યાયપરિણતિપ્રયોજક કમ નરકગતિ ॥૩૦॥

અર્થ — (૩૩) નારકપણના પચાસની પરિણતિમા કારણ
ભૂત કર્મ 'નરકગતિ' કહેવાય છે (૩૦-૧૨૪)

આયુ પૂર્ણતા યાવન્નરકસ્થિતિહેતુ કર્મ નરકાયુ ॥૩૧॥

અર્થ — (૩૪) આયુષ્યની પૂર્ણતાપય ત નરકની સ્થિતિમા
હેતુભૂત કર્મ ‘ નરકાયુ ’ (૩૧-૧૨૫)

વલ્લાન્નરકનયનાનુગુણ કર્મ નરકાનુર્ણી । ઇતિ નિરય
ત્રિકમ્ ॥ ૩૨ ॥

(૩૫) જેનાથી નરકગતિમા જતા જીવની દિસમયાદિ
વિશદ્ધથી શ્રેણીના અનુસારે નિયત ગમનપરિણતિ થાય છે તે
કર્મ ‘ નરકાનુર્ણી ’

આ પ્રમાણે ‘ નિરયત્રિક ’ [નરકત્રિક] સમજવું (૩૨-૧૨૬)

અનન્તાનુબન્ધિનશ્ચાનન્તસસારમૂલનિદાનમિધ્યાત્વહેતુકા
અનન્તમવાનુરંધસ્વભાવા આજ મમાચિનો નરકગતિપ્રદાયિન
સમ્યક્ત્વઘાતિન ॥૩૩॥

અર્થ — અનન્તસ્વરૂપી સ સારના મૂલકારણભૂત મિધ્યાત્વના
હેતુવાળા અનન્તભવના અનુબંધના સ્વભાવવાળા, જન્મપય ત
રહેનારા, નરકગતિને આપનારા, સમ્યક્ત્વઘાતક, ‘ અન તાનુ
બંધી ’ ક્રોધાદિકષાયો કહેવાય છે (૩૩-૧૨૭)

एवम्भूत मोक्षमावोत्पादक कम अनन्तानुबन्धिक्रोध
॥३४॥

અર્થ — (૩૬) અનન્તાનુબન્ધિ હોયે છતે પ્રીતિના
અભાવને પેદા કરનારું કર્મ ‘ અન તાનુબંધી ક્રોધ ’ (૩૪-
૧૨૮)

તાદૃશ નમ્રતાવિરહપયોજક કમઅનન્તાનુબંધિ માનઃ
॥૩૫॥

અર્થ — (૩૭) અનન્તાનુબંધિ, નમ્રતાના અભાવને
કરનાર કર્મ 'અનન્તાનુબંધિમાન' (૩૫-૧૨૬)

ઈદક્ સરલતામાવપયોજક કર્મ અનન્તાનુબંધિમાયા
॥૩૬॥

અર્થ — (૩૮) અનન્તાનુબંધી, સરલતાના અભાવનું
કારણકર્મ 'અનન્તાનુબંધિમાયા' (૩૬-૧૩૦)

ઈદશ દ્રવ્યાદિમૂર્છાદેતુ કર્માનન્તાનુબંધિઓમ ॥૩૭॥

અર્થ — (૩૯) અનન્તાનુબંધિ, દ્રવ્ય વિ મા મૂર્છાના
હેતુભૂત કર્મ 'અનન્તાનુબંધિભોલ' (૩૭-૧૩૧)

પ્રત્યાખ્યાનાપરણમૂતા વર્ષાવધિમાવિનસ્તિયંગ્ગતિદાયિન-
સ્મર્વદશવિરતિયાતિનશ્ચાપ્રત્યાખ્યાના. ॥૩૮॥

અર્થ — દેશથી પણ પ્રત્યાખ્યાન (વિરતિ) મા આવરણ
મૂત, એક વર્ષ સુધી રહેનારા, તિયંગ્ગતિ આપનારા, સર્વ
અને દેશવિરતિ ધાતિ 'અપ્રત્યાખ્યાન' કપાયો કહેવાય છે
(૩૮-૧૩૨)

પ્રત્યક્ષિષ્ટા પૂર્વોક્તસ્વરૂપા ક્રોધાદ્યોઽપ્રત્યાખ્યાનક્રો-
ધાદય. ॥૩૯॥

અર્થ — (૪૦) અપ્રત્યાખ્યાન સહિત, પ્રીતિના અભાવના
કારણમૂત કર્મ 'અપ્રત્યાખ્યાનક્રોધ'

(૪૧) અપ્રત્યાખ્યાન સહિત, નઅતાના અભાવના કારણ
ભૂત કમ ' અપ્રત્યાખ્યાનમાન '

(૪૨) અપ્રત્યાખ્યાન સહિત, સરસતાના અભાવના કારણ
રૂપ કમ ' અપ્રત્યાખ્યાનમાયા '

(૪૩) અપ્રત્યાખ્યાન સહિત, દ્રવ્યાદિ મૂર્છાહેતુ કમ
' અપ્રત્યાખ્યાનલોભ ' (૩૯-૧૩૩)

સર્વવિરત્યાવરણકારિણો માસચતુષ્ટયમાપિનો મનુજગતિ
પ્રદાયિનસ્સાધુધમઘાતિન પ્રત્યાર્યાનાં ॥૪૦॥

સર્વ વિરતિરૂપ પ્રત્યાખ્યાનને આવરનારા, ચાર માસ સુધી
રહેનારા, મનુષ્યગતિઆપનારા, સાધુધમ ઘાતિ તે ' પ્રત્યાખ્યાન '
ક્રોધ વિ કષાયો કહેવાય છે (૪૦-૧૩૪)

ઈદૃશ ક્રોધાદય એવ પ્રત્યાર્યાનક્રોધાદય. ॥૪૧॥

(૪૪) સર્વવિરતિ પ્રત્યાખ્યાનાવરણભૂત ક્રોધ (૪૫)-માન
(૪૬)-માયા (૪૭)-લોભ આ ' પ્રત્યાખ્યાનીય ' ક્રોધાદિ કષાયો
કહેવાય છે (૪૧-૧૩૫)

ઈપ્તસજ્વલનકારિણ પક્ષાવધયો દેવગતિપ્રદાયિનો
યથાખ્યાતચારિત્રઘાતિનસ્સજ્વલના । ઈદૃશાથ ક્રોધાદય એવ
સજ્વલનક્રોધાદય । ॥ ૪૨ ॥

પરીવહ ઉપસર્ગ વિ ના પ્રસંગમા ચારિત્રીને પણ જરા
જ્વલિત કરનારા અર્થાત્ આ કષાયોના ઉચ્ચમા યથાખ્યાત
ચારિત્રનો લોભ થતો નથી પખવાડીઆ સુધી રહેનારા,

દેવગતિ આપનારા, યથાખ્યાત ચાસ્ત્રનો ઘાત કરનારા
'સંવલન' કપાયો હોય છે

આવા સંવલનાત્મક (૪૮)-ક્રોધ (૪૯)-માન (૫૦)-
માયા (૫૧)-લોભ 'સંવલનક્રોધાદિ' કહેવાય છે (૪૨-૧૩૬)

હાસ્યોત્પાદક કર્મ હાસ્યમોહનીયમ્ ॥ ૪૧ ॥

અર્થ — (૫૨) જેના ઉદયથી નિમિત્ત હોય કે ન હોય
તો પણ જીવ, રગભય પર ઉતરેલ નટની માફક હસે છે તે
કર્મ 'હાસ્યમોહનીય કર્મ' (૪૩-૧૩૭)

પદાર્થવિષયકમીત્યસામારણકારણ કર્મ રતિમોહનીયમ્ ।
॥ ૪૪ ॥

અર્થ — (૫૩) પદાર્થોના પ્રતિ પ્રીતિના અસાધારણ
કારણકર્મ 'રતિમોહનીય કર્મ' (૪૪-૧૩૮)

પદાર્થવિષયકોદ્વેગકારણ કર્મ અરતિમોહનીયમ્ ॥ ૪૫ ॥

અર્થ — (૫૪) પદાર્થોના પ્રતિ ઉદ્વેગના કારણભૂત
કર્મ 'અરતિમોહનીય' (૪૫-૧૩૯)

અમીઘવિયોગાદિદુઃસ્વહેતુ કર્મ શોકમોહનીયમ્ ।

॥ ૪૬ ॥

અર્થ — અમીઘના વિયોગાદિથી થનાર દુઃખહેતુ કર્મ
'શોકમોહનીય' (૪૬-૧૪૦)

મયોત્પાદાસામારણ કારણ કર્મ મયમોહનીયમ્ ॥ ૪૭ ॥

અર્થ — (૫૬) જેના ઉદયથી નિમિત્ત મળે કે ન મળે

તો પણ કયની ઉત્પત્તિમા કારણભૂત કર્મ ' કાયમોહનીય કર્મ ' (૪૭-૧૪૧)

ચોમત્મપદાર્થવિલોકનજાતવ્યક્તીકપ્રયોજક ક્રમ જુગુ-
પ્સામોહનીયમ્ ॥ ૪૮ ॥

અર્થ — (૫૭) બીમત્સ પદાર્થ જોવાથી થતી ધૃષ્ટાનું
કારણભૂત કર્મ ' જુગુપ્સામોહનીય કર્મ ' (૪૮-૧૪૨)

સ્ત્રીમાત્રસમોગવિષયકાભિજ્ઞાપોત્પાદક કર્મ પુરુષવેદ
॥ ૪૯ ॥

અર્થ — (૫૮) જોના ઉદયથી પુરુષને કેવલ સ્ત્રીના
સંલોગની અભિલાષા થાય છે તે અભિલાષાનું ઉત્પાદક કર્મ
' પુરુષવેદ ' કહેવાય છે (૪૯-૧૪૩)

પુરુષમાત્રસમોગવિષયકાભિજ્ઞાપોત્પાદક ક્રમ સ્ત્રીવેદ
॥ ૫૦ ॥

(૫૯) જોના ઉદયથી સ્ત્રીને કેવલપુરુષના સંલોગની
અભિલાષા થાય છે તે અભિલાષાનું ઉત્પાદક કર્મ ' સ્ત્રી વેદ ' (૫૦-૧૪૪)

પુસ્ત્રીસમોગવિષયકાભિજ્ઞાપોત્પાદક કર્મ નપુસકવેદઃ ।
इति कषायपञ्चविंशति ॥ ૫૧ ॥

અર્થ — (૬૦) જોના ઉદયથી નપુસકને સ્ત્રી અને
પુરુષના સંલોગની અભિલાષાનું ઉત્પાદકકર્મ ' નપુસકવેદ '
કહેવાય છે આ પ્રમાણે પચ્ચીસ કષાયો સમજવા (૫૧-૧૪૫)

તિર્યક્ત્વપર્યાયપરિણતિપ્રયોજક કર્મ તિર્યગ્ગતિ ॥૫૨॥

અર્થ — (૬૧) તિર્યંચપણના પર્યાયની પરિણતિમા કારણભૂત કર્મ 'તિર્યંચગતિ' (૫૨-૧૪૬)

તિર્યગ્ગતૌ ચલ્લાન્નયનહેતુક કર્મ તિર્યેગાનુપૂર્વી । इति
तिर्यग्दिकम् ॥૫૩॥

અર્થ — (૬૨) બલજળપરીથી તિર્યંચગતિમા લઈ જનાર કર્મ 'તિર્યંચાનુપૂર્વી' આ પ્રમાણે તિર્યંચદિક સમજવું (૫૩-૧૪૭)

एकेन्द्रियव्यवहारहेतु कर्म एकेन्द्रियजातिः । अस्या
स्पर्शेनेन्द्रियमेव ॥૫૪॥

અર્થ — (૬૩) જેના ઉદયથી આ પૃથ્વીકાય વિ એકેન્દ્રિયતરીકે સજાને પામે છે અને એકેન્દ્રિય તરીકે વ્યવહાર પામે છે તે વ્યવહારતુ કારણભૂત કર્મ 'એકેન્દ્રિયજાતિ' કહેવાય છે એકેન્દ્રિયજાતિનામપ્રયુક્તસ્પર્શેન્દ્રિય જ સમજવી અર્થાત્ કેવલસ્પર્શેન્દ્રિયની અપેક્ષાથી જે આ એકેન્દ્રિય વ્યવહાર છે તેમા કારણભૂત આ કર્મ છે (૫૪-૧૪૮)

द्वीन्द्रियव्यवहारकारण कर्म द्वीन्द्रियजाति । स्पर्शनरसने ।
त्रीन्द्रियव्यवहारसाधन कर्म त्रीन्द्रियजाति । स्पर्शनरस-
नघ्राणानि । चतुरिन्द्रियव्यवहारनिदान कर्म चतुरिन्द्रिय-
जातिः । स्पर्शनरसनघ्राणचक्षुषि ॥૫૫॥

અર્થ — દ્વીન્દ્રિયના વ્યવહારમા કારણભૂત કર્મ 'દ્વીન્દ્રિય જાતિ' અહીં બે ઇન્દ્રિયો સ્પર્શ અને રસના એમ સમજવી

(૬૫) ત્રીન્દ્રિયના વ્યવહારમા કારણભૂત ક્રમ ' ત્રીન્દ્રિયજાતિ ' અહીં સ્પર્શન રસના ધ્રાણુ એમ ત્રણ ઇન્દ્રિયો ભણુવી

(૬૬) ચતુરિન્દ્રિયના વ્યવહારમા સાધનભૂત ક્રમ ' ચતુરિન્દ્રિયજાતિ ' અહીં સ્પર્શન, રસન, ધ્રાણુ, ચક્ષુ ' એમ ચાર ઇન્દ્રિયો ભણુવી (૫૫-૧૪૯)

અપ્રશસ્તગમનાપયોજક ક્રમ કુલગતિ । યથા સ્વરોષ્ટ્રા-
દીનામ । સ્વાગયૈરેવ સ્વપીઠાજનનનિદાન ક્રમ ઉપધાતનામ ।
શરીરનિષ્ઠાપ્રશસ્તર્ણપ્રયોજક ક્રમ અપ્રશસ્તર્ણનામ । યથા
કાકાદીનામ । શરીરનિષ્ઠાપ્રશસ્તગન્ધપ્રયોજક ક્રમ અપ્રશસ્ત-
ગન્ધનામ । યથા લઘુનાદીનામ । શરીરવૃત્ત્યપ્રશસ્તરસપ્રયોજક
ક્રમ અપ્રશસ્તરસનામ યથા નિમ્બાદીનામ । શરીરવૃત્ત્યપ્રશ-
સ્તસ્પર્શપ્રયોજક ક્રમ અપ્રશસ્તસ્પર્શનામ । યથા વન્ચુલાદીનામ ।
इत्यप्रशस्तवर्णचतुष्कम् ॥ ૫૬ ॥

અર્થ — (૬૭) અપ્રશસ્ત ગમનમા કારણભૂત ક્રમ ' કુલગતિ ' જેમકે ગધેડા, ઊંટ વિ ની ગતિ સમજવી

(૬૮) પોતાના અવયવોથી જ પોતાને પીડા થવામા નિમિત્તભૂત ક્રમ ' ઉપધાતનામ ક્રમ '

(૬૯) શરીરના અપ્રશસ્તવર્ણનું કારણભૂત ક્રમ ' અપ્રશસ્તવર્ણનામ ' જેમકે કાગડા વિ શરીરમા રહેલ વણુ

(૭૦) શરીરરથ અપ્રશસ્તગન્ધનું કારણભૂત ક્રમ ' અપ્રશસ્ત ગન્ધનામ ' જેમકે લસણુ વિ મા રહેલ ગન્ધ

(૭૧) શરીરસ્થ અપ્રશસ્તરસનું કારણભૂત કર્મ ‘ અપ્રશસ્તરસનામ ’ જેમકે, લીંબડા પિ મા રહેલ રસ

(૭૨) શરીરસ્થ અપ્રશસ્ત રપશનું કારણભૂત કર્મ ‘ અપ્રશસ્ત રપશનામ ’ જેમકે, બાવળના કાટાઓમા રહેલ રપશ

આ પ્રમાણે અપ્રશસ્તવર્ણ્યતુલક સમગ્રવું (૫૬-૧૫૦)

ઉભયતો મર્કટવન્ધાકલિતાસ્થિસચયવૃત્તિપટ્ટવન્ધસદૃશા
સ્થિયયોજક કર્મ ઋષમનારાચમ્ । ઉભયતો મર્કટવન્ધમાત્ર
સર્વલિતાસ્થિસન્ધિનિદાન કમ નારાચમ્ । એકતો મર્કટવન્ધ-
વિશિષ્ટાસ્થિસન્ધિનિદાન કર્માધનારાચમ્ । કેવલકીલિકા-
સદૃશાસ્થિવદ્ધાસ્થિનિચયયોજક કર્મ કીલિકા । પરસ્પર-
પૃથક્સ્થિતિકાનામસ્થના શિથિલસન્ધેપનિદાન કર્મ
સેવાર્ત્તમ્ । इति सदननपञ्चकम् ॥ ૫૭ ॥

અર્થ — (૭૩) બને બાણુએથી મર્કટબધથી યુક્ત અસ્થિસમુદાયમા રહેનાર ઉપર પાટાના બધ સરખા અસ્થિ
ઓનું કારણભૂત કર્મ ‘ ઋષમનારાચ ’

(૭૪) બને બાણુએથી મર્કટબધમાત્રથી સબધ
અસ્થિસધાનનું કારણભૂત કર્મ ‘ નારાચ ’

(૭૫) એકબાણુથી મર્કટબધથી યુક્ત અસ્થિસધાનનું
કારણભૂત કર્મ ‘ અધનારાચ ’ અર્થાત્ એક બાણુ મર્કટબધ
અને બીજી બાણુ કેવળ બીલી હોય છે

(૭૬) કેવલક્રીલિકા સરખા હાડકાઓથી બધાયેલ અસ્થિ સમુદાયનું કારણભૂત કર્મ ‘ક્રીલિકા’ અર્થાત્ અહીં હાડકાના સાધા ફક્ત ખીલીથીજ મજબૂત રહેલા હોય છે

(૭૭) પરસ્પર જુદી સ્થિતિવાળા હાડકાઓના ઢીલા સબધર્મ કારણભૂત કર્મ ‘સેવાત્’ અહીં હાડકાના બે છેડાઓ એકબીજાને સ્પર્શીને રહેલા છે (૫૭-૧૫૧)

નામેરુદ્ધં વિસ્તૃતિવાદુલ્લસલ્લક્ષણનિદાન કર્મ ન્યગ્રોધ-
પરિમળ્લમ્ । નાભવધોભાગમાત્રસ્ય પ્રમાણલક્ષણવચ્ચમયોજક
કમ સાદિ । સલ્લક્ષણપાળ્યાદિમચ્ચે સતિ નિલક્ષણપક્ષ
પ્રમૃતિમચ્ચમયોજક કર્મ કુબ્જ ॥ ૫૮ ॥

અર્થ — (૭૮) જેમ વડનું ઝાડ, ઉપરના ભાગમાં સંપૂર્ણ અવયવવાળો અને નીચે હીન હોય છે તેમ નાશિના ઉપરના ભાગમાં વિન્તાર-બહુલતા અને સારા લક્ષણોનું કારણભૂત કર્મ ‘ન્યગ્રોધપરિમળ્લવ’ કહેવાય છે

(૭૯) નાશિથી નીચલા ભાગમાંત્રને પ્રમાણ અને લક્ષણવતું બનાવનાર કર્મ ‘સાદિ’ કહેવાય છે

(૮૦) ડોકના ઉપરના અવયવો અને હાથપગ, લક્ષણવતા અને છાતી વિ ને લક્ષણ વગરના બનાવનાર કર્મ ‘કુબ્જ’ કહેવાય છે (૫૮-૧૫૨)

एतद्वैपरीत्यहेतुः कर्म वामनम् । सर्वाविषवाश्रुमत्वनिदान
कर्म कुण्डम् इति पञ्च सस्यानानि, एत पापानुभवप्रकारा

અર્થ — (૮૧) હાથપગ વિ ને લક્ષણ વગરના અને છાતી વિ ને લક્ષણવતા બનાવનાર કર્મ 'વામન' કહેવાય છે

(૮૨) સઘળા અવયવોને અશુભ બનાવનાર કર્મ 'હુડ' કહેવાય છે (૫૯-૧૫૩)

આ પ્રમાણે પાપ સંસ્થાનો સમજવા આ બ્યાશી લેદો, પાપના અતુલવના પ્રકારો છે

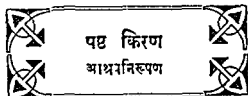
પાપના હેતુઓનું દર્શન—

પાપર-બ્રહ્મતવસ્તુ પ્રાણાતિપાતમૃપાવાદાદત્તાદાનમૈથુ
નપરિગ્રહાપ્રશસ્તક્રોધમાનમાયાલોભરાગદ્વેષપક્લહાભ્યાખ્યાનપિ-
શ્ચુનતાઝરતિરતિપરપરિવાદમાયામૃપાગાદમિથ્યાત્વશલ્યાનિ ।
इति पापतत्त्वम् ॥ ૬૦ ॥

અર્થ — (૧) જીવહિમા (૨) અમત્ય લાપણ (૩) ચોરી
(૪) મૈથુન (૫) પરિગ્રહ (૬) અપ્રશસ્તક્રોધ (૭) અશુભ માન
(૮) અશુભ માયા (૯) અશુભ લોભ (૧૦) અપ્રશસ્ત રાગ
(૧૧) અપ્રશસ્ત દ્વેષ (૧૨) કલહ (૧૩) અભ્યાખ્યાન [કાંઈના
ઉપર ઓટો આરોપ મુકવો] (૧૪) મૈથુન્ય [આડી ખાવી]
(૧૫) રતિ અને અરતિ (૧૬) પરનિંદા (૧૭) માયાપૂર્વક
મૃપાવાદ (૧૮) મિથ્યાત્વરૂપી શત્ય આ અઠાર પાપના હેતુઓ
છે આ પ્રમાણે પાપતત્ત્વની સંમાપ્તિ (૬૦-૧૫૪)

श्री कलिकालकल्पतरु चिन्तामणि पार्श्वनाथाय नमः

शुभाशुभकर्मप्रदणहेतुराथव ॥१॥

અર્થ—શુભ કે અશુભ કર્મના અહિયારું કારણ ‘આશ્રય’
કહેવાય છે (૧+૧૫૫)

पौद्गलिकोऽयम् । आत्मप्रदेशेषु कर्मप्रापिका क्रिया
द्रव्याश्रयः, कर्मोपाजननिदानाध्यवसायो मावाश्रयः ॥२॥

અર્થ—આ આશ્રવ, પૌષ્ઠસિક છે આત્માના પ્રદેશોમા કમ પ્રાપ્તિમા કારણભૂત ક્રિયા ‘દ્રવ્યાશ્રવ’ કહેવાય છે કમના ઉપાજનના કારણભૂત અધ્યવસાય ‘ભાવાશ્રવ’ કહેવાય છે (૨+૧૫૬)

स्पर्शविषयकरागद्वयज-याश्च स्वशनेन्द्रियाश्च ॥३॥

અર્થ—સ્પર્શવિષયક રાગ અને દ્વેષથી પેદા થનાર તે
'સ્પર્શેન્દ્રિયાશ્રવ' કહેવાય છે (૩+૧૫૭)

रसविषयकरागद्वेषज-याश्चन रसनेन्द्रियाश्चन ॥४॥

અર્થ—(૨) રસવિષયને અપેક્ષી રાગ અને દેષથી
યનાર આશ્રવ ‘રસનેન્દ્રિયાશ્રવ’ કહેવાય છે (૪૫૫૮)

ગ ધવિષયકરાગદ્વેષજન્યાશ્રવ ઘ્રાણેન્દ્રિયાશ્રવ ॥૫॥

અર્થ — (૩) ગ ધવિષયના નિમિત્તે રાગ અને દ્વેષથી થનાર આશ્રવ ‘ઘ્રાણેન્દ્રિયાશ્રવ’ કહેવાય છે (૫+૧૫૮)

રૂપવિષયકરાગદ્વેષજન્યાશ્રવચક્ષુરિન્દ્રિયાશ્રવ’ । શબ્દ વિષયકરાગદ્વેષજન્યાશ્રવ શ્રોત્રેન્દ્રિયાશ્રવ । इति इन्द्रिय पञ्चकाश्रव ॥ ६ ॥

અર્થ — (૪) રૂપનામના વિષયને આશ્રી રાગ અને દ્વેષથી પેદા થનાર આશ્રવ ‘ચક્ષુરિન્દ્રિયાશ્રવ’ કહેવાય છે

(૫) શબ્દ વિષયના આધારે રાગ અને દ્વેષથી પેદા થનાર આશ્રવ ‘શ્રોત્રેન્દ્રિયાશ્રવ’ કહેવાય છે

આ પ્રમાણે ઇન્દ્રિયપચક આશ્રવ જાણીએ (૬+૧૬૦)

પ્રીત્યભાવપ્રયુક્તાશ્રવ ક્રોધાશ્રવ ।

અનમ્રતાજન્યાશ્રવો માનાશ્રવઃ ।

કાપલ્યપ્રયુક્તાશ્રવો માયાશ્રવઃ ।

સતોષશ્ચયતાપ્રયુક્તાશ્રવો લોભાશ્રવઃ ।

इति कषायचतुष्काश्रव ॥ ७ ॥

અર્થ — (૬) ક્રૂરતાના પરિણામથી પેદા થનાર આશ્રવ ‘ક્રોધાશ્રવ’

(૭) નમ્રતાના અભાવથી પેદા થનાર આશ્રવ ‘માનાશ્રવ’

(૮) કષ્ટ પ્રયોગથી પેદા થનાર આશ્રવ ‘માયાશ્રવ’

(૯) સતોષના અભાવથી પેદા થનાર આશ્રવ ‘લોભાશ્રવ’

આ પ્રમાણે કથાયચતુષ્ક આશ્રવ નામુવો (૭+૧૬૧)

પમાદિકર્ત્તકપ્રાણવિયોગજ યાથયો હિંસાશ્રવ' ॥૮॥

અર્થ — (૧૦) પ્રમાદી પુરૂષે કરેલ પ્રાણવિયોગથી પેદા થનાર આશ્રવ 'હિંસાશ્રવ' (૮+૧૬૨)

અયથાવદ્વસ્તુપ્રવૃત્તિન-યાશ્રવોઽસત્યાશ્રવ ॥૯॥

અર્થ — (૧૧) અયથાથ વસ્તુપ્રવૃત્તિથી પેદા થનાર આશ્રવ 'અસત્યાશ્રવ' (૯+૧૬૩)

સ્વામ્યવિત્તીનપદાર્યસ્વાયત્તીકરણજ યાશ્રવ સ્તેષાશ્રવ
॥૧૦॥

અર્થ — (૧૨) માનીકે નહીં આપેલ પદાર્થોને પોતાને આધીન કરવાદારા પેદા થનાર આશ્રવ 'સ્તેષાશ્રવ' (૧૦+૧૬૪)

સતિ ધન્નોદયે ઔદારિકવૈકિયશ્ચરોરસયોગાદિજન્યા-
શ્રવોઽગ્રહાશ્રવ ॥૧૧॥

અર્થ — (૧૩) વેદના ઉદયકાલમા ઔદારિક કે વૈકિય શરીરના સંયોગ વિ થી પેદા થનાર આશ્રવ 'અગ્રહાશ્રવ' (૧૧+૧૬૫)

દ્રવ્યાદિવિષયામિકાદૂક્ષાજન્યાશ્રવ' પરિગ્રહાશ્રવ । ક્ષય-
વ્રતપણ્ણકાશ્રવ ॥૧૨॥

અર્થ — (૧૪) દ્રવ્ય વિ વિષયની ઇચ્છાથી પેદા થનાર આશ્રવ 'પરિગ્રહાશ્રવ'

આ પ્રમાણે અમતપચકઆશ્રવ લાણવો (૧૨ + ૧૬૬)

શરીરચેષ્ટાજન્યાશ્રવ કાયાશ્રવઃ ॥ ૧૩ ॥

અર્થ — (૧૫) શરીરની ચેષ્ટાથી પેદા થનાર આશ્રવ
'કાયાશ્રવ' (૧૩ + ૧૬૭)

વાક્રક્રિયાજનિતાશ્રવો વાગાશ્રવઃ ॥ ૧૪ ॥

અર્થ — (૧૬) વચનની ક્રિયાથી પેદા થયેલ આશ્રવ
'વાગાશ્રવ' (૧૪ + ૧૬૮)

મનચેષ્ટાજન્યાશ્રવો મનઆશ્રવઃ । इति योगत्रिकाभवः
॥ ૧૫ ॥

અર્થ — (૧૭) મનની ચેષ્ટાથી પેદા થયેલ આશ્રવ
'મનઆશ્રવ'

આ પ્રમાણે યોગત્રિકઆશ્રવ લાણવો (૧૫ + ૧૬૯)

અનુપરતાનુપયુક્તભેદભિન્ના કાયજન્યચેષ્ટા કાયિકી
॥ ૧૬ ॥

અર્થ — (૧૮) અનુપરત અને અનુપયુક્ત ભેદવાળી
કાયથી પેદાથનારી ચેષ્ટા 'કાયિકી' (૧૬ + ૧૭૦)

સયોજનનિર્વત્તનભેદભિન્ના નરકાદિમાત્તિદેતુર્વિષશસ્ત્રાદિ
દ્રવ્યજનિતા ચેષ્ટા આધિકરણિકી ॥ ૧૭ ॥

અર્થ — (૧૯) સયોજન અને નિર્વત્તનભેદવાળી, નરક
વિ ની પ્રાપ્તિમા હેતુભૂત વિષ-શસ્ત્ર વિ દ્રવ્યોથી પેદા થયેલ
ક્રિયા 'આધિકરણિકી' (૧૭ + ૧૭૧)

જીવાજીવિવિષયકદ્વેષજનક્રિયા પ્રાદોષિકી ॥ ૧૮ ॥

અર્થ — (૨૦) જીવ અને અજીવવિષયક દ્વેષને પેદા કરનારી ક્રિયા ‘પ્રાદોષિકી’ (૧૮ + ૧૭૨)

સ્વપરસ તાવહેતુઃ ક્રિયા પારિતાપનિકી ॥ ૧૯ ॥

અર્થ — (૨૧) સ્વ અને પરને સતાપ કરનારી ક્રિયા ‘પારિતાપનિકી’ (૧૯ + ૧૭૩)

સ્વપરપ્રાણવિયોગવયોજિકા ક્રિયા પ્રાણાતિપાતિકી ॥ ૨૦ ॥

અર્થ — (૨૨) સ્વપરના પ્રાણવિયોગ કરનારી ક્રિયા ‘પ્રાણાતિપાતિકી’ (૨૦ + ૧૭૪)

જીવાજીવમેદમિત્તા જીવાજીવઘાતાત્મિકા ચેષ્ટાઽઽરમ્ભિકી
॥ ૨૧ ॥

અર્થ — (૨૩) જીવ અને અજીવના લેહવાળી, જીવ અજીવઘાતાત્મક ચેષ્ટા ‘આરમ્ભિકી’ (૨૧ + ૧૭૫)

જીવાજીવવિષયિણી મૂર્છાનિર્નૃત્તા ક્રિયા પારિગ્રહિકી
॥ ૨૨ ॥

અર્થ — (૨૪) જીવ અને અજીવ વિષયક મૂંઝાણથી બનેલી ક્રિયા ‘પારિગ્રહિકી’ (૨૨ + ૧૭૬)

મોક્ષમાધનેષુ માયાપ્રધાના પ્રવૃત્તિર્માયાપ્રત્યયિકી ॥ ૨૩ ॥

અર્થ — (૨૫) મોક્ષના સાધનોમાં માયાપ્રધાન પ્રવૃત્તિ ‘માયાપ્રત્યયિકી’ (૨૩ + ૧૭૭)

અભિગૃહીતાનભિગૃહીતભેદમિત્તા અયથાર્થસ્તુભ્રદાન-
હેતુકવ્યાપારવતી ક્રિયા મિથ્યાદર્શનપ્રત્યયિકી ॥ ૨૪ ॥

અર્થ — (૨૬) અભિગૃહીત અને અનભિગૃહીતભેદવાળી,
અયથાર્થવસ્તુભ્રદાથી થનાર વ્યાપારવાળી ક્રિયા ‘ મિથ્યાદર્શન
પ્રત્યયિકી ’ (૨૪ + ૧૭૮)

જીવાજીવવિષયિણી વિરત્યભાવાનુકૂલા

ક્રિયાઽપ્રત્યાખ્યાનિકી ॥ ૨૫ ॥

અર્થ — (૨૭) જીવ અને અજીવ વિષયવાળી વિરતિના
અભાવને અનુકૂલ ક્રિયા ‘ અપ્રત્યાખ્યાનિકી ’ (૨૫ + ૧૭૯)

પ્રમાદિનો જીવાજીવવિષયદશનાદરાત્મિકા ક્રિયા દષ્ટિકી
॥ ૨૬ ॥

અર્થ — (૨૮) પ્રમાદીજીવની, જીવ અને અજીવને
જોવામા આદરવાળી ક્રિયા ‘ દષ્ટિકી ’ (૨૬ + ૧૮૦)

સદોપસ્ય જીવાજીવવિષયક સ્પર્શનં સ્પૃષ્ટિકી ॥ ૨૭ ॥

અર્થ — (૨૯) સંગાદિદોષદુષ્ટ ચિત્તવાળા-પ્રમાદી
જીવની જીવ અને અજીવને અડકવાની ક્રિયા ‘ સ્પૃષ્ટિકી ’
(૨૭ + ૧૮૧)

પ્રમાદાત્ પ્રાસ્વીકૃતપાપોપાદાનકારણજન્યક્રિયા

પ્રાતીત્યિકી ॥ ૨૮ ॥

અર્થ — (૩૦) પ્રમાદપૂર્વક, પહેલા સ્વીકારેલ પાપના
ઉપાદાન કારણથી થયેલી ક્રિયા ‘ પ્રાતીત્યિકી ’ (૨૮ + ૧૮૨)

કારણ્યવીરવીરમત્સાદિરસપ્રયોક્તૃણા મૈત્રકાળા ચ સાનુ
રાગિણા નાટ્યાદિજગ્વા ક્રિયા સામન્તોપનિપાતિકી ॥૨૯॥

અર્થ — (૩૧) દયા-વીર-વીરમત્સ વિ રસભરપૂર નાટ્ય
સમૃદ્ધ અને અનુરાગપૂર્વક જોનારાઓને નાટ્ય વિ થી પેદા
થનારી ક્રિયા ‘ સામન્તોપનિપાતિકી ’ (૨૯ + ૧૮૩)

યત્રાદિરુરુણકનલનિસ્મારણધનુરાદિકરણશરાદિમોચ-
ના યતરરૂપા ક્રિયા નૈ શસ્ત્રિકો ॥૩૦॥

અર્થ — (૩૨) રાજા વિ ની અનુગ્રાહી યત્ર વિ દ્વારા
ક્રૂપ વિ થી પાળી વિ કાઢવારૂપ અથવા ધનુષ્ય વિ દ્વારા
બાણ વિ મુકવારૂપ ક્રિયા ‘ નૈ શસ્ત્રિકી ’ (૩૦ + ૧૮૪)

સવકયોગ્યક્રમણા ક્રોધાદિના સ્વેનૈવ કરણ સ્વાહસ્તિકી
॥ ૩૧ ॥

અર્થ — (૩૩) સેવકયોગ્ય ક્રિયાઓને ક્રોધ વિ થી
પોતાના હાથે કરવારૂપ ક્રિયા ‘ સ્વાહસ્તિકી ’ (૩૧ + ૧૮૫)

અહદાક્ષોભુદ્ધનેન જીવાદિપદાર્થનિરૂપણજીવાજીવાય-
તરવિષયસાવચાક્ષાપયોજકક્રિયાયતરરૂપાઽઽજ્ઞાપનિકી
॥ ૩૨ ॥

અર્થ — (૩૪) અરિહત ભગવાનની આજ્ઞાનુ ઉલ્લેખન
કરી પોતાની બુદ્ધિથી જીવાદિપદાર્થોનું નિરૂપણ ક્રિયા અથવા
જીવાજીવ વિષયક સાવધ આજ્ઞા કરવાની ક્રિયારૂપ ક્રિયા
‘ આજ્ઞાપનિકી ’ (૩૨ + ૧૮૬)

પરાઽઽચરિતાપ્રકાશનીયમાયત્રપ્રકાશકરણ વિદારણિકી

॥ ૧૩ ॥

અર્થ — (૩૫) અપ્રકાશનીય, બીજાઓએ આચરેલ સાધના પ્રકાશ કરવારૂપ ક્રિયા ‘ વિદારણિકી ’ (૩૩ + ૧૮૭)

અનયેક્ષિતાસમાર્જિતપ્રદેશે શરીરોપકરણનિક્ષેપોઽનામોગ પ્રત્યયિકી ॥ ૧૪ ॥

અર્થ — (૩૬) બરોબર દ્રષ્ટિથી નહીં જોયેલ તથા રજોહરણથી નહીં પ્રમાણેલ જગ્યામા શરીર, ઉપકરણના સુકવારૂપ ક્રિયા ‘ અનામોગપ્રત્યયિકી ’ (૩૪ + ૧૮૮)

જિનોદિતકર્તવ્યવિધિષુ પ્રમાદાદનાદરકરણમનરકાઙ્ક્ષ-
પ્રત્યયિકી ॥ ૧૫ ॥

અર્થ — (૩૭) જિનેશ્વરદેવે કહેલ કર્તવ્યોમા-વિધિ યોમા, પ્રમાદથી અનાદર કરવારૂપ ક્રિયા ‘ અનવકાંક્ષપ્રત્યયિકી ’
(૩૫ + ૧૮૯)

આત્તરૌદ્રધ્યાનાનુકૂળા તીર્થકૃદ્વિગર્હિતમાષળાત્મિકા
પ્રમાદગમનાત્મિકા ચ ક્રિયા પ્રાયોગિકી ॥ ૧૬ ॥

અર્થ — (૩૮) આત્તરૌદ્રધ્યાન રૌદ્રધ્યાનપૂર્વક તીર્થકર ભગવાનથી નિષિદ્ધ વસ્તુના શાષણરૂપ પ્રમાદમા જવા રૂપ ક્રિયા ‘ પ્રાયોગિકી ’ (૩૬ + ૧૯૦)

ઇન્દ્રિયસ્ય દેશોપધાતકારિસર્વોપધાતકાર્ય-યત્તરરૂપા ક્રિયા
સામુદાયિકી ॥ ૧૭ ॥

અર્થ — (૩૯) ઇન્દ્રિયના અમુક ભાગ કે સર્વની ધોત
કારી ક્રિયા ‘સામુદાયિકી’ (૩૭ + ૧૯૧)

પરરાગોદયહેતુ ક્રિયા પ્રેમપ્રત્યયિકી ॥ ૩૮ ॥

અર્થ — (૪૦) પરના રાગના ઉદયમા કારણભૂત ક્રિયા
અથવા પ્રેમની ઉત્પાદક વાણીની ક્રિયા ‘પ્રેમપ્રત્યયિકી’
(૩૮ + ૧૯૨)

ક્રોધમાનોદયહેતુ ક્રિયા દ્વેષપ્રત્યયિકી ॥ ૩૯ ॥

અર્થ — (૪૧) પોતાને કે પરને ક્રોધ, માનને પેદા
કરનારી ક્રિયા ‘દ્વેષપ્રત્યયિકી’ (૩૯ + ૧૯૩)

અપ્રમત્તસયતસ્ય વીતરાગચ્છદ્વસ્થસ્ય વા સોપયોગ
ગમનાદિક કુરતો યા સૂક્ષ્મક્રિયા સેર્વાપયિકી ।

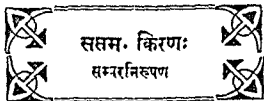
इति क्रियापञ्चविंशति ॥ ૪૦ ॥

અર્થ — (૪૨) અપ્રમત્તસાધુની કે વીતરાગચ્છદ્વસ્થની
ઉપયોગપૂર્વક ગમન વિ કરવા છતાં જે સૂક્ષ્મક્રિયા તે
‘ઇર્વાપયિકી’

એ પ્રમાણે પચ્ચીસ ક્રિયાઓ બાણવી (૪૦ + ૧૯૪)

ધી મયોદધિતારવ ધી સિદ્ધગિરિવરાવ તમ

સમિત્યાદિમિ. કર્મનિરોધ સવર ॥ ૧ ॥

સમિતિ વિ થી કર્મનો નિરોધ તે 'સવર' કહેવાય છે
(૧ + ૧૬૫)

સોડ્યમાત્મપરિણામો નિવૃત્તિરૂપ ॥ ૨ ॥

અર્થ—તે સમિતિ વિ થી પેદા થનાર સવર, કર્મ
ગ્રહણના હેતુભૂત પરિણામના અભાવરૂપ હોઈ નિવૃત્તિરૂપ
જવનો સવરરૂપ વિશિષ્ટ પરિણામ છે (૨ + ૧૬૬)

સવરના દ્રવ્યભાવરૂપે બે લેદો.

કર્મપુદ્ગલાદાનવિચ્છેદો દ્રવ્યસવરઃ ॥ ૩ ॥

અર્થ—કર્મરૂપ પુદ્ગલના ગ્રહણના અભાવરૂપ, અર્થાત્
દ્રવ્યરૂપ કર્મપુદ્ગલોનું સવરજી હોવાથી તે 'દ્રવ્યસવર' કહેવાય
છે (૩ + ૧૬૭)

મવદ્દેતુક્રિયાત્યાગસ્તનિરોધે વિશુદ્ધાધ્યવસાયો વા માવ
સવર । સ પુનર્દિવિષો દેશસર્વમેદાત્ ॥ ૪ ॥

અર્થ—મવહેતુભૂત ક્રિયાનો ત્યાગ અથવા તેના નિરો
ધમા જવનો વિશુદ્ધ અધ્યવસાય તે 'ભાવસવર' કહેવાય છે

તે ભાવસ વર પશુ દેશસ વર, સર્વસ વર લેદથી જે પ્રકારનો છે (૪ + ૧૬૮)

દેશમવરસ્ત્રયોદશગુણસ્થાન યાવદ્ભવતિ । સર્વસવરસ્ત્ર-
ન્તિમગુણસ્થાન એવ નિશ્ચિન્નાશ્રવાણા નિરુદ્ધત્વાત્ । इतरत्र
તુ ન તથા ॥ ૫ ॥

અર્થ — દેશસ વર, તેરમા ગુણસ્થાનક સુધી હોય છે
અવસર તો ચૌદમા ગુણસ્થાનકમા જ હોય છે કેમકે, અહીં
સમસ્ત આશ્રવોનો નિરોધ છે બાકીના તેર ગુણસ્થાનોમા
સમસ્ત આશ્રવોનો નિરોધ નથી (૫ + ૧૬૯)

ગુણસ્થાનોનું સ્વરૂપ

તત્ર મિથ્યાત્વસાસ્વાદનમિથ્રાવિરતપ્રમત્તાપ્રમત્તાપૂર્વકરણા-
નિવૃત્તિજરણસૂક્ષ્મસમ્પરાયોપશાન્તમોહક્ષીણમોહમયોગ્યયોગિમે
દાક્ષતુર્દશવિધાનિ ગુણસ્થાનાનિ ॥ ૬ ॥

અર્થ — ત્યા, (૧) મિથ્યાત્વ (૨) સાસ્વાદન (૩)
મિથ્ર (૪) અવિરત (૫) દેશવિરત (૬) પ્રમત્ત (૭)
અપ્રમત્ત (૮) અપૂર્વ કરણ (૯) અનિવૃત્તિ કરણ (૧૦) સૂક્ષ્મ
સપરાય (૧૧) ઉપશાન્તમોહ (૧૨) ક્ષીણમોહ (૧૩) સયોગી
(૧૪) અયોગીના લેદથી ચૌદ પ્રકારના ગુણસ્થાનો છે
(૬ + ૨૦૦)

જ્ઞાનાદર્શનચારિત્રાત્મકાના જીવગુણાના યથાયોગ
શુષ્પશુદ્ધિપદર્પાવર્ષકૃતાસ્વરૂપમેદા ગુણસ્થાનાનિ ॥ ૭ ॥

અર્થ — જ્ઞાન, દર્શન, ચાસ્ત્રરૂપ જીવશુદ્ધિના, યોગ પ્રમાણે શુદ્ધિ-અશુદ્ધિના પ્રકરણ-અપ્રકરણ દ્વારા કરાયેલા સ્વરૂપ લેહો ‘શુદ્ધસ્થાનકો’ કહેવાય છે (૭ + ૨૦૧)

મિથ્યાત્વગુણસ્થાનઞ્ચ વ્યક્તાવ્યક્તમેદેન દ્વિવિધમ્ ।
કુદેરગુરુરુધર્માન્યતમસ્મિન્ દેરગુરુધર્મનુદ્ધિવ્યક્તમિધ્યાત્વમ્ ।
ઈદંચ સક્ષિપચ્ચેન્દ્રિયાણામેવ ॥ ૮ ॥

અર્થ — મિથ્યાત્વશુદ્ધસ્થાનક, વ્યક્ત અને અવ્યક્ત લેહથી બે પ્રકારનું છે કુદેવ, કુરુરુ, કુધર્મમા કુદેવ, કુરુરુ, કુધર્મની પુદ્ધિ તે ‘વ્યક્તમિથ્યાત્વ’ કહેવાય છે આ સક્ષિપચ્ચેન્દ્રિય જીવોને જ સમજાવું (૮ + ૨૦૨)

અવ્યક્તો મોહોઽવ્યક્તમિથ્યાત્વમ્ । ઇદમનાદિ । વ્યક્ત-
મિથ્યાત્વપ્રાપ્તુરવ મિથ્યાત્વગુણસ્થાને મયેદિતિ કચિત્ ।
અસ્ય સ્થિતિર્ભવ્યજીવમાશ્રિત્યાનાદિસાતા । સાદિસાતા ચ
વતિતમગ્ન્યસ્ય । અમગ્ન્યમાશ્રિત્યાનાદ્યન તા ॥૯॥

અર્થ — વિપર્યસ્ત-પુદ્ધિરૂપ વ્યક્તમિથ્યાત્વનો અભાવ હોય, પરંતુ દર્શનપ્રતિબદ્ધ મોહનીયપ્રવૃત્તિરૂપ મિથ્યાત્વ હોય કહેવાય છે કે અવ્યક્તમોહ તે “અવ્યક્તમિથ્યાત્વ”

આ મિથ્યાત્વ, જીવની સાથે અનાદિકાલીન હોય અનાદિ કહેવાય છે અવ્યવહારશિસ્થજીવોમા આ મિથ્યાત્વ હોય છે

પ્રથમ મિથ્યાત્વશુદ્ધસ્થાનક, વ્યક્તમિથ્યાત્વપ્રાપ્ત કરનાર જીવને જ હોય છે એમ કેટલાક આચાર્યોનો અભિપ્રાય છે

અર્થ — અનાદિકાલથી સાથે આવેલ મિથ્યાત્વ અને અનતાનુબંધી ક્રોધ, માન, માયા, લોભના ઉપશમથી પેદા થનારુ સમ્યક્ત્વ ‘ઉપશમસમ્યક્ત્વ’ કહેવાય છે

તે ઉપશમસમક્રીત, (૧) અતરકરણજન્ય (૨) ઉપશમ શ્રેણીજન્ય એમ બે પ્રકારનું છે. ઉપશમસમક્રીત ત્રણ કરણોની અપેક્ષાવાળું છે (૧૧ + ૨૦૫)

કરણત્રયન્તુ યથાપવૃત્ત્યપૂર્ણાનિવૃત્તિકરણરૂપમ્ । આયુર્વ
જૈસસકર્મણસ્થિતિં પલ્યોપમાસત્યેયભાગદ્વીનૈકકોટીકોટી-
પરિમાણા ત્રિધાયાભિજ્ઞપૂર્વઘનીભૂતદાગદ્વેપાત્મકગ્રન્થિસમીપ
ગમનાનુકૂલાવ્યવસાયો યથાપવૃત્તિકરણમ્ । ઘનીભૂતરાગદ્વેપ-
ગ્રન્થિમેદનપયોજકાપૂર્વાધ્યવસાયોઽપૂર્વકરણમ્ । મિથ્યાત્વ
સ્થિતેરન્તર્મુહતમુદયક્ષણાદુપયતિકમ્બોપરિતર્ની વિશ્કમ્ભયિત્વા
ન્તર્મુહર્તપરિમાણ તત્પ્રદેશવેદલિકામાવપયોજકાધ્યવસાયોઽ-
નિવૃત્તિકરણમ્ । તાદૃશતત્પ્રદેશવેદલિકામાવોઽન્તરકરણમ્
॥ ૧૨ ॥

અર્થ — યથાપવૃત્તિકરણ, અપૂર્વકરણ, અનિવૃત્તિકરણ
આ પ્રમાણે ત્રણ કરણો છે

(૧) આયુષ્યક્રમ સિવાય, સાતેય કર્મોની સ્થિતિને, પલ્યોપમના અસખ્યાતમાસાગે હોત એક કોટાકોટી પરિમાણ, બનાવી પૂર્વે નહીં લેવાયેલ, ઘનરાગદ્વેપરૂપી શ્રયિ સમીપ જવાને અતુલ્ય અધ્યવસાય તે ‘યથાપવૃત્તિકરણ’ કહેવાય છે

(૨) અત્યંત કઠિન રાગદ્વેષરૂપી શ્રયિને લેહવામા કારણ
ભૂત અપૂર્વઅધ્યવસાય તે ‘અપૂર્વ કરણ’ કહેવાય છે

(૩) અન્તમુદ્ધૂત પ્રમાણની સ્થિતિવાળા અનિવૃત્તિકરણના
સંખ્યાતભાગોમાથી ઘણાખરા વ્યતીત થયા બાદ એકસખ્યા
તમે ભાગ બાકી રહે ત્યારે સીધી [રેખા] રૂપ મિથ્યાત્વની
સ્થિતિ સંબધી નીચેનો અતમુદ્ધૂત પ્રમાણવાળો ઉદયાવલીકાનો
ભાગ છોડી દઈને બાકીના ભાગમા અતરકરણ કરવું કહેવાનું
તાત્પર્ય એ છે કે, અતમુદ્ધૂત કાળ સુધીમા ભોગવવા યોગ્ય
એવા મધ્યભાગમા રહેવા દલિકેને પ્રથમ સ્થિતિ અને દ્વિતીય
સ્થિતિમા પ્રવેશ કરાવવામા કારણભૂત અધ્યવસાય તે ‘અતર
કરણ’ છે આ અતરકરણની નીચેની સ્થિતિનું નામ પ્રથમ
સ્થિતિ છે જ્યારે તેની ઉપરની સ્થિતિનું નામ દ્વિતીય
સ્થિતિ છે

જ્યારે જીવ પ્રથમ સ્થિતિના દલિકેને સંપૂર્ણ અનુભવી
રહે છે અને સાથે સાથે દ્વિતીય સ્થિતિના દલિકેને જેમ
રાખ અગ્નિને ઢાકી રાખે તેમ એટલે કે બારેલા અગ્નિની જેમ
ઉદયમા ન જ આવે-અન્તમુદ્ધૂત સુધી તેા ભોગવવા ન જ
પડે એવી રીતે દબાવી રાખે છે ત્યારે અતરકરણના પ્રથમ
સમયે ઉપશમસમકીત પ્રાપ્ત થાય છે (૧૨ + ૨૦૬)

ત્રેણિતો મિથ્યાત્વમોહનીયાનતાનુવચિચતુષ્કપાયા-
શુપશમનત ત્રેણિતયોપશમસમ્યક્ત્વ મવતિ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ — ઉપશમ ત્રેણી દ્વારા મિથ્યાત્વ અને અનતા

નુળધી ચાર કપાયેના ઉપશમથી થતું સમકીત 'ત્રેણીજન્યો
પશમમમ્યકત્વ' કહેવાય છે (૧૩ + ૨૦૭)

उपयविधसम्पत्त्यात्पततः सास्वादनगुणस्थान भवति ॥ १४॥

અર્થ — જાને પ્રકારના ઉપશમસમકીતથી પડતા જીવને
જ 'સાસ્વાદનગુણસ્થાનક' હોય છે, જીનને નહીં એમ
સમજવું (૧૪ + ૨૦૮)

मिश्रमोहनीयरुर्मोदयाद-तमुहूर्तस्थितिकोऽहं दुदिततत्त्वेपु
द्वेषामावो मिश्रगुणस्थान । यथान्नापरिचितनारिकेलद्वीपनिवा-
सिमनुजस्थाने । भत्र जीवो नायुरचनाति नरा म्रियते ।
अपि तु सम्पत्त्य मिथ्यात्वात् वाऽवश्य याति ॥ १५ ॥

અર્થ — (૩) મિશ્રમોહનીય કર્મના ઉદયથી અન્ત
મુહૂર્તની સ્થિતિવાળું અસ્થિત લગવાને કહેલા તરવો ઉપર
દેખતો અભાવ 'મિશ્રગુણસ્થાનક' કહેવાય છે

જેમકે, અનધી અપરિચિત નારીએલ દ્વીપ નિવાસી
મનુષ્યને અજમા દેખ નથી તેમ અહીં સમજવું અહીં રહેલો
જીવ, આશુબ્ય બાધતો નથી અને મરતો નથી પરંતુ સમ્ય
કત્વમા જાય કે મિથ્યાત્વમા અવશ્ય જાય છે (૧૫ + ૨૦૯)

सम्पत्त्वे सत्यप्रत्याख्यानानावरणरूपायोदयेन सावय
योगा सर्वथाऽविरमणमविरतसम्पत्पट्टिगुणस्थानम् । उत्कृष्टतो
मनुजमराधिकपट्टिमागरोपमस्थितिकमिदम् । सम्पत्स्वञ्च
भव्यसंक्षिप्तञ्चेद्रियाणा निसर्गादुपदेशाद्वा भवति । उत्कृष्टोऽ-

પાર્થપુદ્ગલપરાવર્તિવશિષ્ટસતારાણામેતદ્ભવેત્ । જયન્તસ્તદ્-
ભવમુક્તિગામિનોઽપિ ॥ ૧૬ ॥

અર્થ — (૪) સમ્યક્ત્વની વિદ્યમાનતા છતાં અપ્રત્યાખ્યાનરૂપ
આવરણરૂપ કષાયોના ઉદયથી સાવધયોગથી સવ થા વિરતિના
અભાવરૂપ ‘અવિરતસમ્યગ્દષ્ટિશુભ્યાન’ કહેવાય છે

સાધોપશમિક સમ્યક્ત્વની અપેક્ષાએ ઉત્કૃષ્ટ, મનુષ્યલવાધિક
(૬૬) હાસક સાગરોપમની સ્થિતિવાળું, આ શુભુસ્થાનક છે
વળી આ સમ્યક્ત્વ, ભવ્યસંનિપચ્છેદ્રિઓને નિસંગથી અથવા
છિપદેશથી થાય છે ઉત્કૃષ્ટથી અપાધપુગલપરાવતરૂપ અવ
શિષ્ટસ સારવાળા જીવોને આ થાય છે જ્યારથી તદ્ભવ
મુક્તિગામિજીવને પણ થાય છે (૧૬+૨૧૦)

પ્રત્યાખ્યાનકપાયોદયાત્સર્વમાગ્નસ્યકદેશાદ્વિરતસ્ય જય
ન્મધ્યમોત્કૃષ્ટાન્તમવદ્વિરતિધર્માનાપ્તિર્દશવિરતગુણસ્થાનમ્
॥ ૧૭ ॥

અર્થ — (૫) પ્રત્યાખ્યાન કષાયના ઉદયથી સવ સાવધના
એકદેશથી વિરતિવાળાને જ્યન્ય-મધ્યમ-ઉત્કૃષ્ટમાથી કેઈ એક
વિરતિધર્મની પ્રાપ્તિરૂપ ‘દેશવિરતશુભુસ્થાનક’ કહેવાય છે
(૧૭+૨૧૧)

ઉત્કર્ષનો દેશોનપૂર્વકોટિં યાવત્સિયતિકમિદમ્ ॥ ૧૮ ॥

અર્થ — ઉત્કર્ષથી દેશોનપૂર્વકોટી સુધીની સ્થિતિવાળું
આ શુભુસ્થાનક છે (૧૮ + ૨૧૨)

સજ્જલનકપાયમાત્રોદયમયુક્તપ્રમાદસેવન પ્રમત્તમયતગુણ-
સ્થાનમ્ । પ્રમાદાથ મદિરાકપાયવિષયનિદ્રાવિકથાનામાન-
પથ । દેશવિરત્યપેક્ષયાઽન્ન ગુણાના વિશુદ્ધિપ્રકર્ષોઽવિશુદ્ધથપ-
ર્કપથ, અપ્રમત્તસયતાપેક્ષયાતુ ત્રિશુદ્ધપ્રકર્ષોઽવિશુદ્ધિપ્રકર્ષથ ।
एतद तमुद्धृतमानमिति कचित् । पूर्वकोटिं यावदित्यथे

॥ ૧૯ ॥

અર્થ — (૬) સ જ્વલન કપાયમાત્રના ઉદયથી પેદા થનાર
પ્રમાદના એવનરૂપ ‘ પ્રમત્તસયતગુણસ્થાનક ’ કહેવાય છે

વળી પ્રમાદો, મદિરા-કપાય-વિષય-નિદ્રા-વિકથા નામવાળા
પાય છે દેશવિરતિની અપેક્ષાએ અહીં ગુણોની શુદ્ધિનો
પ્રકર્ષ અને અશુદ્ધિનો અપકર્ષ છે અપ્રમત્તસયતની અપેક્ષાએ
વિશુદ્ધિનો અપકર્ષ [હાનિ] અને અવિશુદ્ધિનો પ્રકર્ષ છે
કેટલાક આ ગુણસ્થાનને, અન્તર્મુદ્ધૂત પ્રમાણવાળું કહે છે,
અને બીજાઓ, દેશોનપૂર્વકેડવર્ષપથન્ત આ ગુણસ્થાનક રહે
છે એમ માને છે (૧૯ + ૨૧૩)

સજ્જલનકપાયનોકપાયાણા મન્દ્રોદયત પ્રમાદામાલોઽ-
પ્રમત્તસયતગુણસ્થાનમ્ । નોકપાયા હાસ્યોદયષ્ણુ વેદનયજ્ઞ ।
अतमुद्धृतस्थितिकमिदम् ॥ ૨૦ ॥

અર્થ — (૭) સ જ્વલનકોષ વિ ચારનો અને નવ
પ્રકારના નોકપાયોનો મદ [અતીત] ઉદય હોવાથી પ્રમાદના
અભાવરૂપ ‘ અપ્રમત્તસયત ગુણસ્થાન ’ કહેવાય છે

હાસ્ય વિ છ અને ત્રણવેદ 'નોકધાય' તરીકે ઓળખાય છે આ ગુણસ્થાનક અન્તમુદ્ધૃત સ્થિતિવાળું છે (૨૦+૨૧૪)

સ્થિતિઘાતરસઘાતગુણશ્રેણિગુણસક્રમાપ્તવસ્થિતિવઘાતમ-
કાનામર્ષાના વિશુદ્ધિમર્કર્ષાદિપૂર્વકયા નિર્વર્તનમપૂર્વકરણગુણ-
સ્થાનમ્ ॥ ૨૧ ॥

અર્થ—સ્થિતિનો ઘાત, [કરણ વિશેષથી અદ્ય કરવી]
આ પ્રમાણે રસનો ઘાત, ગુણોની શ્રેણી [અનતવૃદ્ધિ કરવારૂપ]
ગુણથી સક્રમ [લઘ જવારૂપ] અપૂર્વ સ્થિતિનો લઘુપણાએ
બધ, અર્થાત્ વિશુદ્ધિવિશેષથી આ પાત્ર અર્થોના અપૂર્વપણાએ
કરવારૂપ તે 'અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાનક' (૨૧ + ૨૧૫)

પ્રચુરમાનાયા જ્ઞાનાવરણીયાદિકર્મસ્થિતેરપવર્તનામિધકરણેન
તનૂકરણ સ્થિતિઘાત, પ્રચુરરસસ્ય તેનૈવ કરણેન તનૂકરણ
રસઘાત, તેનૈવ કરણેનાવગારિતસ્ય દલિકસ્ય પ્રતિક્ષણમસચ્ચે-
યગુણવૃદ્ધ્યા ચિરચન ગુણશ્રેણિ ॥ ૨૨ ॥

અર્થ—સ્થિતિઘાત = જ્ઞાનાવરણ વિ ક્રમોની ઓટી
સ્થિતિને, અપવતના નામના કરણથી ટુકી કરવી તે 'સ્થિતિ
ઘાત' કહેવાય છે

રસઘાત=પ્રચુરરસને પણ અપવર્તનાકરણદ્વારા અદ્ય કરવો તે
'રસઘાત'

ગુણશ્રેણી=અપવતનાકરણથી અવતારેલ (ક્રમ) દલિકની ક્ષણે
ક્ષણે અસખ્યાતગુણી વૃદ્ધિથી રચના કરવી તે
'ગુણશ્રેણી' (૨૨ + ૨૧૬)

વધ્યમાનશુભપ્રકૃતિવ્યવધ્યમાનાશુભપ્રકૃતિદક્ષિણસ્ય વિશુદ્ધિતો નયન ગુણસક્રમઃ, વિશુદ્ધિમકોષેણ ગુર્વ્યાં કર્મસ્થિતે-
લેણુતયા વધનમપૂર્વસ્થિતિવધ. । અતર્મુહૂતકાલમેતત્ ।
અપ્રસ્થો જીવ ક્ષપક ઉપશમકથેતિ દ્વિવિધઃ ॥ ૨૩ + ૨૪ ॥

અર્થ — શુભ સ ક્રમ = બ ધાતી શુભપ્રકૃતિઓમા નહીં
બ ધાતી અશુભપ્રકૃતિના દલીયાને વિશુદ્ધિથી
લઈ જવારૂપ ‘શુભ સ ક્રમ’

અપૂર્વસ્થિતિબધ = વિશુદ્ધિના પ્રકારથી મોટી ક્રમની સ્થિતિને
લઘુપણાએ બાધવારૂપ ‘અપૂર્વસ્થિતિબધ’

આ શુભસ્થાન, અન્તર્મુહૂતકાલના માનવાશુ છે

અહીં રહેલો જીવ, ક્ષપક અને ઉપશમક એમ બે
પ્રકારનો છે (૨૩ + ૨૪ + ૨૧૭ + ૨૧૮)

અ-યોગ્યાધ્યવસાયસ્થાનવ્યાવૃત્ત્યમાવવિશિષ્ટસૂક્ષ્મસમ્પરા-
યાપેક્ષસ્યૂલકપાયોદયવત્સ્થાનમનિવૃત્તિકરણગુણસ્થાનમ્ અન્ત-
ર્મુહૂતકાલમેતત્, અત્રસ્થોઽપિ દ્વિવિધઃ ક્ષપક ઉપશમકથેતિ
ક્ષપકત્રેણિસ્થઃ ક્ષપકઃ, અય દર્શનાવરણીયપ્રકૃતિત્રિક નામ-
પ્રકૃતિત્રયોદશક મોહનીયપ્રકૃતિવિંશતિશ્ચાત્ર ક્ષપયતિ ઉપશમ-
ત્રેણિસ્થ ઉપશમકઃ મોહનીયપ્રકૃતિવિંશતિમેવોપશમયત્યયમ્
॥ ૨૫ ॥

અર્થ — પરસ્પર અધ્યવસાયસ્થાનોની નિવૃત્તિના અભા-
વથી વિશિષ્ટ, સૂક્ષ્મસંપરાયની અપેક્ષાએ સ્થૂલકથાયના ઉદય

વાળુ સ્થાન ‘અનિવૃત્તિકરણુશુભ્રસ્થાનક’ આ અન્તર્મુદ્ધૂર્ત કાલવાળુ છે

અહીં રહેલો પણ જીવ, ક્ષપક અને ઉપશમક એમ બે પ્રકારનો છે

ક્ષપકશ્રેણીમા રહેલો જીવ, ક્ષપક કહેવાય છે આ જીવ, દશનાવરણીયની ત્રણ પ્રકૃતિઓને, નામકમની તેર પ્રકૃતિઓને અને મોહનીયની વીશ પ્રકૃતિઓને આ શુભ્રસ્થાનકમા ખપાવે છે

ઉપશમશ્રેણીમા રહેલો પણ જીવ ‘ઉપશમક’ કહેવાય છે આ જીવ, અહીં મોહનીયની વીશ પ્રકૃતિઓને ઉપશમાવે છે (૨૫ + ૨૧૬)

મોહનીયવિંશતિપક્તીના શમનાત્ સયાદ્વા સૂક્ષ્મતયા ક્ષોમમાત્રાવસ્થાનસ્થાન સૂક્ષ્મસપરાયણુસ્થાનમ્ । અતર્મુદ્ધૂર્ત માનમેતત્ ॥ ૨૬ ॥

અર્થ — મોહનીયની વીશ પ્રકૃતિઓને ઉપશમ થવાથી કે ક્ષય થવાથી સૂક્ષ્મરૂપે લોભમાત્રના રહેવારૂપ સ્થાન ‘સૂક્ષ્મ સપરાયણુસ્થાનક’ કહેવાય છે

આ શુભ્રસ્થાનક, અ તર્મુદ્ધૂર્તના માનવાળુ છે (૨૬+૨૧૦)

અપશમશ્રેણ્યા સર્વરૂપાવાણામુદયાયોગ્યતયા વ્યવસ્થાપન-સ્થાનમુપશાન્તમોહગુણસ્થાનમ્ । અત્રાષ્ટાવિંશતિમોહનીયપક્તીનામુપશમો ભવતિ, અપશાન્તમોહસ્તૂત્કર્ષેણાન્તમુદ્ધૂતકાલ-મત્ર તિષ્ઠતિ તત્ કર્ષ્યં નિયમાદસૌ પ્રતિપતતિ । ચતુર્વાર ભવત્યાસસારમેષા શ્રેણિ. ॥ ૨૭ ॥

તે ઈર્ષ્યમમિતિ, આપાસમિતિ, એવજ્ઞાસમિતિ, આદાનનિષેધ
સમિતિ, ઉત્સર્ગસમિતિના બેદથી પાચ પ્રકાર પે છે

ઈર્ષ્યમમિતિ=પોતાને કે પરને લાધા ન થાય તેવી રીતે પૂરતી
પ્રમાણ ભૂમિને (અતી દ્વાર પે જગ્યા) આમજ
જેમ, વીજ, લીલાગરી વિગેરેવાળી ભૂમિના
પરિહારપૂરક જે નનન, જેનાથી રત્નમયીનું
સુરક્ષા થાય છે તે 'ઈર્ષ્યમમિતિ' કહેવાય છે

આપાસમિતિ=ક્રકશ વિગેરે દોષ વારનું, સ્વ-પરદિવકારી,
મિત્રાશરવાગુ, અથવા સ્પષ્ટ અથ અને અમર
વાગુ, નિદોર, નિમિત્ત, કોષ-લોભ-માયા-માત
વગરનું બોનયું તે 'આપાસમિતિ'

એવજ્ઞાસમિતિ=શ્ચિનાગમના અનુસારે અત્ત વિગેરે પદાર્થોનું
અ-વેષજ-ગવેષણા તે 'એવજ્ઞાસમિતિ'

આદાનનિષેધજ્ઞાસમિતિ=ઉપધિ વિગેરેને જોવા, પ્રમાજ વાપૂવ ક
લેવા-શુદ્ધવારૂપ ક્રિયા તે 'આદાનનિષેધજ્ઞાસમિતિ'

ઉત્સર્ગસમિતિ=જીવજીતુરહિત પરચોધિન ભૂમિ ઉપર વિધિ
પ્રમાણે મૂત્ર, પુરીવનો ત્યાગ તે 'ઉત્સર્ગસમિતિ'
(૩૧ + ૨૨૫)

યોગસ્ય સમાગમમનોમાગમનનિધારણાભ્યામાત્મસંર-
ક્ષણ ગુપ્તિ' । સા ચ કાષ્ઠનાદ્રમનોરુપણ પ્રિયા । શયના-
સનનિષેષાદાનચક્રમણેષુ ચેષ્ટાનિયમ કાષ્ઠગુપ્તિ । ઉપ
સર્ગપરીપદમાવામાષેઽપિ શરીર નરપશ્ય, યોગનિરોધ્યુસ્મર્વયા

વેદાપરિહારોઽપિ કાયગુપ્તિ । અર્થવદ્ભૂવિકારાદિસકેત-
હુકારાદિપ્રવૃત્તિરહિત શાસ્ત્રવિરુદ્ધભાષણશૂન્ય વચોનિયમન
વાગ્ગુપ્તિ । અનેન સર્વથા વાદ્નિરોધસમ્યગ્ભાષણઞ્ચ સ્મર્યતે ।
ભાષાસમિતૌ સમ્યગ્ભાષણમેવ । સાવત્રસકલ્પનિરોધો મનો-
ગુપ્તિઃ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ — મન, વચન, કાયારૂપ યોગના સન્ભાગમા ગમન
અને ઉન્ભાગથી નિવારણપૂર્વક આત્માના રક્ષણને ‘ ગુપ્તિ ’
કહે છે તે મન, વચન, કાયારૂપથી ત્રણ પ્રકારની છે

કાયગુપ્તિ=સૂવા, બેસવા, લેવા, મુકવા, ચાલવામા ક્રિયાનો
નિયમ અર્થાત્ ઉપસંગ, પરીપહ હોય કે ન
હોય તેા પણ શરીરના વિષયમા અપેક્ષાનો
અભાવ, યોગનિરોધકનો સર્વથા ચેટાનો પરિહાર
પણ ‘ કાયગુપ્તિ ’ કહેવાય છે

વચનગુપ્તિ=માર્થક ભૂ વિકાર વિગેરે સકેત તથા હુકાર વિગેરે
પ્રવૃત્તિથી રહિત, શાસ્ત્રવિરોધિભાષણશૂન્ય, વચનનો
નિયમ આ કથનથી સવથા વાણીના નિરોધને
અને સમ્યગ્ ભાષણને ‘ વચનગુપ્તિ ’ કહે છે
ભાષાસમિતિમા માત્ર સમ્યગ્ ભાષણને ભાષા
સમિતિ કહે છે

મનોગુપ્તિ=સપાપ સકલ્પનો નિયમ તે ‘ મનોગુપ્તિ ’ કહેવાય છે
(૩૨ + ૨૨૬)

મતિનન્વક્ત્રસમગધાને સત્યપિ સમભાવાદવિચલન પરી
પદઃ ॥ ૩૩ ॥

સ ચ ક્ષુત્પિપાસાશીતોષ્ણદશાનસ્ત્રારતિવનિતાચર્યાનૈપેધિકી
(નિષત્રા)શય્યાઽઽક્રોશવધયાચનાઽલાભરોગત્વસ્પર્શમલસત્કાર
પ્રજ્ઞાઽજ્ઞાનસમ્યક્ત્વરૂપેણ દ્વાવિંશતિવિધ । સત્યામપ્યતિશયિત
/શુદ્ધેદનાયા સવિધિ મક્તાચ્છલાભેઽપિ ક્ષુધોપસહન ક્ષુત્પરીપદ ।
સત્યા પિપાસાયામદુષ્ટજલાયમાયેઽપિ તૃદ્વપરિપદ્ધન પિપાસા
પરીપદ । પ્રચુરશીતવાવાયામપ્યત્યલ્પેરેવ વસ્ત્રાદિભિશ્શીતો
પસહન શીતપરીપદ. । પ્રભૂતોષ્ણસન્તત્તોઽપિ જલાવગાહનાય
નાસેવનમુષ્ણપરીપદ' ॥ ૩૪ ॥

અર્થ —અવરોધક (પ્રતિકૂલ) વસ્તુ હોવા છતાં પણ
સમભાવથી ચલિત નહિ થવું તે 'પરીપદ' કહેવાય છે ॥૩૩॥

તે પરીપદો (૧) ક્ષુધા, (૨) પિપાસા, (૩) શીત, (૪)
ઉષ્ણ, (૫) દશ, (૬) અવજ્ઞ, (૭) અરતિ, (૮) વનિતા,
(૯) ચર્ચા, (૧૦) નૈપેધિકી, (૧૧) શય્યા, (૧૨) આક્રોશ,
(૧૩) વધ, (૧૪) યાચના, (૧૫) અલાભ, (૧૬) રોગ, (૧૭)
તૃષ્ણસ્પર્શ, (૧૮) મલ, (૧૯) સત્કાર, (૨૦) પ્રજ્ઞા, (૨૧)
અજ્ઞાન, (૨૨) સમ્યક્ત્વરૂપે બાવીશ પ્રકારવાળા છે

ક્ષુધાપરીપદ=અત્યંત ક્ષુધાની વેદના થવા છતાં વિધિપૂર્વક
આહારાદિનો લાભ નહીં થવા છતાં પણ ક્ષુધા
સહવી તે

પિપાસાપરીષદ્=અત્યન્ત તરસ લાગવા છતાં નિદ્રોષ જતાદિની
પ્રાપ્તિ નહીં થતા તૃપ્તાનું સહન કરવું તે

શીતપરીષદ્=અત્યન્ત ઠંડીની બાધા થતા થોડા વસ્ત્રાદિ હોવા
છતાં શીતનું સહન કરવું તે

ઉષ્ણપરીષદ્=અત્ય ત ગરમી લાગવા છતાં પણ જલસ્નાનાદિ
નહીં કરવું તે (૩૩ + ૩૪ + ૨૨૬ + ૨૨૮)

સમભાવતો દશમશકાદ્યપદ્મસહન દશપરીષદ્ । एते
वेदनीयस्योपशमज-या सदोपमृत्वादिपरिहारेणाल्पमृत्या-
ल्पमृत्वादिभिर्वर्तनमवस्त्रपरीषद । अमोतिप्रयोजकसयोगसम-
वधाने सत्पपि समतावलम्बनमरतिपरीषद' । कामबुद्ध्या
रूपाद्यङ्गादिज-पचेष्टानामवलोकनचिन्तनाभ्या विरमण स्त्री-
परीषद । एते च चारित्रमोहनीयस्योपशमज-या ॥ ३५ ॥

અર્થ — દશપરીષદ્=સમભાવથી ૧૦-મઝૂર વિગેરેના ઉપ-
દ્રવ સહન કરવો તે

આ પાત્ર પરીષદો વેદનીયના ઉદયથી આવે
છે અને તેઓનો જ્ય, ચારિત્રમોહનીયના ક્ષયો
પથમથી થાય છે કારણ કે, સહન ચારિત્રરૂપ છે
અવસ્ત્રપરીષદ્=સદૌપ વસ્ત્ર વિગેરેના ત્યાગપૂર્વક અદ્ય મૂલ્ય
વાળા અદ્ય વસ્ત્રથી વર્તવું તે

અરતિપરીષદ્=અમોતિપ્રયોજક સયોગ હોવા છતાં પણ
સમતાનું અવવળન કરવું તે

શ્રીપરીપદ=કામબુદ્ધિથી સ્ત્રીઓના અગ, પ્રત્યગ, આકાર,
હસર્તુ, લલિત, વિભ્રમ વિગેરે ચેષ્ટાઓને જે જોવી,
વિચારવી, તેનાથી અટકવું તે

આ ત્રણ પરીપદો ચારિત્રમોહનીયતા ઉદયથી
આવે છે અને તેઓનો જય, ચારિત્રમોહનીયતા
ક્ષયોપશમથી થાય છે (૩૫ + ૨૨૯)

एकत्र निवासममत्वपरिहारेण सनियम ग्रामादिभ्रमण
जन्यवलेशादिसहन चर्यापरीपद । वेदनीयक्षयोपशमजन्यो
ऽयम् । स्त्रीपशुपण्डकजर्जिते स्थाने निवासादनुकूलप्रतिकूलोप-
सगसम्भयेऽप्यविचलितमनस्कत्व निपद्यापरीपद । चारित्र-
मोहनायक्षयोपशमजन्योऽयम् । प्रतिकूलसंस्तारकवसति
सेवनेऽनुद्विग्नमनस्कत्व शय्यापरीपद । अयञ्च वेदनीयक्षयो
पशमजय । निमूल समूल वा स्वस्मिन् (स्मै) कुप्यत्सु जनेषु
समतावलम्बनमाक्रोशपरीपद । चारित्रमोहनीयक्षयोपशम
जन्योऽयम् । परमयुक्तादनतजैनादीना कायविनश्वरत्ववि-
भावनया सहन वधपरीपद । वेदनीयक्षयोपशमजन्यो-
ऽयम् ॥ ३६ ॥

અર્થ — ચર્યાપરીપદ=એક સ્થાનમાં નિવાસની મમતાના પરિ-
હારપૂર્વક નિયમ સહિત આમાદિના વિહારજન્ય
ક્લેશ વિગેરેનું સહન કરવું તે

આ પરીપદ, વેદનીયથી ઉદયમાં આવે છે

અને તેનો જય, ચારિત્રમોહનીયના ક્ષયોપશમથી થાય છે

નિષ્ઠાપરીષદ=શ્રી, પશુ, નપુસક વગરના સ્થાનમા નિવાસથી અનુકૂલ, પ્રતિકૂલ ઉપસર્ગનો સભવ થતા મનની નિશ્ચલ અવસ્થા તે આ, ચારિત્રમોહનીયથી ઉદયમા આવે છે તેનો જય, ચારિત્રમોહનીયના ક્ષયોપશમથી થાય છે

શુદ્ધાપરીષદ=પ્રતિકૂલ સુધારો-વસતિનું સેવન થતા મનના ઉદ્વેગનો અભાવ તે

આ, પરીષદ, વેદનીયના ઉદયથી આવે છે તેનો જય, ચારિત્રમોહનીયના ક્ષયોપશમથી થાય છે

આકોશપરીષદ=સકારણ કે નિષ્કારણ પોતાના ઉપર કોપાય માન જન હોયે છતે સમતા ધારણ કરવી તે

આ પરીષદ, ચારિત્રમોહનીયના ઉદયથી આવે છે અને તેનો વિજય, ચારિત્રમોહના ક્ષયોપશમથી થાય છે

વધપરીષદ=બીજાઓએ કરેલ તાડન, તર્જના વિગેરેનું કાયાની વિનશ્વરતાની ભાવનાથી સહન કરવું

આ પરીષદ, વેદનીયના ઉદયથી આવે છે અને તેનો વિજય, ચારિત્રમોહનીયના ક્ષયોપશમથી થાય છે (૩૬ + ૨૩૦)

સ્વધર્મદેહપાલનાય ચક્રવર્તિનોઽપિ સાધોર્યાચનાલજ્ઞા-

પરિહારો યાચનાપરીપદ । ચારિત્રમોહનીયક્ષયોપશમજ્ઞયો
 ડ્યમ્ । યાચિત્તેડપિ વસ્તુન્યમાપ્તે વિપાદાનવલ્લમ્બનમલામ
 પરીપદઃ । લામાન્તરાયક્ષયોપશમજ્ઞન્યોડ્યમ્ । રોગોદ્ભવે
 સત્યપિ સમ્યવસદ્દન રોગપરીપદ ॥ ૩૭ ॥

અર્થ — યાચનાપરીપદ = સ્વધર્મોદ્ધે દેહના પાલન માટે ચક્રવર્તી
 એવા સાધુએ પણ યાચનાની લજ્જાનો પરિહાર
 કરવો તે

આ, પરીપદ, ચારિત્રમોહનીયના ઉદયથી આવે
 છે અને તેનો જય, ચારિત્રમોહનીયના ક્ષયોપશમથી
 થાય છે

અલાભપરીપદ = યાચના કરવા છતાં વસ્તુની અપ્રાપ્તિ થતા એક
 ધારણ નહીં કરવો તે

આ પરીપદ, લાભાન્તરાયના ઉદયથી આવે છે
 અને તેનો જય, ચારિત્રમોહનીયના ક્ષયોપશમથી
 થાય છે

રોગપરીપદ = રોગની ઉત્પત્તિ થવા છતાં સારી રીતે સહન
 કરવું તે (૩૭ + ૨૩૧)

જીર્ણગ્રીણસસ્તારકાચસ્તનતીક્ષ્ણતુણાના કઠોરસ્પર્શજ-વ-
 ક્લેશસદ્દન તુણસ્પર્શપરીપદ । શરીરનિષ્ઠમલાવત્રયનાનભિલાષો
 મલપરીપદ । વેદનીયક્ષયોપશમજ્ઞ-યાણે । મક્તજનાનુષ્ઠિતા
 તિસત્કારેડપિ ગર્વપરાહ્નસુખત્વ સત્કારપરીપદઃ । અયચ્ચ ચારિત્ર

મોહનીયક્ષયોપશમજ-ય । બુદ્ધિકુશલત્વેઽપિ માનાપરિગ્રહ
મજ્ઞાપરીપદ । જ્ઞાનાવરણક્ષયોપશમજ-ય । બુદ્ધિશ-યત્વેઽપ્ય
ત્વિન્નત્તમજ્ઞાનપરીપદ । જ્ઞાનાવરણક્ષયોપશમજ-ય । इतर
दशनचमत्कारदशनेऽपि स्वदेवतामान्त्रि-याभावेऽपि जैनधर्म
श्रद्धातोऽविचलन सम्यक्त्वपरीपद । दशनमोहनीयक्षयोपशम-
ज-योऽयम् ॥ ३८ ॥

અર્થ — તૃષ્ણસ્પર્શપરીપદ = છૂણું, સ્પર્શ સંધારાના નીચે રહેલ
તીક્ષ્ણ તૃષ્ણાના કઠિન સ્પર્શથી ધનાર ક્લેશનું
સહન કરવું તે

મલપરીપદ = શરીરમાં રહેલ મેલને દૂર કરવાની ઇચ્છાનો
અભાવ તે

આ ઉપરોક્ત ત્રણ પરીપદો, વેદનીયના ઉદ-
યથી આવે છે અને તેઓનો જય, ચારિત્રમોહ
નીયના ક્ષયોપશમથી થાય છે

સત્કારપરીપદ = સખ્તજનોએ કરેલ અત્યંત સત્કાર હોવા છતાં
પણ ગર્વથી રહિત બનવું તે

આ પરીપદ ચારિત્રમોહનીયના ઉદયથી આવે
છે તેનો જય, ચારિત્રમોહનીયના ક્ષયોપશમથી
થાય છે

મજ્ઞાપરીપદ = બુદ્ધિકૌશલ્ય હોવા છતાં પણ ગર્વરહિત બનવું તે

આ પરીપદ, જ્ઞાનાવરણીય ક્ષયોપશમથી આવે

છે અને તેનો જય, આરિ મોહનીયના ક્ષયોપ
શમથી થાય છે

અજ્ઞાનપરીપક્ષ=મુદ્ધિનો અભાવ હોવા છતાંય જેદરહિત થવું

આ પરીપક્ષ, જ્ઞાનાવરણના હૃદયથી આવે
તેનો વિજય, આરિમોહના ક્ષયોપશમથી થાય છે

સમ્યક્ત્વપરીપક્ષ=જેનેતરદર્શનના અમત્કાર જોવા છતાંય અથવા
ધોતાના દેવ વિગેરેનું સામીપ્ય નહીં હોવા છતાં
જૈનધર્મવિષયક શ્રદ્ધાથી સર્વથા ચલિત ન થવું તે

આ પરીપક્ષ, દર્શનમોહનીયના હૃદયથી આવે
છે અને તેનો વિજય, દર્શનમોહનીયના ક્ષયોપ
શમથી થાય છે (૩૮ + ૨૩૨)

મોક્ષમાર્ગાનુકૂલયતિપ્રયત્નો યતિધર્મ । સ ચ જ્ઞાતિમા
ર્દ્વાર્જવનિર્લોભતાતપસસ્યમસત્યશૌચાકિશ્ન્યવ્રહ્મચયમેદાદશ-
વિષ । एतल्लक्षणायग्रे वक्ष्यन्ते ॥ ૩૯ ॥

અર્થ — મોક્ષમાર્ગને અનુકૂલ સાધુનો પ્રયત્ન ‘યતિધર્મ’
કહેવાય છે તે યતિધર્મ, ક્રમા, માદંવ, આર્જવ, નિલોભતા,
તપ, સયમ, સત્ય, શૌચ, અકિચનતા, બ્રહ્મચર્યલેદથી દશ
પ્રકારનો છે

આના લક્ષણો આગળ પર કહેવાશે (૩૯ થી ૨૩૩)

મોક્ષપદ્ધત્યુત્તેજક ચિત્તન ભાવના । અનિન્યાશરણમસા
રૈસ્ત્વાન્યત્વાધુચિત્તાઽઽધ્રવસધરનિર્જરાલોકસ્વમાવબોધિદુલ્ભમ-

ધર્મસ્વાર્યાતમેદાદ્ દ્વાદશઘા સા । પતલ્લક્ષણા-યપ્યગ્રે
વક્ત્ય-તે ॥ ૪૦ ॥

અર્થ — મોક્ષને અનુકૂલ પ્રવૃત્તિમા ઉત્તેજકચિંતન ‘ભાવના’
કહેવાય છે તે ભાવના, (૧) અનિત્ય, (૨) અશરણુ, (૩)
સ સાર, (૪) એકત્વ, (૫) અન્યત્વ, (૬) અશુચિત્વ, (૭) આશ્રય,
(૮) સ વર, (૯) નિર્જરા, (૧૦) લોકસ્વભાવ, (૧૧) બોધિ
દુર્લભ, (૧૨) ધર્મસ્વાખ્યાત લેદથી બાર પ્રકારની છે

આના લક્ષણો પણ આગળ કહેવાશે (૪૦ + ૨૩૪)

કર્માટકશૂન્યતાપ્રયોજકમનુષ્ઠાન ચારિત્રમ્ । તચ સામા
યિકચ્છેદોપસ્થાપનપરિહારવિશુદ્ધિસૂક્ષ્મસપરાયયયાख्याતમેદેન-
પञ्चविधम् ॥ ૪૧ ॥

અર્થ — આઠ કર્મોના અભાવમા કારણભૂત અનુષ્ઠાન
‘ચારિત્ર’ કહેવાય છે તે ચારિત્ર, સામાયિક-છેદોપસ્થાપન,
પરિહારવિશુદ્ધિ-સૂક્ષ્મસપરાય-યથાખ્યાત લેદથી પાચ પ્રકારનું
છે (૪૧ + ૨૩૫)

ઉદોપસ્થાપનાદિચતુષ્ટયમિના સર્વસાવ્યયોગવિરતિઃ
સામાયિકમ્ । તદ્દ્વિધમ્ । इतरकाल यावज्जीवकालश्चेति ।
माविष्यप्रदेशयोग्य स्वल्पकालचारित्रमितरकालम् । प्रयमान्ति
मतीर्थकरतीर्थयोरैवतत् । भाविष्यप्रदेशमायेन यावज्जीव
सयमो यावज्जीवकालम् । इदञ्च मध्यमद्वान्विशतितीर्थकर
तीर्थान्तगनसाधूना निदेहक्षेत्रवर्तिनाश्च ॥ ૪૨ ॥

અર્થ—સામાયિક=છેદોપસ્થાપન વિગેરે ચારથી ભિન્ન, મર્ષ સાવધ યોગની વિરતિ ‘સામાયિક’ કહેવાય છે તે સામાયિક, જે પ્રકારનું છે અદ્યપકાલ સુધીનું એક અને બીજું ચાવજીવકાલ સુધીનું

(૧) ઇત્વરકાલિક=સવિધ્યમા બીજા વ્યવહાર-શબ્દપ્રયોગને યોગ્ય હોઈ સ્વપકાલનું સામાયિક ‘ઇત્વરકાલિક’ કહેવાય છે પહેલા અને છેલ્લા તીર્થ કરના તીર્થમા આ સામાયિક સાધુને હોય છે

(૨) ચાવજીવકાલિક=સવિધ્યમા બીજા વ્યવહારને અભાવ હોઈ ચાવજીવ સુધીનું સામાયિક-‘સયમ’-ચાવ જીવકાલિક’ કહેવાય છે આ સામાયિક-સયમ, મધ્યમ બાવીશ તીર્થ કરના તીર્થસ્થ સાધુઓને અને મહાવિદેહક્ષેત્રસ્થ સાધુઓને હોય છે (૪૨ + ૨૩૬)

पूर्वपर्यायोच्छेदे सत्युत्तरपर्यायारोपणयोग्य चारित्र छेदोपस्थापनम् । तच्च निरतिचारसातिचारभेदेन द्विविधम् । शैक्षकादेरधीतविशिष्टाध्ययनविदो यदारोप्यते तन्निरतिचारम् । खण्डितमूलगुणस्य पुनर्वेतारोपण सातिचारम् । उभयमपि प्रयमान्तिमतीथकरतीथकाल एव ॥ ४३ ॥

અર્થ — પૂર્વપર્યાયના ઉચ્છેદપૂર્વક ઉત્તરપર્યાયના આરોપણની યોગ્યતા વિશિષ્ટ ચારિત્ર ‘છેદોપસ્થાપન’ કહેવાય છે

આ ચારિત્ર, નિરતિચાર-સાતિચારભેદથી જે પ્રકારનું છે

નિરતિચારછેદોપરથાપન=વિશિષ્ટ અધ્યયનના અભ્યાસી નવદીક્ષિત
સાધુ વિજેરને વિશુદ્ધતરમહાત્મતત્ત્વ જે આરોપણ
કરાય તે

સાતિચારછેદોપરથાપન=મૂલશુષ્કની ખ ડના કરનારને ફરીથી જે
મહાત્મતત્ત્વ આરોપણ કરાય તે

આ બન્ને પ્રકારનું ચારિત્ર પહેલા અને છેલા
તીર્થ કરના તીર્થ કાલમા હોય છે (૪૩ + ૨૩૭)

તપોવિશેષવિશિષ્ટ પરિશુદ્ધિમધ્યારિત્ર પરિહારવિશુદ્ધિકમ્ ।
તદપિ નિર્વિશમાનક નિર્વિષ્ટકાયિકઞ્ચેતિ દ્વિવિષમ્ । નિર્વિશ-
માનકા મત્રાન્તચારિત્રોપખોક્તાઃ , નિર્વિષ્ટકાયિકાશ્ચ સમુપ-
સુક્તપ્રજ્ઞાન્તચારિત્રકાયિકા । एते चाऽऽयातिमतीर्यकर-
તીर्यકाल एव ॥ ૪૪ ॥

અર્થ —પરિહારવિશુદ્ધિક=વિશિષ્ટ તપવાળું, પરશુદ્ધિવાળું
ચારિત્ર ‘પરિહારવિશુદ્ધિક’ કહેવાય છે આ
ચારિત્ર પણ નિર્વિશમાનક અને નિર્વિષ્ટકાયિકના
લેહથી જે પ્રકારનું છે

નિર્વિશમાનક=પ્રારંભ ચારિત્રનો ઉપલોગ કરનારાઓ અર્થાત્
તપોવિશેષના ઉપલોગકાલીન ચારિત્રવાળાઓ

નિર્વિષ્ટકાયિક=સમુપશુદ્ધ પ્રારંભ ચારિત્રકાયિક અર્થાત્ ઉપ-
શુદ્ધ તપો વિશેષ કાલીન ચારિત્રવાળાઓ

આ ચારિત્રવાળાઓ, પહેલા અને છેલા તીર્થ
કરના તીર્થકાલમા જ સમજવા (૪૪ + ૨૩૮)

અત્યંતકૃષ્ણકૃપાવચારિત્ર સૂક્ષ્મસંપરાયમ્ । इदं सखिल
इयमानकं विशुद्धयमानकं चेति द्विपकारम् । उपशमश्रेणीत
मपततः प्रथमम्, द्वितीयं तु श्रेणिमारोहत ॥ ४५ ॥

અર્થ—સૂક્ષ્મસંપરાય=અત્યંત સૂક્ષ્મ લોભ નામના કૃપાવના
સમાનકાલમા થતું ચારિત્ર ‘સૂક્ષ્મસંપરાય’ કહે
વાય છે

આ ચારિત્ર, સદ્વિલસ્યમાનક અને વિશુદ્ધ્ય
માનક એમ બે પ્રકારનું છે

સદ્વિલસ્યમાનકચારિત્ર=ઉપશમશ્રેણીથી પડતાં જીવને હોય છે
વિશુદ્ધ્યમાનકચારિત્ર=પ્રતિલક્ષ્ય વિશુદ્ધ અધ્યવસાયવાળાને
અર્થાત્ ઉપશમશ્રેણીમા ચઢતાં જીવને હોય છે
(૪૫ + ૨૩૯)

निष्कषाय चारित्र यथाख्यातम् । इदञ्चोपशमश्रेणि-
मुपयातस्य कषायानामुपशमादनुदयाच्चाञ्जतर्मुहूर्तस्थितिकम् ।
क्षपकश्रेणिमधिगतस्य तु कषायानां सर्वथा क्षयाज्जघ-
पतोऽन्तर्मुहूर्तस्थितिकास्तीनमुत्કृष्टतश्च देशोनपूर्वकोटिप्रमाण
बोध्यम् । आद्यं प्रतिपाति, द्वितीयमप्रतिपाति ॥ ४६ ॥

અર્થ—યથાખ્યાત=કષાય વગરનું ચારિત્ર ‘યથાખ્યાતચારિત્ર’
કહેવાય છે

આ ચારિત્ર, પ્રતિપાતી અને અપ્રતિપાતી
એમ બે પ્રકારનું છે

પ્રતિપાતી=ઉપશમચ્છેદી પામેલા અચારમા શુભસ્થાનકવર્તી
આત્માને સવથા કષાયોના ઉપશમથી, ઉદયના
અભાવની અપેક્ષાએ, આ પહેલું યથાખ્યાતચારિત્ર
ક્રૂણ ઉત્કૃષ્ટથી અન્તર્મુદૂર્તકાલ સુધી રહેનાર છે
કેમકે ત્યારબાદ નિયમથી પડે છે માટે પહેલું
પ્રતિપાતી છે

અપ્રતિપાતી=ક્ષપકચ્છેદીને પામેલા બારમા વિગેરે શુભસ્થાનવર્તી
આત્માને સવથા કષાયોના ક્ષય હોવાથી જન્મથી
અન્તર્મુદૂર્તસ્થિતિકાલવાળું અને ઉત્કૃષ્ટથી દેશોના
પૂર્વ કોટી પ્રમાણવાળું છે ક્ષપકચ્છેદીથી કષાયોના
સવથા ક્ષય હોવાથી પ્રતિપાતનો અભાવ છે માટે
બીજું યથાખ્યાતચારિત્ર ‘અપ્રતિપાતિ’ કહેવાય છે
(૪૬ + ૨૪૦)

તત્ર દ્વારાણિ મજ્ઞાપનાયેદરાગકલ્પચારિત્રમતિસેવનાજ્ઞાન
તીયલ્લિશ્ચરીરસેત્રકાલગતિસયમસન્નિકર્ષયોગોપયોગક્રુપાયલે
શ્યાપરિણામય ઘટેદનોદીરણોપમમ્પદ્માનસજ્ઞાઽઽહારમવાર્કર્ષકા
લમાનાન્તરસમુદ્વ્યાતસેત્રસ્પર્શનાભાવપરિણામાલ્પરહુત્વેભ્યઃ પત્
ત્રિશ્ચદ્વિધાનિ ॥ ૪૭ ॥

—સામાયિક આદિ સધમીઓની અપેક્ષા રાખી છત્રીશ
પ્રકારે દ્વારેનું વિવેચન—

— છત્રીશ દ્વારોના નામો —

અર્થ — (૧) પ્રજ્ઞાપના, (૨) વેદ, (૩) રાગ, (૪) કલ્પ, (૫) આશ્રિત, (૬) પ્રતિસેવના (૭) જ્ઞાન, (૮) તીર્થ, (૯) લિંગ, (૧૦) શરીર, (૧૧) ક્ષેત્ર, (૧૨) કાલ, (૧૩) ગતિ, (૧૪) સયમ, (૧૫) સનિકર્ષ, (૧૬) યોગ, (૧૭) ઉપયોગ, (૧૮) કષાય, (૧૯) લેશ્યા, (૨૦) પરિણામ, (૨૧) બધ, (૨૨) વેદના, (૨૩) ઉદ્ધરણા, (૨૪) ઉપસપદ્ધાન, (૨૫) સજ્ઞા, (૨૬) આહાર, (૨૭) ભવ, (૨૮) આકર્ષ, (૨૯) કાલમાન, (૩૦) અતર, (૩૧) સમુદ્ધાત, (૩૨) ક્ષેત્ર, (૩૩) સ્પર્શના, (૩૪) ભાવ, (૩૫) પરિણામ, (૩૬) અદ્વયબહુત્વ રૂપદ્વારો છત્રીશ પ્રકારના છે (૪૭ + ૨૪૧)

તત્ર પ્રજ્ઞાપનાદ્વારે સામાયિકસયત ઇત્વરિકો યાવત્ક-
યિકથેતિ દ્વિવિધ । હેતુપર્યાપનીયસ્સાતિચારી નિરતિ-
ચારી ચેતિ દ્વિવિધ । પરિહારવિશુદ્ધિકો નિર્વિંશમાનો
નિર્વિષ્ણકાયિકથેતિ દ્વિવિધ । સુક્ષ્મસંપરાયસયત ઉપશમ-
શ્રેણીતઃ પ્રચયમાન ઉપશમક્ષપકશ્રેણ્યતરારુદ્ધથેતિ
દ્વિવિધ યથારુપાતોઽપિ છદ્મસ્ય કેવલી ચેતિ દ્વિવિધ ઇતિ
બોધ્યમ્ ॥ ૪૮ ॥

અર્થ — પ્રજ્ઞાપનાદ્વાર = સામાયિક સયમી, ઇત્વરિક [ભાવિન્ય
પદેશાતર યોગ્ય અદ્વયકાલિક સયમવાળો] પ્રથમ
અતિમતીર્થસ્થ, સાધુ યાવત્કથિક-અપદેશાતર
અયોગ્ય યાવત્કથિક સયમધારી મધ્ય તીર્થકર

અને મહાવિદેહચેત્રસ્થતીથવર્તી સાધુ એમ બે પ્રકારે છે

છેદોપસ્થાપનીય=અતિચારવાળો અને અતિચાર વગરનો એમ બે પ્રકારે છે

પરિહારવિશુદ્ધિક=નિર્વિશમાનક [પ્રકાતચારિત્રલોકતા] અને નિર્વિષ્ટકાયિક ઉપબુક્તપ્રકાતચારિત્ર એમ બે પ્રકારે છે

સૂક્ષ્મસપરાયસયમી=ઉપશમશ્રેણીથી પડતો અને ઉપશમ કે ક્ષપકશ્રેણીમા ચઢેલો એમ બે પ્રકારે છે

યથાખ્યાતસયમી=અચારમા ગુણસ્થાનવર્તી છદ્મસ્થ અને ખારમા ગુણસ્થાનવર્તી કેવની એમ બે પ્રકારે છે (૪૮ + ૨૪૨)

વેદદ્વાર—સામાયિકો નવમગુણસ્થાપનાવધિ વેદકો વેદ-
ત્રયવાચ્ય । નવમાન્તે તૂપશમાત્સયાદ્વા વેદાનામવેદકોઽપિ
મયેત્ । एव छेदोपस्थापनीयोऽपि । पारिहारिक पुरुषवेदो
वा पुनपुस्तकवेदो वा स्यान् सूक्ष्मसपरायो यथाख्यातश्चा-
वेदक एवेति ॥ ૪૯ ॥

— વેદદ્વાર :—

અર્થ—સામાયિકસયમી=નવમા ગુણસ્થાન સુધી વેદવાળો,
ત્રણ વેદવાળો પણ હોય છે નવમાના અંતે

વેદાનો સ્વ કે ઉપશમ થવાથી અવેદી પણ યાય
આ પ્રમાણે છેદોપસ્થાપનવાળો સમજવો

પરિહારવિશુદ્ધિક=પુરૂવવેદવાળો કે પુરૂવ, કૃત્રિમ નપુસક વેદ
વાળો હોય !

સૂક્ષ્મસ પરાયવાળો કે યથાખ્યાતચારિત્રવાળો
અવેદી જ હોય છે (૪૯ + ૨૪૩)

રાગદ્વારે—સામાયિકાદિચન્વારસપતાસ્મરાગા એવં ।
યથારૂપાતસંપતસ્ત્વરાગ એવેતિ ॥ ૫૦ ॥

— રાગદ્વાર —

અર્થ —સામાયિક વિગેરે ચાર સ્વમીઓ રાગવાળા જ
છે યથાખ્યાત સ્વમી તો રાગ વગરનો-વીતરાગ જ છે
(૫૦ + ૨૪૪)

કલ્પદ્વારે—સામાયિકસૂક્ષ્મસમ્પરાયયથારૂપાતા સ્થિત-
કલ્પસ્થિતકલ્પે ચ, છેદોપસ્થાપનીયસ્થિતકલ્પ એવં ભવેત્ ।
પરિહારવિશુદ્ધિકોડીદશ એવં । અસ્થિતકલ્પો મધ્યમ-
તીથકરતોર્યેષુ વિદહે ચેતિ । અથવા સામાયિકો જિનકલ્પ-
સ્પત્રિકલ્પકલ્પાતીતેષુ ભવેત્ છેદોપસ્થાપનીયપરિહારવિશુ-
દ્ધિકૌ ન કલ્પાતીતે । સૂક્ષ્મસપરાયયથાગ્ન્યાતૌ તુ કલ્પા-
તીત એવં સ્યાતામ્ ॥ ૫૧ ॥

— કલ્પદ્વાર —

અર્થ — સામાયિક, સૂક્ષ્મસપરાય, યથાખ્યાત, એમ ત્રણ સયમો સ્થિત [નિયત] કલ્પમા [દશવિધસાધુસમાચારીમા] અને અસ્થિત [અનિયત] કલ્પમા હોય છે

પહેલા અને છેલ્લા તીર્થ કરના સાધુઓ નિયતકલ્પવાળા છે અને મધ્યમજ્ઞિન સાધુઓને ચાર કલ્પો નિયત છે અને બીજા અનિયત છે એટલે તેઓ અનિયત કલ્પવાળા કહેવાય છે

સામાયિક તો સ્થિત અને અસ્થિત કલ્પમા હોય છે

છેદોપસ્થાપનીય સ્થિતકલ્પમા જ હોય છે

પરિહારવિશુદ્ધિક સ્થિતકલ્પમા જ હોય છે અસ્થિતકલ્પ, મધ્યમ તીર્થ કરેના તીર્થોમા અને મહાવિદેહક્ષેત્રોમા હોય છે અથવા સામાયિક, જ્ઞિનકલ્પ-સ્થવિરકલ્પ-કલ્પાતીતોમા હોય છે છેદોપસ્થાપનીય અને પરિહારવિશુદ્ધિક આ બે ચારિત્રો, કલ્પાતીતમા હોતા નથી સૂક્ષ્મસપરાય અને યથાખ્યાત બે ચારિત્રો કલ્પાતીતમા જ હોય છે જ્ઞિનકલ્પ કે સ્થવિરકલ્પમા હોતા નથી (૫૧ + ૨૪૫)

ચારિત્રદ્વાર—સામાયિક પુલાકો, વકુશ કપાયકુશીલો વા સ્યાત્ । एव उद्दोपस्थापनीयोऽपि । परिहारविशुद्धिक सूक्ष्मसम्परायौ कपायकुशीलाव । यथारूपातस्तु निग्र-
સ્નાતકો

— ચારિત્રદાર —

અર્થ — પુલાક, બકુશ, કુશીલ, નિર્ઘંથ, સ્નાતકરૂપે પાત્ર નિર્ઘંથના ભેદો આગળ કહેવાશે તેની અપેક્ષાએ આ વિચારણા જાણવી

સામાયિક ચારિત્રવાળો, પુલાક, — બકુશ કે કપાયકુશીલ નિર્ઘંથ જાણવો

આ પ્રમાણે છેદોપસ્થાપનીયમા પછી સમજવું પરિહારવિશુદ્ધિક, સૂક્ષ્મસપરાય નામક ચારિત્રવાળા કપાયકુશીલ જ સમજવા

યથાખ્યાત ચારિત્રવાળો, નિર્ઘંથ કે સ્નાતક સાધુ જાણવો
(૫૨ + ૨૪૬)

પ્રતિસેવનાદ્વાર — સામાયિક છેદોપસ્થાપનીયો મૂલોત્તર-ગુણપ્રતિસેવકાવપ્રતિસેવકો ચ મવત । પરિહારવિશુદ્ધિકોઽપ્રતિસેવક । एव सूक्ष्मसपरायपथाख्याताऽपि विज्ञेयाविति ॥ ૫૧ ॥

— પ્રતિસેવનાદ્વાર —

અર્થ — સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીય સયમવાળાઓ, મૂલોત્તર ગુણના પ્રતિસેવક અને અપ્રતિસેવક હોય છે

પરિહારવિશુદ્ધિક સયમવાળો તેા અપ્રતિસેવક જાણવો આ પ્રમાણે સૂક્ષ્મસપરાય અને યથાખ્યાત ચારિત્રવાળાઓ, અપ્રતિસેવક જ છે એમ સમજવું (૫૩ + ૨૪૭)

જ્ઞાનદ્વારે—સામાયિકાદિચતુર્ણાં દ્વે વા ત્રીણિ વા
ચત્તારિ વા જ્ઞાનાનિ મવતિ । યથારુપાતસ્પૈકાદશદ્વાદશ
ગુણસ્યાનયોશ્ચત્તારિ જ્ઞાનાનિ ઝર્પગુણસ્યાનયો કવલજ્ઞાન
મવતીતિ ॥ ૫૪ ॥

— જ્ઞાનદ્વાર —

અર્થ — સામાયિક વિગેરે ચાર ચારિત્રવાળાઓ, બે
અથવા ત્રણ કે ચાર જ્ઞાનવાળા હોય છે છદ્મસ્થવીતરાગ
યથાખ્યાત ચારિત્રવાળાને બે અથવા ત્રણ કે ચાર જ્ઞાનો હોય
છે અર્થાત્ અગ્યારમા કે બારમા ગુણસ્થાનવર્તી યથાખ્યાત
ચારિત્રવાળાને બે અથવા ત્રણ કે ચાર જ્ઞાનો હોય છે

સુયોગી અને અયોગી ગુણસ્થાનમા યથાખ્યાતચારિત્ર
વાળાને કેવલજ્ઞાન હોય છે (૫૪ + ૨૪૮)

શ્રુતદ્વારે—સામાયિકઋદ્ધોપસ્થાપનીયયોજધન્યતોઽર્પ્યો મવ-
ચનમાતર ચત્કપતસ્તુ યાવધતુર્દશપૂર્વ શ્રુતમ્ । પરિહારવિશુ-
દ્ધસ્ય જઘન્યતો નવમપૂર્વસ્યાચારવસ્તુ । ચત્કૃષ્ટતસ્ત્વપૂર્ણદશ-
પૂર્વ યાવત્ । મુદ્મસપરાયિકસ્ય તુ સામાયિકસ્યેવ ।
યથારુપાતસ્ય નિર્ગ્રંપસ્ય સામાયિકસ્યેવ । સ્નાતકસ્ય શ્રુત
નાસ્તીતિ ॥ ૫૫ ॥

— શ્રુતદ્વાર —

અર્થ — પ્રસંગોપાત્ત-સામાયિક અને છેદોપસ્થાપનીયમા
જઘન્યથી આઠપ્રવચનમાતાનું શ્રુતજ્ઞાન અને ઉત્કૃષ્ટથી ચૌદ પૂર્વ

સુધીનું શ્રુતજ્ઞાન પરિહારવિશુદ્ધિને જ્યન્યથી નવમા પૂર્વના-
આચાર વસ્તુનું શ્રુતજ્ઞાન, અને ઉત્કૃષ્ટથી દેશોન ઠશપૂર્વ સુધી
શ્રુતજ્ઞાન છે સૂક્ષ્મસપરાયિકનુ સામાયિકની માફક શ્રુતજ્ઞાન છે
નિર્ઞયસ્થયથાખ્યાતચારિત્રનુ શ્રુતજ્ઞાન, સામાયિકની માફક
જાણવું સ્નાતકને શ્રુતજ્ઞાન નથી કેમકે તે કેવલજ્ઞાની છે
(૫૫ + ૨૪૯)

તીર્થદારે—તીર્થેઽપ્યતીર્થેઽપિ સામાયિકો ભવેત્ । અ
તીર્થે તુ તીર્થેકર પ્રત્યેકબુદ્ધથ સ્પાતામ્ । છેદોપસ્થાપનીયપરિ
હારવિશુદ્ધિકૌ તીર્થ એવ । સૂક્ષ્મસપરાયપચારુયાતૌ સામા
યિક હ્યેતિ ॥ ૫૬ ॥

— તીર્થદાર —

અર્થ —તીર્થમા અને અતીર્થમા પણ સામાયિક હોય
અતીર્થમા તો તીર્થેકર અને પ્રત્યેકબુદ્ધ હોય છેદોપસ્થા
પનીય અને પરિહારવિશુદ્ધિક એ એ ચારિત્રો, તીર્થમા જ
હોય છે

સૂક્ષ્મસપરાય અને યથાખ્યાત ચારિત્રો, સામાયિકની
માફક જાણવું (૫૬ + ૨૫૦)

લિઙ્ગદાર—સામાયિકઞ્છેદોપસ્થાપનીયસૂક્ષ્મસપરાયપચા-
રુયાતા દ્રવ્યતસ્સલિઙ્ગેઽન્યલિઙ્ગે ગૃહ્ણિલિઙ્ગેઽપિ । ભાવતસ્તુ
સ્વલિઙ્ગ એવ ભવેયુ । પરિહારવિશુદ્ધિકસ્તુ દ્રવ્યતો
ભાવતથ સ્વલિઙ્ગ એવેતિ ॥ ૫૭ ॥

— લિંગદ્વાર —

અર્થ — સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીય, સૂક્ષ્મસપરાય, યથાખ્યાત, દ્રવ્યની અપેક્ષાએ સ્વલિંગમા, અન્યલિંગમા અને ગૃહીલિંગમા પણ સ્તબ્ધ છે બાવની અપેક્ષાએ સ્વલિંગમા જ હોય પરિહારવિશુદ્ધિક તેા દ્રવ્યથી અને બાવથી સ્વલિંગમાજ હોય છે (૫૭ + ૨૫૧)

શરીરદ્વારે—સામાયિકઞ્ચેદોપસ્થાપનીયયોરૌદારિકતૈજસકામણાનિ, ઔદારિકતૈજસકાર્મણૈક્રિયાણિ, ઔદારિકૈક્રિયાઽઽહારકતૈજસકાર્મણાનિ વા શરીરાણિ ભવન્તિ । શેષાણાન્તૌદારિકતૈજસકાર્મણાનીતિ ॥ ૫૮ ॥

— શરીરદ્વાર —

અર્થ — સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીયમા ઔદારિક તૈજસકામણુ, ઔદારિક તૈજસકામણુ વૈક્રિય, અથવા ઔદારિક, વૈક્રિય, આહારક, તૈજસકામણુ, શરીરો હોય છે બાકીના ત્રણમા ઔદારિક, તૈજસ, કાર્મણુશરીરો હોય છે (૫૮+૨૫૨)

ક્ષેત્રદ્વારે—જમસદ્ભાવાવાધિત્ય સામાયિકઞ્ચેદોપસ્થાપ સ્થાપનીયસૂક્ષ્મસપરાયયથાખ્યાતા કમમ્ભૂમ્યા સહરણાપેક્ષવા ત્વકમમ્ભૂમૌ ભવેયુ । પરિહારવિશુદ્ધિકસ્તુ કર્મભૂમાયંત્ર ભવેન્ । નાસ્ય સહરણ મવેદિતિ ॥ ૫૯ ॥

— ક્ષેત્રદ્વાર —

અર્થ — જન્મ અને સદ્ભાવની અપેક્ષાએ સામાયિક,

ઓમા હોય છે સહરણની અપેક્ષાએ સ્વસમાનકાલ ને ક્ષેત્ર તરમા હોય ત્યાં ક્ષેત્રાતરમા સબવે છે

જે નોઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી હોય ત્યારે મહાવિદેહમેત્રમ હુ પમમુપમા [ચોધા] સરખા આશમા સબવે છે

આ પ્રમાણે ઉદોપરધાપનીય પણ સમજવું પરતુ જન્મ-સફાવની અપેક્ષાએ નોઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીઓમા ઉદોપરધાપનીય નથી ॥ ૬૦ ॥

પરિહારવિશુદ્ધિસયમી=ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણીના કાવમા હોય પરતુ નોઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીકાલમા હોતા નથી

ઉત્સર્પિણી અને અવસર્પિણીકાલમા યોગ પ્રમાણે બીજા, ત્રીજા, ચોથા, પાંચમા આરામા હોય છે ॥ ૬૧ ॥

સૂક્ષ્મસપરાય, જન્મસફાવની અપેક્ષાએ ત્રણ કાલમા આરાની અપેક્ષાએ યોગ પ્રમાણે સામાયિકની માફક સમજવું યથાખ્યાત ચારિત્ર પણ આ પ્રમાણે સમજવું ભૂતકાલીન મહરણની અપેક્ષાએ તે મર્વ આરાઓમા સત્તા સમ જવી ॥ ૬૨ ॥

રૂપરસાદિ-જીવગત અનુભવ-આયુ પ્રમાણુ શરીરાદિ જાવોના ઉત્કર્ષમા કારણભૂત કાલ 'ઉત્સર્પિણી' કહેવાય છે

રૂપરસાદિ જાવોની હાનિમા કારણભૂત કાલ 'અવસર્પિણી' કહેવાય છે

ત્યાં અવસર્પિણીમા (૧) સુપમસુપમા, (૨) સુપમા, (૩)

સુખમદુ પમા, (૪) દુ પમસુપમા, (૫) દુ પમા, (૬) દુ પમ
 દુ પમારૂપ છ આરાઓ હોય છે ઉત્સર્પિણીમા, પશ્ચાતુર્ધ્વોથી-
 ઉ ૧૮ ક્રમથી તેજ છ આરાઓ હોય છે (૬૦ થી ૬૩
 + ૨૫૪ થી ૨૫૭)

ગતિદ્વારે—સામાયિકઠેદોપસ્થાપનીયૌ મૃત્વા દેવગતિં
 યાયાતામ્ । તત્રાપિ વૈમાનિક એવ । તત્રાપિ જયન્ત
 પ્રથમદેવલોકમુત્કૃષ્ટસ્ત્વનુત્તરવિમાન યાવત્ । વિરાઘકથેન્
 કોઽપિ મવનપતિ સ્યાત્ । પરિહારવિશુદ્ધિકો વૈમાનિક
 એવ સ્યાત્ । તત્રાપિ જયન્તસ્સૌઘમકલ્પ ઉત્કૃષ્ટસ્સહસ્રા
 રક્ષલ્પ સ્યાત્ । સૂક્ષ્મસપરાયોઽનુત્તરવિમાને સ્યાત્ । યથા
 રુચાતસયતી દેવગતૌ સ્યાચેત્તદાઽનુત્તરવિમાન એવ સ્યાદયવા
 મિદ્ધિગતિં યાયાદિતિ ॥ ૬૪ ॥

તત્ર સૌધર્મશાનસનત્કુમારમાહેન્દ્રગ્રહલ્લાન્તકમહાશુક્રમહ-
 સ્તારાઽઽનતપાણતાઽઽરણાઽચ્યુતમેદેન દ્વાદશવિધા દેવલોકા
 કલ્પોપવન્નદેવાનામ્ । તદુપરિ સુદર્શનસુપ્રતિવદ્ધમનોરમસર્વ
 મદ્રવિશાલસુમનસસૌમનસમીતિકરાદિત્યમેદેન નવ ગ્રીએયકા ।
 તદુપરિ વિજયવૈજયન્તજયન્તાપરાજિતસર્વાયસિદ્ધમેદેન પચ્ચા
 નુત્તરા । હમયે કલ્પાતીતાનામ્ ॥ ૬૫ ॥

ચન્દ્રમૂર્ચગ્રહનસત્રતારકા પચ્ચ જ્યોતિષ્કા । વિશાચ

અષ્ટવિધા વ્યન્તરા ।

અસુરનાગસુપ્તવિશુદ્ધિદ્વિવોદધિદિવ્યવનસ્તનિતકુમારમેદેન દ-
શવિધા ધવનપતયઃ ॥ ૬૬ ॥

— ગતિદ્વાર —

અર્થ — સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીયવાળા, બને મરીને
દેવગતિમા જાય ત્યાં દેવગતિમા પણ વૈમાનિક જ દેવ બને,
ત્યાં પણ જઘન્યથી પ્રથમ દેવલોક સુધી અને ઉત્કૃષ્ટથી અનુ-
ત્તરવિમાન સુધી, જો કંઈ પણ વિરાધક બને તો ભવન
પતિ બને

પરિહારવિશુદ્ધિક, વૈમાનિક જ બને ત્યાં પણ જઘન્યથી
સૌધર્મકદ્વયમા અને ઉત્કૃષ્ટથી સહસ્રારકદ્વયમા વૈમાનિક બને

સૂક્ષ્મસ પરાયવાળો, અનુત્તરવિમાનમા જાય છે યથાખ્યાત
સયમી, દેવગતિમા જાય તો અનુત્તર વિમાનમા જ જાય
અથવા સિદ્ધિગતિમા જાય ॥ ૬૪ ॥

સૌધર્મ, ઐશાન, સનતકુમાર, માહેન્દ્ર, બ્રહ્મા, લાન્તક,
મહાશુક, સહસ્રાર, આનત, પ્રાણુત, આરણ્ય, અન્યુતલેદથી
બાર પ્રકારના કદ્વોપપન્નવિમાનવાસી દેવોના, દેવલોકો
કહેવાય છે

તેના ઉપર, સુદર્શન, સુપ્રતિબદ્ધ, મનોરમ, સર્વભદ્ર,
વિશાલ, સુમનસ, સૌમનસ, પ્રીતિકર, આદિત્યલેદથી નવ
'ત્રેવેયકો' કહેવાય છે

તેના ઉપર વિજય, વૈજયન્ત, જયન્ત, અપરાજિત, મર્વોથં
સિદ્ધસેદથી પાચ અનુત્તરો કહેવાય છે નવગ્રેવેયક, પાચ
અનુત્તરો, કલ્પાલીત વિમાનવાસી દેવોના દેવલોકો કહેવાય
છે ॥ ૬૫ ॥

ચંદ્ર, સૂર્ય, ગ્રહ, નક્ષત્ર, તારાઓ પાચ જ્યોતિષી દેવો
કહેવાય છે

પિશાચ, બૂત, યક્ષ, રાક્ષસ, કિનર, કિપુરૂષ, મહોરગ,
ગધર્વ એમ આઠ પ્રકારના વ્યતરદેવો કહેવાય છે

અસુરકુમાર, નાગકુમાર, સુપર્ણકુમાર, વિલુકુમાર, અગ્નિ
કુમાર, દ્રીપકુમાર, ઉદધિકુમાર, દિક્કુમાર, પવનકુમાર સ્તાનિત
(મેઘ)કુમાર લેદથી દશ પ્રકારના ભવનપતિ દેવો કહેવાય છે
(૬૪ થી ૬૬ + ૨૫૮ થી ૨૬૦)

સયમદ્વારે— સામાયિક્ષેત્રોપસ્થાપનીયપરિહારવિશુદ્ધિક-
સક્ષમપરાયાણા પ્રત્યેક સયમસ્થાનાન્યસંલ્પાતાનિ । યથા
લ્પાતસ્ય ત્વેકમેવ સયમસ્થાનમિતિ ॥ ૬૭ ॥

— સ ય મ દ્વા ર :—

અર્થ—સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીય, પરિહારવિશુદ્ધિક,
સક્ષમપરાય ચારિત્રવાણાના દરેકના સયમના સ્થાનો અસ
ખ્યાતા છે યથાખ્યાત ચારિત્રવાણાનુ ચારિત્રનું એક જ સયમ
સ્થાન છે (૬૭ + ૨૬૧)

સન્નિકર્ષદ્વારે—સામાયિકસયતસ્ય ચારિત્રપર્યાયા અન
ન્તા । એવ યથાર્પાતપચન્તાના સર્વેપાં ઘોઘ્યા* ।
સામાયિકસ્સામાયિકાન્તરાદ્દીનસ્સમાનોડધિકોડપિ સ્યાત્ ।
હોનાધિકત્વે ચ પદ્સ્યાનપતિતત્ત્વે સ્યાત્ । એવં છેદોપસ્થાપ
નીયપરિહારવિશુદ્ધિકાપેક્ષયાપીત્યમેવ માન્યમ્ । સૂક્ષ્મસમ્પ
રાયિકયથારૂપાતાપેક્ષયા ત્વનન્તગુણદ્વીનચારિત્રપર્યાયવાન્
સ્યાત્ ॥ ૬૮ ॥

— સન્નિકર્ષદ્વાર —

અર્થ —સામાયિકસયમીના ચારિત્રના પયોથો [ભેદો]
અનતા છે આ પ્રમાણે યથાખ્યાતપચન્ત સર્વ ચારિત્રવાળાઓના
ચારિત્રપયોથો અનતા છે

સામાયિક—સ્વભાવતીય સામાયિકાતરથી હીન, સમાન, અધિક
પણ હોય હીન—અધિકતામા પદસ્થાનપતિતપણ્ણ હોય
[અનતભાગવૃદ્ધિ, અસખ્યાતભાગવૃદ્ધિ, સખ્યાતભાગવૃદ્ધિ, સખ્યાત
શુષ્કવૃદ્ધિ, અસખ્યાતશુષ્કવૃદ્ધિ, અનતશુષ્કવૃદ્ધિ આ પ્રમાણે
હાનિમા—વૃદ્ધિમા છ સ્થાન વિચારવા આવી રીતે સર્વવિરતિ
વિશુદ્ધિ સ્થાનાદિ વસ્તુઓની હાનિ—વૃદ્ધિ વિચારાય છે]

આ પ્રમાણે છેદોપસ્થાપનીય, પરિહારવિશુદ્ધિક અપેક્ષાએ
પણ અર્થાત્ સ્વભાવતીય સયતની અપેક્ષાથી પણ હીન,
સમાન, અધિક પણ હોય અર્થાત્ હીન અધિકતામા પદસ્થાન-
પતિતત્વ વિચારવું

સૂક્ષ્મસપરાય અને યથાખ્યાતચારિત્રવાળા—વિભાવતીય

સયતની અપેક્ષાથી તેા સામાયિક ચારિત્રવાળો, અને તશુષ્ણહીન ચારિત્રપયોયવાળો હોય છે (૬૮ + ૨૬૨)

છેદોપસ્થાપનીય આત્રવ્રયચારિત્ર્યપેક્ષયા સામાયિકત્વત્વાત્ । અત્યદ્વયાપેક્ષયાઽપિ તથૈવ । એવમેવ પરિહાર-વિશુદ્ધિકોઽપિ । સૂક્ષ્મમમ્પરાય આત્રવ્રયાપેક્ષયાનન્તગુણાધિક એવ, સૂક્ષ્મસપરાયાતરાપેક્ષયા તુલ્યોઽનન્તગુણેન હીનોઽધિકોઽપિ સ્વાત્, યથારૂપાતાપેક્ષયાઽનન્તગુણહીન । યથારયાતસ્તુ ત્રિજાતીયસપતાપેક્ષયાઽનન્તગુણેનાધિક એવ, સજાતીયાપેક્ષયા તુ તુલ્ય એવેતિ ॥ ૬૯ ॥

અર્થ — છેદોપસ્થાપનીય = પ્રથમના ત્રણ ચારિત્રવાળાની અપેક્ષાએ સામાયિકની માફક સમજવું, છેલ્લા બે ચારિત્રવાળાની અપેક્ષાએ પણ તેમજ સમજવું આ પ્રમાણે પરિહારવિશુદ્ધિક ચારિત્ર પણ સમજવું સૂક્ષ્મમ પરાયચારિત્ર, પહેલા ત્રણની અપેક્ષાએ અને તશુષ્ણ અધિક જ છે, સૂક્ષ્મસ પરાયાતરની અપેક્ષાએ તુલ્ય, અને તશુષ્ણથી હીન, અધિક પણ હોય, યથાખ્યાતની અપેક્ષાએ અને તશુષ્ણ હીન છે ।

યથાખ્યાતચારિત્ર તેા વિજાતીય સયતની અપેક્ષાએ અને તશુષ્ણથી અધિક જ, સજાતીય અપેક્ષાથી તેા તુલ્ય જ છે એમ સમજવું (૬૯ + ૨૬૩)

યોગદ્વારે—આચાર્યતારસ્મયતા યોગત્રયવન્તઃ । યથારયાતસ્તુ સયોગી અયોગી ચેતિ ॥ ૭૦ ॥

— યોગદ્વાર —

અર્થ — પ્રથમના ચાર સયમીઓ, મનવચનકાયરૂપ ત્રણ યોગવાળા હોય છે, યથાખ્યાતચારિત્રી તો સયોગી અને અયોગી હોય છે (૭૦ + ૨૬૪)

વપયોગદ્વારે—આદ્યાસ્ત્રયો યથાહ્યાતાથ સાકારનિરાકારોપયોગવન્તઃ સ્યુ સૂક્ષ્મસમ્પરાયસ્તુ સાકારોપયોગ્યેવેતિ ॥ ૭૧ ॥

— ઉપયોગદ્વાર —

અર્થ — પહેલાના ત્રણ સયમીઓ અને યથાખ્યાતચારિત્રીઓ સાકાર(જ્ઞાન) નિરાકાર(દર્શન)રૂપ ઉપયોગવાળા હોય છે અને સૂક્ષ્મસપરાયવાળા તો સાકાર[જ્ઞાન]રૂપ ઉપયોગવાળા જ હોય છે (૭૧ + ૨૬૫)

કષાયદ્વારે—સામાયિકસ્તકષાય એવ । છેદોપસ્થાપનીયોપ્યેવમ, પરન્તુ શ્રેણિગતયોસ્તુ પ્રથમ ચત્તાર કષાયા, તતઃ ક્રોધાદિષુ ક્રમેણ પ્રથમાદોન્ વિદ્યાપ ત્રયો દ્વાયેકો વા સ્યાત્ । પરિહારવિશુદ્ધિસ્તુ સકષાય એવ શ્રેણિપ્રાપ્ત્ય માયાત્ । સૂક્ષ્મસમ્પરાયસ્તજ્વલનકોમકષાયવાન્ યથાહ્યા તસ્ત્વકષાયીતિ ॥ ૭૨ ॥

— કષાયદ્વાર —

અર્થ — સામાયિકસયમી, કષાયવાળા જ હોય છે છેદોપસ્થાપનીયસયમી પણ એ પ્રમાણે સમજવો પરંતુ

શ્રેણીગત સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીયવાળાઓમા શ્રેણીના સ્વીકારના પહેલા સંબલન કોધ-માન-માયા, લોભ એમ ચાર કષાયો તેઓમા હોય છે ત્યારબાદ શ્રેણીદ્વારા સંબલન કોધાદિક ક્ષીણ કે ઉપશાત થયે છતે કમથી કોધને છોડી ત્રણ, કોધ, માનને છોડી બે, અથવા કોધ, માન, માયાને છોડી એક કષાય હોય

પરિહારવિશુદ્ધિક ચારિત્રવાળો, કષાયવાળો જ છે કેમકે, શ્રેણીની પ્રાપ્તિનો અભાવ છે

સૂક્ષ્મસપ્તયવાળો, સંબલનલોભકષાયવાળો હોય છે યથાખ્યાતચારિત્રવાળો તો કષાય વગરનો છે એમ સમજવું (૭૨ + ૨૬૮)

લેશ્યાદ્વાર—સામાયિકઠેદોપસ્થાપનીયો પદ્ધિવિધલેશ્યાવન્તો । પરિહારવિશુદ્ધિક શ્રુતલેશ્યાવપ્રપન્ન । સૂક્ષ્મમમ્પરાયશ્રુતમાત્રલેશ્યાગ્ન । યથાર્થાતસ્તુ પરમશુભલેશ્યાગ્ન, ચતુર્દશગુણસ્થાને તુ લેશ્યારહિત ઇતિ ॥ ૭૩ ॥

— લેશ્યાદ્વાર —

અર્થ—સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીયવાળાઓ, છ પ્રકારની લેશ્યાવાળાઓ હોય છે

પરિહારવિશુદ્ધિક ચારિત્રવાળો, ત્રણ શુભ લેશ્યાવાળો હોય છે

સૂક્ષ્મસપ્તય ચારિત્રવાળો, માત્ર શુભ લેશ્યાવાળો જ

હોય છે. યથાખ્યાત ચારિત્રવાળો, અતિ વિશુદ્ધ પરિણામવાળો હોઈ શુદ્ધધ્યાનના ત્રીજા લેહમાં ઉપયોગી લેશ્યા હોઈ પરમ શુદ્ધલેશ્યાવાળો કહેવાય છે. ચૌદમા શુષ્કસ્થાનકવર્તી તો લેશ્યા વગરનો જ છે (૭૩ + ૨૬૭)

પરિણામદ્વારે— સામાયિકચ્છેદોપસ્થાપનીયપરિહારવિશુદ્ધિકા વર્દ્ધમાનહીયમાનસ્થિરપરિણામયત । સૂક્ષ્મસમ્પરાય શ્રેણ્યા વર્ધમાનો હીયમાનથ સ્યાન્ન સ્થિરપરિણામવાન્ । તત્કાલસ્તુ જઘન્યતસ્સમય એક ઉત્કૃષ્ટતોઽન્તર્મુહૃતૈવપરિમાણ । એવમાત્રાના કાલો જ્ઞેયઃ, યથારુપાતસ્તુ ન હીયમાનપરિણામવાન્ । વધમાનપરિણામકાલસ્તુ જઘન્યત ઉત્કૃષ્ટતશ્ચાન્તર્મુહૃત્તમાન ઇતિ । સ્થિતિસ્તુ જઘન્યેનૈકસમય । ઉત્કૃષ્ટત સ્ત્રયોદશગુણસ્થાનસ્યસ્ય કિંચિદૂનપૂર્વકોટીપય તા વોધ્યેતિ ॥ ૭૪ ॥

— પરિણામદ્વાર —

અર્થ—સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીય અને પરિહારવિશુદ્ધિ ચારિત્રવાળાઓ, વધમાન, હીયમાન, કે સ્થિરપરિણામવાળાઓ હોય છે. સૂક્ષ્મસમ્પરાયવાળો, શ્રેણીમાં વર્ધમાન અને હીયમાન પરિણામવાળો હોય છે. સ્થિરપરિણામવાળો હોતો નથી તેનો કાલ જઘન્યથી એક સમય, ઉત્કૃષ્ટથી અન્તર્મુહૃત્ત પરિણામવાળો છે. એ પ્રમાણે પહેલાના ત્રણ ચારિત્રવાળાઓનો પરિણામનો કાલ સમજવો.

યથાખ્યાતચારિત્રવાળાને હીયમાન પરિણામ હોતો નથી

વધમાન પરિણામનો કાલ, જઘન્યથી અને ઉત્કૃષ્ટથી અન્ત
 મુંદ્રા પ્રમાણવાળો સમજવો, જે કેવલજ્ઞાનને ઉત્પન્ન કરનાર
 છે અને શૈલેરીને પામેલો છે, તેનો આ પ્રમાણનો કાલ સમ
 જવો સિધ્ધિ તો જઘન્યથી એક સમય (ઉપશમ અદ્વાના
 પ્રથમ સમય પછી તુત જ મરણ હોવાથી) ઉત્કૃષ્ટથી તેરમા
 શુણ્ણસ્થાનવર્તીને દેશોનપૂર્વકોટીપય તની સમજવી કેમકે પૂર્વ
 કોટવર્ષના આયુષ્યવાળાને જઘન્યથી નવ વર્ષો ગયા પછી કેવલ
 જ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય છે તેથી દેશોનપૂર્વકોટી પય ત અવસ્થિત
 (સ્થિર) પરિણામવાળો, શૈલેશી પય ત વિચરે છે અને શૈલે
 શીમા વધમાનપરિણામવાળો હોય છે (૭૪ + ૨૬૮)

૪-ઘટ્ટાર—સામાયિકાદયસ્ત્રયોઽષ્ટૌ કમપ્રકૃતીરાપુર્વર્જસપ્ત
 કર્મપ્રકૃતોર્વા વધ્નાતિ । સૂક્ષ્મસમ્પરાયો મોહનીયાયુરજપદ્
 કર્મપ્રકૃતોર્વધ્નાતિ । યથાગ્વ્યાતસ્તુ એકાદશદ્વાદશત્રયોદશ-
 ગુણસ્થાનેષુ વેદનીયમેવ વધ્નાતિ । ચતુર્દશે તુ ષ-વરહિત
 એતિ ॥ ૭૫ ॥

— બ ધ ઠ ઠ ઠ —

અર્થ —સામાયિક વિ પહેવાના ત્રણ ચારિત્રવાળાઓ,
 આઠ પ્રકૃતીઓને અથવા આયુષ્ય સિવાય સાત કમ પ્રકૃતીઓને
 બાધે છે સૂક્ષ્મસ પરાયવાળો, મોહનીય અને આયુ ૫ સિવાય છ
 કમ પ્રકૃતિઓને બાધે છે યથાગ્વ્યાત ચારિત્રવાળાઓ-અગ્યારમા,
 બારમા અને તેરમા શુણ્ણસ્થાનોમા માત્ર વેદનીયકર્મને જ બાધે છે
 ચૌદમા શુણ્ણસ્થાનમા કમનો બધ નથી જ એટલે ચૌદમા
 (૭૫ + ૨૬૯)

વેદનાદ્વારે—સામાયિકાઘાત્તતારોઽર્થો કર્મપ્રકૃતીરનુભવ-
ન્તિ । યથારૂપાતસ્તુ નિર્ગ્રંયાતસ્યાયા મોહવર્જસત્તકર્મપ્રકૃ-
તીના વેદકો મોહનીયસ્યોપશાન્તત્ત્વાત્ક્ષીણત્વાદ્વા । સ્નાત
કાવસ્યાયા ઘાતિકમપ્રકૃતિસ્યાચતસ્ટુના વેદક इति ॥૭૬॥

— વેદનાદ્વાર —

અર્થ — પહેલાના સામાયિક વિ ચાર ચારિત્રવાળાઓ,
આઠ કર્મપ્રકૃતિઓને અનુભવે છે યથાઽપ્યાત ચારિત્રવાળો તે
નિર્ગ્રંથ અવસ્થામા મોહનીયકર્મને છોડી સાત કર્મપ્રકૃતિઓને
અનુભવવાળો હોય છે કેમકે, મોહનીયકર્મ, ઉપશાત કે ક્ષીણ
હોય છે સ્નાતક અવસ્થામા ઘાતિકર્મપ્રકૃતિઓનો ક્ષય હોવાથી
ચાર અઘાતિકર્મપ્રકૃતિઓનો વેદક હોય છે (૭૬ + ૨૭૦)

ઉદીરણાદ્વારે— સામાયિકઁદોપસ્થાપનીયપરિહારવિશુ-
દ્ધિકા અર્થો સત્ત પદ્વા કર્મપ્રકૃતીરુદીરયન્તિ । સૂક્ષ્મસમ્પ-
રાય આયુર્વેદનીયવર્જપદ્કર્મપ્રકૃતોરાયુર્વેદનીયમોહવર્જપદ્કર્મ
પ્રકૃતોર્વોદીરયતિ । યથારૂપાતસ્તુ દ્વે વા પન્થ વા કર્મપ્રકૃતી-
રુદીરયતિ ચતુર્દશગુણસ્થાને તનુદોરક इति ॥ ૭૭ ॥

— ઉદીરણાદ્વાર —

અર્થ —સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીય અને પરિહારવિશુદ્ધક,
ચારિત્રવાળાઓને, આઠ, સાત, કે છ કર્મપ્રકૃતિઓની ઉદીરણા
હોય છે

સૂક્ષ્મસપરાય ચારિત્રવાળાને આયુષ્ય અને વેદનીયને છોડી

છ કર્મપ્રકૃતિઓની ઉદ્દીરણા હોય અથવા આયુષ્ય, વેદનીય અને મોહનીય એમ ત્રણને છોડી પાચ કર્મપ્રકૃતિઓની ઉદ્દીરણા હોય છે

યથાખ્યાતચારિત્રવાળાને બે અથવા પાચ કર્મપ્રકૃતિઓની ઉદ્દીરણા હોય છે, ચૌદમા શુદ્ધસ્થાનવર્તીને ઉદ્દીરણા હોતી નથી ચૌદમા શુદ્ધસ્થાનવર્તી તો અનુદીરક કહેવાય છે (૭૭ + ૨૭૧)

ઉપમ્પદ્ધાનદ્વારે—સામાયિકસ્સામાયિકત્વ ત્યજન્ ઉદોપસ્થાપનોયત્ સૂક્ષ્મસમ્પરાયત્તસયત્ત્વ વા પ્રાપ્નુયાત્ । ઉદોપસ્થાપનોયત્ ત્યજન્ સામાયિકત્વ પરિહારવિશુદ્ધિકત્વ સૂક્ષ્મસપરાય ત્વમસયત્ત્વ વા પ્રાપ્નુયાત્ । પરિહારવિશુદ્ધિક પરિહારવિશુદ્ધિકત્વ ત્યજન્ પુનઃગચ્છાગ્રાથયણાન્ઉદોપસ્થાનીત્વ દમ્બોત્પત્તાવસયત્ત્વ વા મનેત્ । સૂક્ષ્મમ્પરાયસ્તત્ત્વ શ્રેણિપ્રતિપાતેન ત્યજન્ પૂર્વ સામાયિકશ્ચેત્ત્વ ઉદોપસ્થાપનાયશ્ચેત્ત્વ શ્રેણિમમારોહણતો યથાર્થાત્ત્વ વા યાયાત્ । યથાર્થાત્તસયત્ત્વ ત્ત્વ ત્યજન્ શ્રેણિપ્રતિપાતતો સૂક્ષ્મસપરાયત્વ અસયમ વા પ્રતિપત્તે, ઉપશાતમોહત્વે મરણાદ્દમ્બોત્પત્તિ સ્નાતકત્વે ત્ત્વ સિદ્ધિર્ગતિ પ્રતિપત્તેત્ત્વ ઇતિ ॥ ૭૮ ॥

— ઉપસ પદ્ધાનદ્વાર —

અર્થ —સામાયિકચારિત્રી, સામાયિકપણાને ત્યાગ કરતો, ઉદોપસ્થાપનીયપણાને, સૂક્ષ્મસપરાયપણાને અથવા અસયત્ત્વપણાને પામે

છેદોપસ્થાપનીયચારિત્રી, છેદોપસ્થાપનીયપણાને છાડતો સામાયિકપણાને, પરિહારવિશુદ્ધિકપણાને, સૂક્ષ્મસ પરાયપણાને કે અસયતપણાને પામે

પરિહારવિશુદ્ધિકચારિત્રી, પરિહારવિશુદ્ધિકપણાને છાડતો, ફરીથી ગરબ વિ નો આશ્રય કરવાદ્વારા છેદોપસ્થાપનીયપણાને, દેવત્વની ઉત્પત્તિમા અસયતપણાને મેળવે

સૂક્ષ્મસ પરાયચારિત્રી, શ્રેણીથી પડતો સૂક્ષ્મસ પરાયપણાને છાડતો, પહેલા સામાયિકચારિત્રી હોય તો સામાયિકપણાને, છેદોપસ્થાપનીયચારિત્રી હોય તો છેદોપસ્થાપનીયપણાને, અથવા શ્રેણિમા વ્યડતો યથાખ્યાતપણાને પામે

યથાખ્યાતચારિત્રી, શ્રેણીથી પડતો યથાખ્યાતપણાને છાડતો સૂક્ષ્મસ પરાયપણાને કે અસયમને પામે છે

ઉપશાતમોહપણામા મરણથી દેવપણાની ઉત્પત્તિને અથવા સ્નાતક અવસ્થામા તો સિદ્ધિગતિને પામે છે (૭૮ + ૨૭૨)

સજ્ઞાદારે— સામાયિકછેદોપસ્થાપનીયપરિહારવિશુદ્ધિકા-સ્સજ્ઞોપયુક્તા નોસંજ્ઞોપયુક્તા મરતિ, સજ્ઞોપયુક્તા-આહારાદિ પ્વાસક્તા, નોસજ્ઞોપયુક્તા-આહારાદિપ્વાસક્તિરહિતા । સૂક્ષ્મ-સપરાયયથાખ્યાતૌ તુ આહારાદિકર્ત્વ્યેઽપિ તોસજ્ઞોપયુક્તૌ સ્યાતામિતિ ॥ ૭૯ ॥

— સ જ્ઞાદાર —

અર્થ — સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીય, પરિહારવિશુદ્ધિક

ચારિત્રવાળાઓ, સજાઉપયુક્ત, નોસજાઉપયુક્ત હોય છે
સજાઉપયુક્ત એટલે આહાર વિ દશવિધ સજાઓમા આસક્ત,
નોસજાઉપયુક્ત એટલે આહાર વિ દશવિધ સજાઓમા
આસક્તિ વગરના

સૂક્ષ્મસપરાય અને યથાખ્યાતચારિત્રવાળાઓ આહાર
વિ કરનારા હોવા છતાંય નોસજાઉપયુક્ત હોય છે
(૭૬ + ૨૭૩)

આહારકદ્વાર—સામાયિકાચત્વાર આહારકા એવ, યથા-
રુચ્યાતસ્યયોદશગુણસ્થાન વાચદાહારકચતુર્દશગુણસ્થાને કર્વાલ
સમુદ્ઘાતતૃતીયચતુર્થપચ્ચમસમયેષ્વનાહરક ઇતિ ॥ ૮૦ ॥

— આહારકદ્વાર —

અર્થ —સામાયિક વિ ચાર ચારિત્રવાળાઓ, આહારક
[આહાર કરનારાઓ] છે, તેમમા શુષ્કસ્થાનક સુધી યથાખ્યાત
ચારિત્રવાળો આહારક છે, ચૌદમા શુષ્કસ્થાનમા કેવલીસમુદ્
ઘાતના નીળ, ચોથા, પાંચમા સમયોમા અનાહારક છે
(૮૦ + ૨૭૪)

ભવદ્વાર—સામાયિકો જયંયત એક મનમુત્કુષ્ટતોડ્યૌ
મવાન્ ગૃહ્ણીયાત્ । એવ છેદોપસ્થાપનીયોડપિ । પરિહાર
વિશુદ્ધિકો જયંયત એકમુત્કુષ્ટતસીન્ । એવ યથારુચ્યાત
પાવદિતિ ॥ ૮૧ ॥

— ભવદ્વાર —

અર્થ —સામાયિક ચારિત્રવાળો, ઉત્કુષ્ટ પરિણામથી નો

ક્ષપકશ્રેષ્ઠિમા આદોહણ કરે તો તે જ ભવમા મોક્ષે જાય છે એ અપેક્ષાએ જઘન્યથી એકભવ, અને જો શ્રેષ્ઠિ ન માટે તો 'સામાયિકચારિત્રને સ્પર્શ કરનારો આઠ ભવોનું ચહણ કરે' એ અપેક્ષાએ ઉત્કૃષ્ઠથી આઠ ભવો શ્રહણ કરેલ છે

એ પ્રમાણે છેદોપસ્થાપનીય ચારિત્રવાળો જાણવો પરિહાર વિશુદ્ધિક ચારિત્રવાળો પરિહારવિશુદ્ધિકપણાને છોડી છેદોપસ્થાપનીયપણાને પાત્રી વિશુદ્ધિવિશેષથી ક્ષપકશ્રેષ્ઠિ જો માટે તો તે જ ભવે મોક્ષે જાય એ અપેક્ષાએ જઘન્યથી એક ભવ કરે, ઉત્કૃષ્ઠથી તો, જો દેવગમન થાય ત્યારે મનુષ્ય થઈ તે જ ભવમા મોક્ષે જાય તે અપેક્ષા એ પણ ભવો કરે

એ પ્રમાણે યથાખ્યાતચારિત્રી, તે જ ભવમા મરીને અનુત્તરદેવપણું મેળવી ફરીથી મનુષ્ય થઈ સિદ્ધિગતિએ જાય તેથી ત્રણ ભવો સમજવા (૮૧ + ૨૭૫)

આકર્ષદ્વાર—સામાયિક એકમવમાશ્રિત્ય જઘન્યત એકવાર, ઉત્કૃષ્ટતશ્ચતપૃથક્ત્રવાર સામાયિકસયતત્ત્વ પ્રાપ્નોતિ । છેદોપસ્થાપનીયો જઘ યત એકવારમુત્કૃષ્ટતો વિંશતિપૃથક્ત્રવાર છેદોપસ્થાપનીયત્વ પ્રાપ્નુયાત્ । પરિહારવિશુદ્ધિકો જઘ યત એકવારમુત્કૃષ્ટતસ્ત્રિવાર પ્રાપ્નુયાત્ । સૂક્ષ્મસમ્પરાયો જઘ યત એકવારમુત્કૃષ્ટતશ્ચતુરો વારાન્ પ્રતિપદ્યતે, યથારચાતસ્તુ જઘન્યત એકવારમુત્કૃષ્ટતો દ્વિવાર યથારચાતત્વ પ્રાપ્નુયાદિતિ ॥ ૮૨ ॥ અનેકમનાશ્રયેણ સામાયિકસ્ય જઘન્યતો દ્વિવાર ઉત્કૃષ્ટતસ્તદ્વસપૃથક્ત્રમાકર્ષા ભવતિ । છેદોપસ્થાપનીયસ્ય

જયન્વતો દિવારમુત્કૃષ્ટો નવસતાદર્શ્ય સહસ્રાવધ્યાકર્પા
 મર્ચતિ । પરિહારવિશુદ્ધિકસ્ય જયન્વતો દિવારમુત્કૃષ્ટવસ્ત્તા
 કર્પા, સૂક્ષ્મમ્પરાયસ્ય જયન્વતો દિવારમુત્કૃષ્ટો નવાકર્પા
 યથારુપાતસ્ય જયન્વતો દિવારમુત્કૃષ્ટઃ પચ્ચાકર્પા મવન્તીતિ
 ॥ ૮૩ ॥

— આકર્ષદ્વાર —

અર્થ — આકર્ષ એટલે પહેલાં શક્ય કયાં બાદ મૂકેલ
 સામાયિકત્વ આદિનું શક્ય

એક ભવની અપેક્ષાએ = સામાયિકચારિત્રી, જઘન્યથી સામા
 યિકપણાને એક વાર, ઉત્કૃષ્ટથી શતપૃથક્ત્વ વાર [૨૦૦ થી
 ૬૦૦ વાર] પામે છે

છેદોપસ્થાપનીયચારિત્રી, છેદોપસ્થાપનીયપણાને જઘન્યથી
 એકવાર, ઉત્કૃષ્ટથી વિંશતિપૃથક્ત્વ વાર બેવીશી [૪૦ થી
 ૧૮૦-નવવીશી વાર] પામે [અથવા ૧૨૦ આકર્ષો થાય છે]

પરિહારવિશુદ્ધિકચારિત્રી, પરિહારવિશુદ્ધિપણાને જઘન્યથી
 એક વાર અને ઉત્કૃષ્ટથી ત્રણ વાર પામે છે

સૂક્ષ્મસપરાયચારિત્રી, સૂક્ષ્મસપરાયપણાને જઘન્યથી એક
 વાર, અને ઉત્કૃષ્ટથી ઉપશમભ્રેણિદ્રયગત-સફિલશ્યમાન વિશુદ્ધ્ય
 માનરૂપ સૂક્ષ્મસપરાયદ્રવની અપેક્ષાએ ચાર વાર પામે છે

યથાગ્રયાતચારિત્રી, યથાગ્રયાતપણાને જઘન્યથી એક વાર
 અને ઉત્કૃષ્ટથી ઉપશમભ્રેણિદ્રવની અપેક્ષાએ બે વાર પામે

નાના ભવની અપેક્ષાએ—

સામાયિકચારિત્રી, સામાયિકપણાને જઘન્યથી બે વાર, અને ઉત્કૃષ્ટથી બે હજારથી નવ હજાર વાર પામે છે

છેદોપસ્થાપનીયચારિત્રી, છેદોપસ્થાપનીયપણાને જઘન્યથી બે વાર અને ઉત્કૃષ્ટથી નવસોથી હજાર વાર પામે

પરિહારવિશુદ્ધિકચારિત્રી, પરિહારવિશુદ્ધિપણાને જઘન્યથી બે વાર અને ઉત્કૃષ્ટથી ૭ વાર પામે છે

સૂક્ષ્મસપરાયચારિત્રી, સૂક્ષ્મસપરાયપણાને જઘન્યથી બે વાર અને ઉત્કૃષ્ટથી નવ આકષો (વાર) પામે છે

યથાખ્યાતચારિત્રી, યથાખ્યાતપણાને જઘન્યથી બે વાર, ઉત્કૃષ્ટથી પાચ વાર પામે છે (૮૨ + ૮૩ - ૨૭૬ + ૨૭૭)

કાલમાનદ્વારે—સામાયિકસ્ય સયમકાલમાન જઘ્યે-
નૈકસ્સમય, ઉત્કૃષ્ટતો દેશોન-નવવર્ષન્યૂનપૂર્વકોટિં યાવત્ ।
એવમેવ છેદોપસ્થાપનીયસ્ય । પરિહારવિશુદ્ધિકસ્ય જઘન્યે-
નૈકસ્સમયઃ ઉત્કૃષ્ટત એકોનત્રિશદ્વર્ષન્યૂનકોટિં યાવત્ । સૂક્ષ્મ
સમ્પરાયસ્ય જઘ્યેનૈકસ્સમય । ઉત્કૃષ્ટતોઽન્તર્મુહર્ત્તમ્ । યથા
ખ્યાતસ્ય તુ સામાયિકસ્યેવ સ્યાદિતિ ॥ ૮૪ ॥

અનેકજીવોપેક્ષયા તુ સામાયિકાસ્તર્વદા મવેયુઃ । છેદો-
પસ્થાપનીયા જઘન્યતસ્સાર્ધદ્વિશતવપર્ષતમુત્કૃષ્ટત પચ્ચાશ્લક્ષ
કોટિસાગરોપમ યાવત્સ્યુ । પરિહારવિશુદ્ધિકા જઘન્યેન

કિંચિદ્નદિશતવપકાલમુત્કુષ્ટત કિંચિદ્નદિપૂર્વકોટિકાલ
પપન્ત સ્યુ ॥ ૮૫ ॥

— કાલમાનદ્વારે —

અર્થ — એક જીવની અપેક્ષાએ સામા સયમ કચારિત્રીનુયિ
કાલમાન, જઘન્યથી એક સમય, ઉત્કૃષ્ટથી દેશોનપૂર્વકોટ સુધીનું
માન જાણવું

એ પ્રમાણે છેદોપરથાપનીયનું કાલમાન સમજવું પરિહાર
વિશુદ્ધિકચારિત્રીનુ સયમકાલમાન, જઘન્યથી એક સમય, ઉત્કૃ
ષ્ટથી ૨૬ વર્ષ ન્યૂન(પૂર્વ)કોટ વર્ષ સુધીનું કાલમાન જાણવું

સૂક્ષ્મસપરાયચારિત્રીનું સયમકાલમાન, જઘન્યથી એક
સમય, ઉત્કૃષ્ટથી અન્તમુદૂર્તનું માન જાણવું

યથાખ્યાતચારિત્રીનુ સયમકાલમાન, સામાયિકની માફક
જાણવું અહીં ક્ષીણમેહની અપેક્ષાએ, ઉત્કૃષ્ટથી દેશોનપૂર્વકોટી
પ્રમાણ જાણવું

નાના જીવની અપેક્ષાએ—

સામાયિકચારિત્રીઓ સર્વદા હોય છે છેદોપરથાપનીય
ચારિત્રીઓનું જઘન્યથી અઢીસો (૨૫૦) વર્ષનું સયમકાલમાન
જાણવું, કેમકે ઉત્સર્પિણીમા પ્રથમ તીર્થ કરના શાસનનું માન
તેજુ જ છે ઉત્કૃષ્ટથી અવસર્પિણીમા પ્રથમ તીર્થ કરના શાસનનું
માન પચાસલાખકોટ સાગરોપમ સુધીનું હોઈ સયમકાલમાન
પચાસલાખકોટ સાગરોપમ સુધીનું જાણવું

પરિહારવિશુદ્ધિકચારિત્રીઓનું સયમકાલમાન, જઘન્યથી દેશોન ખસો (૨૦૦) વષનું કાલમાન જાણવું ઉત્કૃષ્ટથી દેશોન ખેપૂવકોડકાલ સુધીનું જાણવું (૮૪ + ૮૫ - ૨૭૮ + ૨૭૯)

અન્તરદ્વારે—એકસય સયમગ્રહણાનન્તરમન્યસય સયમગ્રહણે જગન્યત એકસમય ઉત્કૃષ્ટતસ્તત્કાલતવર્ણિતકાલ । એવ યથારૂપાતપર્યન્ત વૉખ્ય ॥ ૮૬ ॥

સામાયિકૈશ્ચય કાલો નાસ્ત્યેવ । ઝેદોપસ્થાપનીય શ્ચન્ય કાલો જઘન્યેન ત્રિપૃષ્ઠિમહસ્રવર્ષાણ્યુત્કૃષ્ટતોષ્ટાદશ કોટાકોટિમાગરોપમ । પરિહારવિશુદ્ધિરહિત કાલો જઘન્યેન ચતુરશીતિમહસ્રવર્ષાણ્યુત્કૃષ્ટતોષ્ટાદશકોટાકોટિમાગરોપમ । સુક્ષ્મસમ્પરાપરહિત કાલો જઘન્યેનૈકસમય, ઉત્કૃષ્ટતત્કાલમાસા । યથારૂપાતરહિત કાલો નાસ્ત્યેવેતિ ॥ ૮૭ ॥

— અન્તરદ્વાર —

અર્થ — એકના સયમના અહણ ખાદ ખીજને સયમ અહણમા જઘન્યથી એક સમયનો અને ઉત્કૃષ્ટથી સખ્યાતા વર્ષોનો અતરકાલ જાણવો આ પ્રમાણે યથાખ્યાતપર્યંત સમજવું

એક જીવની અપેક્ષાએ તો એ વિશેષ છે કે, સામાયિક ચારિત્રી, સામાયિકપણુ છોડી ફરીથી અહણ કરવામા જઘન્યથી અતર, અન્તઘૂર્ણતનું છે અને ઉત્કૃષ્ટથી અનતકાલ સુધીનું અતર સમજવું

આ પ્રમાણે સર્વ આદિત્રેાનુ સમજવું ઠેમકે, આ ઉત્કૃષ્ટ અતર, તીર્થ કર ગણધર આદિ મહાપુરુષોની ઘોર આશાતના દ્વારા જૈનશાસનની અવહેલના, ઉદ્ધાર કરનારાઓની અપેક્ષાએ સમજવાનું છે

સામાયિકથી શૂન્યકાલ નથી જ, છેદોપસ્થાપનીયથી શૂન્ય કાલ, જઘન્યથી ત્રેસઠ (૬૩) હજાર વર્ષ સુધીનો અને ઉત્કૃષ્ટથી અઢાર (૧૮) કોટાકોટી સાગરોપમપ્રમાણનો છે

પરિહારવિશુદ્ધિથી રહિત કાલ, જઘન્યથી ચોરાશી (૮૪) હજાર વર્ષ પપ તનો અને ઉત્કૃષ્ટથી અઢાર (૧૮) કોટાકોટી સાગરોપમ પ્રમાણનો છે

સૂક્ષ્મસપરાયથી રહિત કાલ, જઘન્યથી એક સમયનો અને ઉત્કૃષ્ટથી છ (૬) માસ સુધીનો છે

યથાખ્યાત વગરનો કાલ નથી જ (૮૬+૮૭-૨૮૦+૨૮૧)

સમુદ્ધાતદ્વાર—સામાયિકચ્છેદોપસ્થાપનીયયોર્વેદનાક્રપા-યમરણવૈક્રિયતૈજસાઽઽહારકાણ્વદ્ સમુદ્ધાતા ભવન્તિ । પરિહાર વિશુદ્ધિકસ્ય વેદનાક્રપાયમરણાત્મકાસ્ત્રય । સૂક્ષ્મસમ્પરાયસ્ય ન કોઽપિ । યથાર્પણતસ્ય કેવલિસમુદ્ધાત એવ મત્તેદિતિ ॥ ૮૮ ॥

— સમુદ્ધાતદ્વાર —

અર્થ—સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીયઆદિત્રીઓને વેદના,

કયાય, મરણ, વેદિના, તેજસ, આહારક એમ છ સમુદ્ધાતો હોય છે

પરિહારવિશુદ્ધિકચારિત્રીને વેદના, કયાય, મરણ એમ ત્રણ સમુદ્ધાતો હોય છે

સૂક્ષ્મસ પરાયવાળાને કેઈ પણ સમુદ્ધાત જ નથી

યથાખ્યાતચારિત્રીને ફક્ત ઠેવની સમુદ્ધાત જ હોય
(૮૮ + ૨૮૨)

ક્ષેત્રદ્વારે—સામાયિક્ષેત્રોપસ્થાપનીયપરિહારવિશુદ્ધિક સૂક્ષ્મસમ્પરાયા લોકસ્યાઽસરૂપાતમાગે સ્યુ । યથારૂપાતસ્ત્વ સરૂપાતમાગે અસરૂપાતમાગેષુ કેવલિસમુદ્ધાતાપેક્ષયા સર્વલોકગ્વ્યાપ્તશ્ચ સ્યાદિતિ ॥ ૮૯ ॥

— ક્ષેત્રદ્વાર —

અર્થ —સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીય, પરિહારવિશુદ્ધિક, સૂક્ષ્મસ પરાયચારિત્રીઓ, લોકના અસખ્યાતમા ભાગમા હોય યથાખ્યાતચારિત્રી તેા અસખ્યાતમા ભાગે હોય છે અને ઠેવલી સમુદ્ધાતની અપેક્ષાએ અમખ્યાત ભાગોમા અને સર્વલોક વ્યાપી થાય (૮૯ + ૨૮૩)

સ્વર્શનાદ્વારે—સામાયિક્ષેત્રોપસ્થાપનીય યાવત્સુ ભાગેષુ લોકસ્ય સ્પુસ્તે તાવનો ભાગાન્ સ્મૃતેષુ । મમીવતરવર્તિશશ્ચેમાગસ્વર્શનેન ચ કિચ્ચિદ્ધિજ્ઞાનપીતિ ॥ ૯૦ ॥

— સ્પર્શનાદ્વાર —

અર્થ—સામાયિક વિગેરે આરિત્રીઓ, લોકના જેટલા ભાગેમા હોય તેઓ તેટલા ભાગેને સ્પર્શ કરે છે વળી અવગાહ્યેત્રની અત્યંત સમીપવર્તી પાંચભાગ [બાહ્યના ભાગ] ને સ્પર્શે છે અવગાહનાનો વિષયક્ષેત્ર છે બ્યારે સ્પર્શનાનો વિષયઅવગાહ્યેત્રના પાંચનો ભાગ છે એટલી વિશેષતા જમજવી (૬૦ + ૨૮૪)

માત્રદ્વારે—સામાયિકાધાત્વજ્ઞાર સાયોપશમિકમાર્ષે સ્યુઃ ।
યયાગ્યાતસ્વીપશમિક સાયિકે ચ સ્પાદિતિ ॥ ૧૧ ॥

— ભાવદ્વાર —

અર્થ—સામાયિક વિગેરે ચાર આરિત્રીઓ, ક્ષાયોપશમિક ભાવમા હોય છે યથાખ્યાતઆરિત્રી તેા ઔપશમિક અને સાયિકભાવમા હોય છે (૬૧ + ૨૮૫)

પરિમાણદ્વારે—સામાયિકા પ્રતિપચમાનાપેક્ષયૈકસ્મિન્ કાલે કદાચિદ્વપેયુ કદાચિચ ન । યદા મયેયુસ્તદા જયયેનૈકો દ્વૌ જયો વા, ઉત્કૃષ્ટો દ્વિમહસ્તાધાવન્નવસહસ્રમ્ ।
ત્વપતિપન્નાપેક્ષયા જયન્યત ઉત્કૃષ્ટતથ દ્વિમહસ્રકોટીતો યાવ મવસહસ્રકોટિ મયયુ । દેદોપસ્થાપનીયામ્હુ પ્રતિપચમાના પેક્ષયા કદાપિ સ્યુ કદાપિ ન । યદા સ્યુસ્તદા જયન્યેનૈકો ત્રી જયો ચોત્કૃષ્ટો દ્વિશતાયાવન્નવશતમ્ । પ્રતિપન્નાપેક્ષયા વ્યવચિન્ન સ્યુ વ્યવચિચ જયન્યેનોત્કૃષ્ટતથ દ્વિશતાયાવન્નવશતમ્ કોટિ ૧ ૧ ॥

પરિહારવિશુદ્ધિકા અપ્યેત્તમેવ, કિન્તુ પ્રતિપન્નાપક્ષપા
 જયયેનૈકો દ્વી ત્રય ઉત્કર્ષણ ચ દ્વિમહત્સાચારમમમમમ ।
 મુસ્યસપરાપાત્ર વચ્ચિન્ન સ્યુ વચ્ચિન્ન જયન્યૈકો દ્વી ત્રય
 સત્કૃષ્ટન સપક્ષેષ્યામપ્રોક્તરજનમુપગમથ્રેષ્યા ચતુષ્પચ્ચાક્ર
 ત્સ્યુ । પ્રતિપન્નાપક્ષપા વચ્ચિન્ન સ્યુ, વચ્ચિન્નજયયેનૈકો દ્વી
 ત્રય, સત્કૃષ્ટતા દ્વિગતાન્નવશતં યાવત્સ્યુ યથાભ્યાસત્સુ સૂક્ષ્મ
 સપરાપવન્ । પ્રતિપન્નાપક્ષપા તુ જયયેનોત્કૃષ્ટતાથ દ્વિકોટીતો
 યાવન્નવકોટિ મયયુરિતિ ॥ ૧૩ ॥

— પરિમાણદ્વાર —

અર્થ — સામાયિકચારિત્રીઓ, પ્રતિપદમાનની અપેક્ષાએ
 એક કાલમા કદાચ હોય ખરા અને ન પણ હોય, જ્યારે
 હોય ત્યારે જઘન્યથી એક, બે અથવા ત્રણ, ઉત્કૃષ્ટથી બે-
 હજારથી નવહજાર

પૂર્વપ્રતિપક્ષ અપેક્ષાએ = જઘન્યથી અને ઉત્કૃષ્ટથી બે હજાર
 કેડથી નવ હજાર કેડ હોય છે

છેદોપસ્થાપનીયચારિત્રીઓ = પ્રતિપદમાનની અપેક્ષાએ કદાચ
 હોય ખરા, કદાચ ન પણ હોય જ્યારે હોય ત્યારે
 જઘન્યથી એક, બે, ત્રણ, ઉત્કૃષ્ટથી બેસોથી નવસો
 હોય છે

પ્રતિપક્ષ અપેક્ષાએ = કદાચિત્ ન હોય અને કવચિત્ જઘન્યથી
 અને ઉત્કૃષ્ટથી બેસો થી નવસો [૨૦૦ થી ૬૦૦]
 કેડ હોય છે

પરિહારવિશુદ્ધિચારિત્રીજો=પ્રતિપદમાનની અપેક્ષાએ છેદોપ-
સ્થાપનીયચારિત્રીની માફક સમજવું પરંતુ પ્રતિ
પત્નની અપેક્ષાએ જઘન્યની એક, બે તથા હોય છે
ઉત્કૃષ્ટથી બે હજારથી નવ હજાર

સૂક્ષ્મસ પરાયચારિત્રીજો=કવચિત્ ન હોય અને કવચિત્ જઘ-
ન્યથી એક, બે, ત્રણ અને ઉત્કૃષ્ટથી સપ્તશ્રેણિમા
૧૦૮ [એકસો-આઠ] અને ઉપશમશ્રેણિમા ચોપત
[૫૪] હોય છે પ્રતિપત્ન અપેક્ષાએ કવચિત્ ન
હોય અને કવચિત્ જઘન્યથી એક, બે, ત્રણ અને
ઉત્કૃષ્ટથી બસો થી નવચો [૨૦૦ થી ૬૦૦]
હોય છે

યથાખ્યાતચારિત્રી, સૂક્ષ્મસ પરાયચારિત્રીની માફક
સમજવો પરંતુ પ્રતિપત્ન અપેક્ષાએ—જઘન્યથી અને
ઉત્કૃષ્ટથી બે કોડથી નવ કોડ હોય છે

(૬૨ + ૬૩ - ૨૮૬ + ૨૮૭)

અલ્પબહુત્વદ્વાર—પદ્મમ્ મયતેષુ સર્વેભ્યોઽલ્પાસ્ત્વદમસમ્પ-
રાયા, તેભ્યો પરિવિશુદ્ધિકા સરળાતગુણાસ્તભ્યો યથા-
લ્પાતાસ્મરુયાતગુણા, તેભ્યોઽપિ છેદોપસ્થાપનીયાસ્સરુયાત
ગુણા તભ્યોઽપિ ચ મામાયિકાસ્સરુયાતગુણા ચોધ્યા ઇતિ ।
ઈતિ પદ્મવિશ્વદ્ દ્વારાણિ । ઇતિ સ્વરતત્ત્વમ્ ॥ ૧૪ ॥

— અલ્પબહુત્વદ્વાર —

અર્થ—પાનેય સચમીઓમા તમામથી થોડા સૂક્ષ્મસપ

સર્વવિરતાના સામિલાય કર્મક્ષયાય કૃતપયત્નાના યઃ કર્મણા
વિધ્વંસ સા સકામા । મિથ્યાદૃષ્ટીનામૈદિકમુત્થાય કૃત
પયત્નાના તપસ્યાદિના કર્મણા વિધ્વસોઽકામા ॥ ૩ ॥

અર્થ — આ ‘વિધ્વસ’ વિપાક [રસ] ના ઉદયથી અને
પ્રદેશોદયથી જોમ બે પ્રકારે થાય છે

‘વિપાકોદય’ મિથ્યાત્વ વિગેરે હેતુઓથી બાધેલા, જ્યન્ય
કે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિવાળા—તીન કે મહારસવાળા અબાધાકાલીના
ક્ષયરૂપ સ્વભાવથી અથવા ઉદીરણાકરણથી ઉદયાવલિકામાં
દાખલ થયેલા, શાનાવરણીયાદિ કર્મપુદ્ગલોનો રસના ઉદયપૂર્વક
અનુભવ તે ‘વિપાકોદય’ કહેવાય છે

પ્રદેશાનુભવ=ઉદયને નહીં પામેલી કર્મપ્રકૃતિના દલિકનો, ઉદય
પામેલી સમાનકાલીન, સજાતીય પ્રકૃતિમાં સહમાવીને
અનુભવ કરવો તે ‘પ્રદેશાનુભવ’ કહેવાય છે તે આ
નિર્જરા, સકામ-અકામજોડથી બે પ્રકારે છે

સકામા=કાંચાપૂર્વક કર્મક્ષયાયે પ્રયત્નશીલ, સમ્યક્દષ્ટિ, દેશ
સર્વવિરતાનો જે કમોનો વિધ્વસ તે ‘સકામનિર્જરા’

અકામા=ઐહિક [દુન્યવી] સુખાર્થે પ્રયત્નશીલ, મિથ્યાદષ્ટિ
ઓના તપશ્ચર્યા વિગેરેથી કમોનો વિધ્વસ ‘અકામ
નિર્જરા’ કહેવાય છે (૨ + ૩ = ૨૬૦ + ૨૬૧)

આત્મપ્રદેશેભ્યઃ કર્મણા નિજરણ દ્રવ્યનિજરા, નિર્જરા-
નિમિત્તધુમાધ્યયસાયો માત્રનિજરા ॥ ૪ ॥

અર્થ—દ્રવ્યનિર્જરા=આત્મપ્રદેશમાથી કમ પુગલોનું પૃથક્
કરવું-છેદ પાડવું તે ‘દ્રવ્યનિર્જરા’

ભાવનિર્જરા=નિર્જરાના નિમિત્તભૂત [શુભ] શુદ્ધ અધ્યવસાય
‘ભાવનિર્જરા’ કહેવાય છે (૪ + ૨૯૨)

શરીરવૃત્તિરસાદિધાતુકર્માયતરમન્તપન તપ ॥ ૫ ॥

અર્થ—તપ=શરીરરથ રસાદિ ધાતુના અને આત્મરથ કમોના
નીરસીકરણમા કારણભૂત પ્રવૃત્તિ ‘તપ’ કહેવાય છે
(૫ + ૨૯૩)

તત્ર બાહ્યતપાસિ અનશનોદરિકાવૃત્તિમસૌપરસત્યાગકાય
ખેશસહીનતારૂપણ પદ્ધિવાનિ ॥ ૬ ॥

અર્થ—બાહ્યતપ=ત્યા-તપના પ્રકરણમા અનશન, ઉનોદરિકા,
વૃત્તિસંક્ષેપ, રસત્યાગ, કાયક્લેશ, સહીનતારૂપે
બાહ્યતપ, છ [૬] પ્રકારનો છે (૬ + ૨૯૪)

સ્વર યાવજીવ વાઽહારપરિત્યાગોઽનશનમ્ ॥ ૭ ॥

સ્વાહારપરિમાણાદલ્પાહારપરિગ્રહણમુનોદરિકા ॥ ૮ ॥

નાનાવિધામિપ્રહારણેન મિસાદત્તે મતિરોષન વૃત્તિ-
સંલેપ ॥ ૯ ॥

રસવત્પદાર્થેષુ દ્વિત્રાદીના ત્યાગપુરસ્સર વિરસરુક્ષાગ્રાહાર-
પ્રહણ રસત્યાગ ॥૧૦॥

વશોલ્લુચ્ચનાદિવલેશમહન કાયક્લેશ ॥ ૧૧ ॥

इन्द्रिययोगकषायाद्रीन्द्रियमय विविक्तस्थानासेवन संली-
नता, सा चतुर्विधा इन्द्रियकषाययोगविविक्तचर्याभिज्ञात् ॥११॥

અર્થ—(૧) અનશન=પરિમિતકાલ સુધી કે યાવજીવ સુધી
આહારનો ત્યાગ ‘અનશન’ કહેવાય છે

(૨) ઉનોઢરિતા=જે પુરુષનું જેટલું આહારનું પરિમાણ છે
તેના કરતા થોડો આહાર લેવો તે ‘ઉનોઢરિતા’

(૩) વૃત્તિસંક્ષેપ=આગમવિહિત નાનાવિધ રિયમોના
ધારવાપૂર્વક બિહ્વાવૃત્તિમા પ્રતિરોધ કરવો ‘વૃત્તિ
સંક્ષેપ’

(૪) રસત્યાગ=રસવાળા પદાર્થોમાથી જે, ત્રણ વિગેરે
પદાર્થોના ત્યાગપૂર્વક નીરસ રૂક્ષ વિગેરે આહારનું
ગ્રહણ તે ‘રસત્યાગ’

(૫) કાયકૃલ્લેશ=આગમઅનુસારી કેશનો લોચ, કાયોત્સર્ગ,
આતાપના વિગેરેથી યનારા કૃલ્લેશનું સહન કરવું
‘કાયકૃલ્લેશ’ કહેવાય છે

(૬) સલીનતા=ઇન્દ્રિય, કષાય, યોગના નિયમનપૂર્વક
નિજન, બાધારહિત સ્થાનનું સેવન કરવું ‘સલીનતા’
કહેવાય છે તે સલીનતા=ઇન્દ્રિય, કષાય, યોગ,
વિવિક્ત ચર્યા [સ્થાન]ના લેહથી ચાર પ્રકારની
જાણવી (૭ થી ૧૨ - ૨૬૫ થી ૩૦૦)

પ્રાપ્તેન્દ્રિયવિપયેશ્વરકૃદ્દિષ્ટતાભાવ ઇન્દ્રિયસંહીનતા ।
 અનુદિતક્રોધસ્યોદયનિરોધ પ્રાપ્તોદયસ્ય નેષ્કલ્પકરણ કપાય-
 સંહીનતા । કુશલકુશલયોગનાર્તા પ્રવૃત્તિનિવૃત્તી યોગસંહી-
 નતા । શુભાગારાદૌ નિર્વાપે રયાદિવર્જિતે સ્થાને સ્થિતિ-
 વિવિક્તવર્યામહીનતા ॥ ૧૩ ॥

અર્થ — ઇન્દ્રિયસંહીનતા = પ્રાપ્ત થયેલ ઇન્દ્રિયોના ઇથાનિષ્ઠ
 વિષયોમા રાગ અને દ્વેષનો અભાવ

કપાયસંહીનતા = ઉદયમા નહીં આવેલા ક્રોધના ઉદયનો નિરોધ
 કરવો ઉદયમા આવેલા ક્રોધને નિષ્ફલ કરવો
 ‘કપાયસંહીનતા’

યોગસંહીનતા = શુભ યોગમા પ્રવૃત્તિ, અશુભ યોગથી નિવૃત્તિ
 ‘યોગસંહીનતા’ કહેવાય છે

વિવિક્તયયોસંહીનતા = શુભ આગાર વિગેરેમા બાધારહિત, સ્ત્રી
 આદિ વર્જિત સ્થાનમા રહેવું તે ‘વિવિક્તયયો
 સંહીનતા’ કહેવાય છે (૧૩ + ૩૦૧)

પ્રાયશ્ચિત્તવિનયવૈયાહૃતપસ્વાધ્યાયધ્યાનોત્સર્ગાણ્યદામ્યન્તર-
 તપાસિ ॥ ૧૪ ॥

અર્થ — અભ્યતરતપ = પ્રાયશ્ચિત્ત, વિનય, વૈયાહૃત્ય, સ્વાધ્યાય,
 ધ્યાન, ઉત્સર્ગ એમ છ પ્રકારનો ‘અભ્યતરતપ’ કહે-
 વાય છે (૧૪ + ૩૦૨)

અતિષારવિશુદ્ધિજનકાનુષ્ઠાનપ્રાયશ્ચિત્તમ્ । તથાઽઽહીચન-

પ્રતિક્રમણમિથાવિવેકવ્યુત્સર્ગવચ્છેદમૂલ્કાનવસ્થાત્પપારાશ્ચિતમે-
દાદશવિષમ્ ॥ ૧૫ ॥

અર્થ — (૧) પ્રાયશ્ચિત્ત = અતિચારની વિશુદ્ધિ કરનારું અનુષ્ઠાન
‘પ્રાયશ્ચિત્ત’ કહેવાય છે તે પ્રાયશ્ચિત્ત આલોચન,
પ્રતિક્રમણ, મિથા વિવેક, વ્યુત્સર્ગ, તપ, છેદ, મૂલ,
અનવસ્થાત્પ, પારાશ્ચિત્ત લેદથી દશ પ્રકારનું છે
(૧૫ + ૩૦૩)

શુભમિમુખ સમર્પાદ સ્વાપરાધપકટનમાલોચનમ્ ॥ ૧૬ ॥

અર્થ — (૧) આલોચન = મયોદાપૂર્વક શુરુની સમુખ પોતાના
અપરાધો પ્રગટ કરવા તે ‘આલોચન’ કહેવાય છે
(૧૬ + ૩૦૪)

અતિચારાત્પ્રતિનિવર્તન પ્રતિક્રમણમ્ ॥ ૧૭ ॥

અર્થ — (૨) પ્રતિક્રમણ = મિથામિ હુલ્લડ દેવા માત્રથી શુદ્ધિ
કરનાર અર્થાત્ અતિચારથી પાછા હઠવારૂપ ‘હવેથી
હું અતિચારને નહિ સેવું’ એવી પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક અતિ
ચારની શુદ્ધિ ‘પ્રતિક્રમણ’ પ્રાયશ્ચિત્ત કહેવાય છે
(૧૭ + ૩૦૫)

વ્રમયાત્મક મિથમ્ ॥ ૧૮ ॥

અર્થ — (૩) મિથા = આલોચનવિશિષ્ટ પ્રતિક્રમણ ‘મિથા’
કહેવાય છે (૧૮ + ૩૦૬)

શુદ્ધીતસ્તુનોજ્વગતદોષત્વે પરિન્યજન વિવેક ॥ ૧૯ ॥

અર્થ — (૪) વિવેક = અહુષ્ઠ કરેલી વસ્તુનો દોષ જાણ્યા બાદ ત્યાગ 'વિવેક' કહેવાય છે (૧૬ + ૩૦૭)

મમનામમનાદિપુ વિશિષ્ટચિત્તેકામ્યપૂર્વક યોગવ્યાપાર-
પરિત્યાગો વ્યુત્સર્ગ ॥ ૨૦ ॥

અર્થ — (૫) વ્યુત્સર્ગ = મમતાગમન દુઃસ્વપ્ન વિગેરે વિષય ઉપરિચિત થતા વિશિષ્ટ ચિત્તનની એકાગ્રતાપૂર્વક યોગવ્યાપાર-નિરોધ અર્થાત્ કાયોત્સર્ગ કરવો તે 'વ્યુત્સર્ગ' કહેવાય છે (૨૦ + ૩૦૮)

હેતુઃ સર્જીતકલ્યાણતરણુસારેણ ગુપ્તનુશિષ્ટાનુષ્ઠાનવિશેષ-
સ્તથ ॥ ૨૧ ॥

અર્થ — (૬) તપ = છેદ અથ, છતકલ્પના અનુસારે શુરુએ આપેલ છ મહીના સુધીનો નીચી વિગેરે જે તપ તે 'તપ' પ્રાયશ્ચિત્ત કહેવાય છે (૨૧ + ૩૦૯)

તપસા દુર્મેત્રસ્ય દિવસમાસાદિક્રમેણ ધ્રમણપર્વાપાવ-
નયન હેદ ॥ ૨૨ ॥

અર્થ — (૭) છેદ = જે તપથી વિશુદ્ધિ અશક્ય થતા દિવસ માસ વિ ના ક્રમથી ધ્રમણપર્વાય કાપવો તે 'છેદ' પ્રાયશ્ચિત્ત (૨૨ + ૩૧૦)

મામ્મત પુનર્મદ્વાપ્રતારોપણ મૂલમ ॥ ૨૩ ॥

અર્થ — (૮) મૂલ = ફરીથી, શરૂઆતથી, મદ્વાપ્રતોનું આરોપણ કરવું તે 'મૂલ' કહેવાય છે (૨૩ + ૩૧૧)

અકૃતતપોવિશેષસ્ય દુષ્ટતરસ્ય કિયત્કાલઃ વ્રતાનારોપણ-
મનવસ્યાપ્યમ્ ॥ ૨૪ ॥

અર્થ — (૯) ‘અનવસ્થાપ્ય’ = નિયમવિશેષને નહિ કરનાર અત્યંત
દુષ્ટમા કેટલાક કાલ સુધી મતોનું આરોપણ
નહીં કરવું તે ‘અનવસ્થાપ્ય’ [ઉપસ્થાપના]
પ્રાયશ્ચિત્ત કહેવાય છે (૨૪ + ૩૧૨)

રાજવધાદિતીર્થક્રુરાધાશાતનાકરણેન યાવદ્ દ્વાદશ-
વર્ષમતિચારપારગમનતો રાજપ્રતિબોધાદિપ્રવચનપ્રભાવનયા પુન
મન્નાજન પારાશ્રિતમ્ ॥ ૨૫ ॥

અર્થ — (૧૦) પારાશ્રિત = રાજાનો વધ, સ્વસાધુનો ઘાત તીર્થે કર
વિ ની આશાતના કરનારને ઉત્કૃષ્ટ બારવધ પર્થત,
અતિચારનો પાર પામવાથી રાજાના પ્રતિબોધ વિ
પ્રવચન પ્રભાવનાદ્રારા ફરીથી હીક્ષા આપવી તે
‘પારાશ્રિત’ પ્રાયશ્ચિત્ત કહેવાય છે (૨૫ + ૩૧૩)

જ્ઞાનદર્શનચારિત્રોપચારાન્યતમો વિનય , તથા નમ્રતા
પૂર્વક જ્ઞાનાભ્યાસો જ્ઞાનવિનય । જિનેન્દ્રોક્તપદાર્થેષુ નિઃશ-
ંકિતત્વ દશનવિનય । શ્રદ્ધયાઽનુષ્ઠાનેન ચ ચારિત્રરૂપણ
ચારિત્રવિનય , ગુણાચિકેષ્વભ્યુત્થાનાઽનુષ્ઠાનમુપચારવિનય
॥ ૨૬ ॥

અર્થ — (૨) વિનય = જ્ઞાન દશન, ચારિત્ર, ઉપચારમાથી કેાઈ
એક ‘વિનય’ કહેવાય છે

જ્ઞાનવિનય=નમ્રતાપૂર્વક જ્ઞાનનો અભ્યાસ 'જ્ઞાનવિનય'
 કર્મવિનય=નિર્ને-દ્ર ભગવતે કહેલા પદાર્થોમા શકાનો
 અભાવ

ચારિત્રવિનય=શ્રદ્ધાપૂર્વક ચારિત્રનું અનુષ્ઠાન તથા યથાર્થ
 ચારિત્રનું પ્રરૂપણ 'ચારિત્રવિનય' છે

ઉપચારવિનય=અધિક ગુણવતો તરફ-રત્નાધિકો તરફ ઉભા
 થવું, સામા જવું, હાથ જોડવા, વફન, પાછળ આસનું
 વિ અનુષ્ઠાન 'ઉપચારવિનય' (૨૬ + ૩૧૪)

પ્રમુસિદ્ધા તોદિતસેવાનુષ્ઠાનપ્રવૃત્તિમત્તૈવાવૃત્તયમ્ । તથા
 વાર્યોવાન્યાયતપસ્વિશૈષકગ્જાનકુલગણસપમાધુમમનોદ્વમેદાદ-
 દ્વિવિષમ્ । एतद्भसणायमे वक्ष्यन्ते ॥ ૨૭ ॥

અર્થ—(૩) વૈયાવૃત્ત્ય=પ્રભુના સિદ્ધાંતમા કહેલ સેવાદિરૂપ
 અનુષ્ઠાનોમા પ્રવૃત્તિ કે તથાવિધ પરિણામ 'વૈયા
 વૃત્ત્ય' કહેવાય

તે વૈયાવૃત્ત્ય, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, તપસ્વિ,
 શૈક્ષક ગ્જાન કેલ ગણ સધ, સાધુ સમનોત્ત
 ભેદથી હશ પ્રકારનું છે આના લક્ષણો આગળ
 કહેવાશે (૨૭ + ૩૧૫)

કાલાદિમર્ષાદિવાજ્ઞયન સ્વાધ્યાય ॥ ૨૮ ॥

અર્થ—(૪) સ્વાધ્યાય=શાસ્ત્રવિહિત કાલ વિ મયોનાપૂર્વક
 અધ્યયન 'સ્વાધ્યાય' કહેવાય છે (૨૮ + ૩૧૬)

ચેતસો યોગનિરોધપૂર્વકૈકવિષયસ્થિરતાવાદનં ધ્યાન,
યોગનિરોધ કેવલિના ધ્યાનમ્ ॥ ૨૯ ॥

અર્થ — (૫) ધ્યાન = મન વચન કાયાના વ્યાપારરૂપ ત્રણ યોગના
નિરોધપૂર્વક જ્ઞાન [ચિંતાત્મકજ્ઞાન] ની એક વિષયમાં
સ્થિતતા કરવી તે ‘ધ્યાન’ કહેવાય છે કેવળીઓને
યોગનિરોધરૂપી ધ્યાન હોય છે (૨૯ + ૩૧૭)

સદાર્ત્તરોદ્રધર્મશુબલભેદેન ચતુર્વિધમ્ ॥ ૩૦ ॥

અર્થ — તે ધ્યાન, આર્ત્ત, રોદ્ર, ધર્મ, શુદ્ધભેદથી ચાર પ્રકારનું છે
(૩૦ + ૩૧૮)

દૃષ્ટાનિષ્ટવિયોગમયોગરોગનિદાનાન્યતમવિષયક સોદ્દેગ-
ચિન્તનમાર્ત્તમ્ । પપ્તુગુણસ્યાન યાવદિદ મવતિ ॥ ૩૧ ॥

અર્થ — આર્ત્તધ્યાન = ઈષ્ટવિષય વિયોગવિષયક, અનિષ્ટવિષય
સ યોગવિષયક, રોગવિષયક કે નિદાનવિષયક [સાસા
રિકમુખ કરણ] ઉદ્દેગપૂર્વક ચિન્તન ‘આર્ત્તધ્યાન’
કહેવાય છે આ ધ્યાન છઠ્ઠા ગુણસ્થાનક સુધી
હોય છે (૩૧ + ૩૧૯)

દિંસાઽમત્યસ્તેયસરક્ષણાયતમાનુવધિચિન્તનં રોદ્રમ્ ।
આપચ્છપમેનત્ ॥ ૩૨ ॥

અર્થ — રોદ્રધ્યાન = દિંસાનુબંધી, [નિમિત્ત] અસત્યાનુબંધી,
સ્તેયાનુબંધી, કે સરક્ષણાનુબંધી ચિન્તન ‘રોદ્રધ્યાન’
કહેવાય છે (૩૨ + ૩૨૦)

નતરસક્રાન્તિસહિતમેકદ્રવ્ય ચત્પાદાદિપર્યાયાનામનેકનયૌનુ
ચિન્તન પૃથક્ત્વવિતર્કમ્ । इदं सविचारम् ॥ ૩૫ ॥

અર્થ — પૃથક્ત્વવિતર્ક = પૂર્વધરેને પૂર્વના શ્રુતના અનુસારે,
પૂર્વધર શિવાયના આત્માઓને પૂર્વ શ્રુત સિવાય [અન્ય
શ્રુતના આધારે] અર્થ, [દ્રવ્ય કે પર્યાય] થી
અર્થોત્તરસક્રાન્તિ વ્યજન [દ્રવ્ય કે પર્યાયવાચક
શબ્દ] થી વ્યજનનાતર સક્રાન્તિ, યોગ [મન વચન
કાયાનો વ્યાપાર] થી યોગાતર સક્રાન્તિ [પરિવર્તન]
રહિત, એક દ્રવ્યમા [આત્મા કે પુદ્ગલ વિ
દ્રવ્યમા] ઉત્પાદ, વ્યય, ધ્રોવ્ય વિ અનેક યથા
યોગ્ય પર્યાયોનુ દ્રવ્યાસ્તિત્વ વિ અનેક નયોથી અનુ
ચિન્તન [સ્મરણ] ' પૃથક્ત્વવિતર્ક ' શુક્લધ્યાન કહે
વાય છે

આ ધ્યાન ' સવિચાર ' કહેવાય છે

(૩૫ + ૪૨૩)

પૂર્વત્રિદા પૂર્વશ્રુતાનુસારેણાઽન્યેષા તદ્વિજ્ઞશ્રુતાનુસારેણાર્જ્ય
વ્યક્ષનયોગા તરસદ્ક્રાન્તિરહિતમેકદ્રવ્યે એકપર્યાયવિષયાનુ-
ચિન્તનમેકત્વવિતર્કમ્ । इदं त्वविचारम् ॥ ૩૬ ॥

અર્થ — એકત્વવિતર્ક = પૂર્વધરેને પૂર્વશ્રુતના અનુસારે, પૂર્વ
ધર શિવાયના આત્માઓને પૂર્વશ્રુતચિન્ન શ્રુતના
અનુસારે અર્થોત્તરસક્રાન્તિ, વ્યજનાતરસક્રાન્તિ,
યોગાતરસક્રાન્તિથી રહિત, અલેહથી એક દ્રવ્યમા,
દ્રવ્યાચિન્ન પર્યાયવિષયક કે પર્યાયાચિન્ન દ્રવ્ય

વિષયકે અનુચિતન [સ્મરણ] ‘ એકત્વવિતકે ’
શુક્લધ્યાન કહેવાય છે

આ ધ્યાન ‘ અવિચાર ’ કહેવાય છે

(૩૬ + ૩૨૪)

સૂક્ષ્મકાયક્રિયાપ્રતિરુદ્ધસૂક્ષ્મવાદ્મનઃક્રિયસ્ય સૂક્ષ્મપરિ
સ્પંદાત્મકક્રિયાવદ્ધ્યાન સૂક્ષ્મક્રિયમ્ । इदमप्रतिपाति,
પ્રતિપાતામાવાન્ ॥ ૩૭ ॥

અર્થ—સૂક્ષ્મક્રિય=મોક્ષગમનના નશ્વરકસમયમા ઠેવલીના
। મન અને વચનરૂપી બે યોગનો નિરોધ થયે છે
અર્ધનિરુદ્ધકાયયોગવાળા ઠેવલીની માત્ર શ્વાસોશ્વાસ
રૂપી સૂક્ષ્મક્રિયાવાળું ધ્યાન ‘ સૂક્ષ્મક્રિય ’ કહેવાય છે
આ ધ્યાતાની પરિણામવિશેષની પ્રવધ માનતા
હોઈ આ ધ્યાન અપ્રતિપાતી કહેવાય છે કેમકે પ્રતિ
પાતનો અભાવ છે (૩૭ + ૩૨૫)

નિરુદ્ધસૂક્ષ્મકાયપરિસ્પંદાત્મકક્રિયસ્ય ધ્યાન વ્યુપરત
ક્રિયમ્ इदमप्यप्रतिपाति । आग्ने द्वे एकादशद्वान्‌શगुणस्थान
યોરન્ત્યે દ્વે કેવલિનિ એવ ત્રયોદશચતુદશગુણસ્થાનક્રમેણ ॥ ૩૮ ॥

અર્થ—વ્યુપરતક્રિય=રીલેગી અવસ્થામા મન વચન કાય
યોગરૂપ ત્રણ યોગ રહિતોનું જે ધ્યાન તે ‘ વ્યુપર
ક્રિય ’ કહેવાય છે

આ પણ ધ્યાન અપ્રતિપાતી કહેવાય છે

પૃથક્ત્વવિતક, અચારમા શુષ્કસ્થાનમા, એકત્વવિતક,

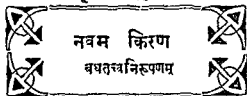
બારમા ગુણસ્થાનમા એમ બે પહેલાના શુકલધ્યાન
હોય છે એમ સમજવું
સયોગિ કેવલીને ‘સૂક્ષ્મક્રિય’ અને અયોગિ કેવલી
ને વ્યુપરતક્રિય એમ અંતિમ શુકલધ્યાનના બે
બેદો છે (૩૮ + ૩૨૬)

अनेपणीयस्य ससक्तस्य वाऽच्चादे कायकपायाणाञ्च
परित्यजनमुत्सर्ग ॥ ३९ ॥

અર્થ — (૧) વ્યુત્સર્ગ = અનેપણીય [સદોષ] અથવા સસક્ત
અન્ન વિ બાહ્યદ્રવ્યનો શાસ્ત્રકથિત વિધિ
દ્વારા ત્યાગ કરવો તે ‘બાહ્ય વ્યુત્સર્ગ’ કહેવાય
છે અતકાલે કાયાનો અને મસારજામક કષા
યોનો મન વચન કાયાથી કરવા કરાવવા અનુભોદ
વાડપે નવ કોટીથી ત્યાગ કરવો તે ‘અક્ય તર વ્યુત્સર્ગ’
કહેવાય છે (૩૯ + ૩૨૭)

અષ્ટમ કિરણ સમાપ્ત

શ્રી મનોવાદિતપૂરક અજાદરાપાશ્વનાથાય નમઃ

આત્મપ્રદેશૈશ્વર્યભાગ્યમર્મસમ્વ યો ય ય ॥ ૧ ॥

અર્થ — આત્માના પ્રદેશોની સાથે ક્ષીરનીરવત્ પુદ્ગલવિશેષ
રૂપ શુભાશુભ ક્રમેની પરસ્પર સબધ 'બધ' કહે
વાય છે (૧ + ૩૨૮)

સ ચ મિથ્યાત્વાવિરતિકપાયૈયથાયોગ સમુત્પત્તે ॥૨॥

અર્થ — તે બધ યોગપ્રમાણે મિથ્યાત્વ, અવિરતિ કપાય
અને યોગરૂપ હેતુઓથી ઉત્પ ન થાય છે (૨+૩૨૮)

તત્રાયથાર્યપ્રદ્વાન મિથ્યાત્વમ્ । તત્ત્વાઽઽભિ-પ્રતિકા-
નામિગદિકાઽઽમિનિરેશિકમાશયિકાનામોગિકમેદેન પચ્ચત્રિધમ્
॥ ૩ ॥

અર્થ — મિથ્યાત્વ = ત્યા બધપ્રકરણમધ્યે અયથાર્થે શ્રદ્ધા
'મિથ્યાત્વ' કહેવાય છે

તે મિથ્યાત્વ આભિપ્રતિક (૨) અનાભિપ્રતિક
(૩) આભિનિવેશિક (૪) સાશયિક (૫) અનાલોગિ
કહેદથી પાંચપ્રકારનું છે (૩ + ૩૩૦)

કુદર્ગને સદ્દશનજપ શ્રદ્ધાનમામિપ્રતિકમ્ ॥ ૪ ॥

અર્થ — આભિપ્રતિક = કુદેવ, કુગુરુ, કુધમ મય દશ નાભાસમા

સદ્દર્શનની બુદ્ધિ-માન્યતા ‘ આલિંગ્યહિક મિથ્યાત્વ ’
કહેવાય છે (૪ + ૩૩૧)

સર્વદર્શનવિશેષ્યકસમત્વપ્રકારકપ્રતિપત્તિપ્રયોજક શ્રદ્ધાન
મનામિગ્રહિકમ્ ॥ ૫ ॥

અર્થ — ‘ અનાલિંગ્યહિક મિથ્યાત્વ ’ = સઘળા દર્શનો સાચા જ
છે આવી માન્યતાવાળાની સઘળે સમાન બુદ્ધિના
કારણબૂત શ્રદ્ધા (૫ + ૩૩૨)

તત્ત્વેત્ત્વેષ્યતદર્થેષુ તદર્થતાઽમિગ્રહ આમિનિવેશિકમ્
॥ ૬ ॥

અર્થ — ‘ આમિનિવેશિક મિથ્યાત્વ ’ = તત્ત્વ જાણવા છતાંપણ
અયથાર્થોમા યથાર્થતાનો આશંક (૬ + ૩૩૩)

અહતત્ત્વધર્મિકસત્યત્વસંશયજનક મિથ્યાત્વ સાશયિકમ્
॥ ૭ ॥

અર્થ — ‘ સાશયિક મિથ્યાત્વ ’ = અહીં તમગવ તે કહેલા જવા
દિતરવો સાચા છે કે નહીં આવા પ્રકારના સંશ-
યનો જનક કે સંશયથી જન્ય ‘ સાશયિક મિથ્યા-
ત્વ ’ કહેવાય છે (૭ + ૩૩૪)

દાર્શનિકોપયોગશૂન્યજીવાના મિથ્યાત્વમનામોગિકમ્
॥ ૮ ॥

અર્થ — ‘ અનાલોગિક મિથ્યાત્વ ’ = દાર્શનિક ઉપયોગ [વિશે-
ષજ્ઞાન] શૂન્યજીવોનું ‘ અનાલોગિક મિથ્યાત્વ ’ કહે-
વાય છે (૮ + ૩૩૫)

હિંસાગ્રસ્તેભ્ય કરણૈર્યોગૈશ્ચાઽવિસ્મયમવિરતિ । તસ્યાશ્ર
મન પશ્ચેન્દ્રિયાણા સ્વસ્વવિષયેભ્ય પૃથિવ્યપ્તેજોવાયુવનસ્પતિ-
ત્રસરૂપપદ્ધિવિષજીવ-હિંસાતથ્થાપ્રતિનિવત્તનરૂપત્વાદ્દ્વાદશવિષત્ત્વમ્
॥ ૯ ॥

અર્થ — અવિરતિ = હિંસા વગેરે રૂપ અવતોથી, ઇન્દ્રિયોથી, મન
વચન કાયારૂપી યોગોથી નહિ અટકવું તે ‘ અવિ
રતિ ’ કહેવાય છે

તે અવિરતિ મને અને પાંચ ઇન્દ્રિયોનું પોત
પોતાના વિષયોથી, અને પૃથિવીકાય, અગ્નિકાય, તેજ
કાય, વાયુકાય, વનસ્પતિકાય, ત્રસકાયરૂપ છ પ્રકાર
રના જીવોની હિંસાથી નહિ અટકવા રૂપે બાર
પ્રકારની છે (૯ + ૩૩૬)

કષાય પૂર્વોદિતપશ્ચવિંશતિવિધ । ષેત્રપદાસ્વપદ્
કાત્મકનોકષાય કષાયસહગામિત્વાત્કષાયપદમાચ્ય ॥૧૦॥

અર્થ — કષાય = પાપનિરૂપણ પ્રકરણમાં કહેલ પચ્ચીસ પ્રકારના
‘ કષાયો ’ બીજાવા તદન્તગત નજીવેદો અને
હાસ્યવદ્કરૂપ (૬) ‘ નોકષાય ’ કષાયની સાથે જ
વતનાર [સહચારી] હોઈ કષાયપદથી વાચ્ય
બનેલ છે (૧૦ + ૩૩૭)

યોગો મનોવાવકાપગ્યાપાર. । તત્ર સત્યામત્યમિબ્ધય
ચક્ષરવિષયકમનોવાગ્યાપારા અઘ્ઠૌ, તર્થોદારિકૌદારિ-

કમિશ્રવૈક્રિયવૈક્રિયમિશ્રાઽઽહારકાઽઽહારકમિશ્રકાર્મણશરીરજ
ન્યવ્યાપારાસ્સપ્તેતિ પચ્ચદશ યોગા ॥ ૧૧ ॥

અર્થ — યોગ = મન, વચન, ક્રાયાનો વ્યાપાર યોગ' કહેવાય છે
ત્યા યોગપ્રકરણમા સત્યમન, અસત્યમન, મિશ્ર
મન વ્યવહારમન, આ પ્રમાણે મનના ચાર વ્યાપાર,
સત્યવચન, અમત્યવચન, મિશ્રવચન, વ્યવહારવચન,
આ પ્રમાણે વચનના ચાર વ્યાપાર, ઔદારિક, ઔદા
રિકમિશ્ર, વૈક્રિય, વૈક્રિયમિશ્ર આહારક, આહારક
મિશ્ર કાર્મણ આ પ્રમાણે ક્રાયાજન્ય સાત વ્યાપારો
એમ મળી ૫૬૨ [૧૫] યોગો કહેવાય છે
(૧૧ + ૩૩૮)

રક્તદ્વિષ્ટામમસ્વદ્ધાના કાર્મણસ્કન્ધાના પરિણામાવિશેષેણ
સ્વસ્વયોગ્યકાર્યવ્યવસ્થાપન પ્રકૃતિચન્દ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ — પ્રકૃતિખંધ = રાગદ્વેષ વિ સ્નેહશુભયુક્ત આત્માએ શ્રદ્ધ
કરેલ, કર્મયોગ્યસ્કન્ધરૂપ કાર્મણસ્કંધોની પરિણામ
વિશેષથી સ્વસ્વયોગ્ય કાર્ય કરવાની સમથતારૂપે
વ્યવસ્થિત રચના કરવી તે 'પ્રકૃતિખંધ' કહેવાય છે

અર્થાત્ કેટલાક પુદ્ગલોને જ્ઞાનાવરણ સમર્થતા
રૂપે કેટલાક પુદ્ગલોને દર્શનાવરણસમર્થતારૂપે, કેટ
લાકને સુખદુઃખાનુભવ સમર્થતારૂપે, કેટલાકને
દર્શનચારિત્ર મોહકતારૂપે, કેટલાકને આયુષ્યપણારૂપે,
કેટલાકને ગતિ શરીર વિ આકારરૂપે, કેટલાકને
ગોત્રપણારૂપે, કેટલાકને અન્તરાયપણારૂપે આવા

આઠ વિભાગમાં સ્વભાવવિધયક વ્યવસ્થા કરનાર
પ્રકૃતિબધ છે (૧૨ + ૩૩૮)

પરિવ્રત્તાના કર્મસ્ક-જ્ઞાના વિશિષ્ટમર્માદયા સ્થિતિકા-
લનિયમન સ્થિતિબધ ॥ ૧૩ ॥

અર્થ—સ્થિતિબધ=જ્ઞાનવરણીયત્વ વિ રૂપે વ્યવસ્થિત
થયેલ જ્ઞાનાવરણ આદિ આઠ કમસ્ક-ધોની વિશિ
ષ્ટમર્મોદ્દાપૂર્વક સ્થિતિકાલનો નિયમ બાધનાર ‘સ્થિતિ
બધ’ કહેવાય છે (૧૩ + ૩૪૦)

પરિપાકમુપયાતાના વિશિષ્ટકર્મસ્ક-જ્ઞાના શુભાશુભવિપા
કાનુભવનયોગ્યાવસ્થા રસબધ ॥ ૧૪ ॥

અર્થ—રસબધ=ફલ આપવામાં સમુખ થયેલ, જ્ઞાનાવરણીયત્વ
આદિરૂપે વ્યવસ્થિત કમસ્ક-ધોની શુભ-અશુભ
વિપાકના અનુભવયોગ્ય અવસ્થા ‘રસબધ’ કહે
વાય છે

અર્થાત્ બદ્ધસ્થિતિવાળા, સ્વકાળમાં પરિપાકને
પામેલ કમની જે શુભ-અશુભરૂપે અનુભવાતી
અવસ્થા તે ‘રસબધ’ છે (૧૪ + ૩૪૧)

પ્રકૃત્યાદિધ્યનિરપેક્ષ દલ્લિકસરૂપાપ્રાધાયેન કમપુદ્ગલ-
જ્ઞાના ગ્રહણ પદજ્ઞબધ ॥ ૧૫ ॥

અર્થ—પ્રદેશબધ=પ્રકૃતિવગેરે ત્રણની અપેક્ષાવગર, દલ્લિક
સમ્યાની પ્રધાનતાથી કમ પુદ્ગલોનું અહલ્ય તે
કહેવાય છે (૧૫ + ૩૪૨)

વધાશ્રીતે ચત્ત્વાર એકવિધાધ્વસાયવિશેષેણ જાગ્યન્ત
સદ્ધક્રમોદ્વત્તનાદિકરણવિશેષાશ્ર ॥ ૧૬ ॥

અર્થ — આ શાસ્ત્રે બધો, વિચિત્ર એક અધ્યવસાયરૂપ એક
વિધ અધ્યવસાયવિશેષથી એકીસાથે થાય છે એટલું
નહીં પરંતુ એકવિધ અધ્યવસાયવિશેષથી સક્રમ,
ઉદ્વત્તનાદિકરણવિશેષો પણ થાય છે (૧૬ + ૩૪૩)

કરણવિશેષાશ્ર બ ઘનસદ્ધક્રમોદ્વત્તનાપવર્તનોદીરણોપશ્ચમ
નાનિઘત્તિનિકાચનામેદાદૃષ્ટવિધા ॥ ૧૭ ॥

અર્થ — વળી કરણવિશેષો, બધત, સક્રમણ, ઉદ્વત્તના, અપ
વત્તના, ઉદીરણ, ઉપશ્ચમના, નિઘત્તિ, નિકાચના
લેઈથી આઠ પ્રકારના છે (૧૭ + ૩૪૪)

તત્ર ચદ્ધાત્મનો વીયપરિણામવિશેષ કરણમ્ । વીયંચાત્ર
યોગકપાયસ્વ વિવક્ષિતમ્ ॥ ૧૮ ॥

અર્થ — કરણ = ત્યા કરણપ્રકરણમા, બદ્ધ [ક્ષેત્ર્યાવાળા]
આત્માનો [ક્ષાયિક ક્ષાયોપશ્ચમિકરૂપ વીયંલગ્નિધ
જન્ય] વીયંપરિણામવિશેષ 'કરણ' કહેવાય છે

વળી અહીં—બધાદિપ્રકરણા યોગ [પ્રકૃતિ પ્રદેશ
બધના નિમિત્તરૂપ] અને કપાય [સ્થિતિ અને
રસના બધના નિમિત્તરૂપ] રૂપ વીયં, વિવક્ષિત
[અધિકૃત] કરેલ છે (૧૮ + ૩૪૫)

કર્મણામાત્મપ્રદેશૈસ્મદા-યોડ્યાનુગમનપ્રયોજકવીર્યપરિ
 નામો વંધનકરણમ । અત્ર યોગાત્મકવીર્યેણ પ્રકૃતિપ્રદેશયો
 રૂપાયૈશ્ચ સ્થિત્યનુમાગયોર્વંધો જાયતે ॥ ૧૯ ॥

અર્થ — બંધનકરણ = આત્મપ્રદેશોની સાથે કયોને પરસ્પર
 ક્ષીરનીશવત્ પ્રદેશ-અનુભવ [તાદાત્મ્યસબંધ એક
 તાની વ્યાપ્તિ] મા કારણભૂત વીચ પરિણામ ‘ બંધન
 કરણ ’ કહેવાય છે અહીં યોગરૂપી વીર્યથી પ્રકૃતિ
 અને પ્રદેશનો બંધ અને કષાયરૂપી વીર્યથી સ્થિતિ
 અને રસનો બંધ થાય છે, એમ સમજવું (૧૯ + ૩૪૬)

અપકર્મરૂપતયા વ્યવસ્થિતાના પ્રકૃતિસ્થિત્યનુમાગપ્રદેશા
 નામ-અપકર્મરૂપતયા વ્યવસ્થાપનહેતુર્વીચવિશેષસ્તક્રમણમ ॥ ૨૦ ॥

અર્થ — સંક્રમણકરણ = જે વીચ વિશેષ, અન્યકર્મરૂપપણાએ
 વ્યવસ્થિત, વિવિક્ષત બધાતી પ્રકૃતિ આદિથી
 ભિન્નપણાએ રહેવ પ્રકૃતિ આદિની, અન્યકર્મરૂપ
 પણાએ બધાતી પ્રકૃતિ આદિમા નહીં બધાતી
 પ્રકૃતિ આદિના દલિકને નાખી બધ્યમાન પ્રકૃતિરૂપ
 પણાએ વ્યવસ્થા-રચનામા હેતુ થાય તે વીચ વિશેષ
 ‘ સંક્રમણકરણ ’ કહેવાય છે

હા ત જેમકે, બધ્યમાન [બધાતી] સાતા
 વેદનીયમા અબધ્યમાન અસાતાવેદનીયનું સંક્રમણ,
 [અહીં સજાતિય વિરોધી ઉત્તરપ્રકૃતિ વિનુ સંક્ર
 મણ સમજવું] (૨૦ + ૩૪૭)

કર્મસિત્યનુમાગયો પમૃતોક્તરણવયોત્તકચીર્યપરિણતિઃ
દૂર્તના ॥ ૨૧ ॥

અર્થ — ઉદયતના = ઉદયાવલિઠાથી બહાર રહેલ, કમ
રિયતિ અને રસમા વૃદ્ધિ કરવામા પ્રયોગ વીધ
પરિણતિ ' ઉદયતનાકરણ ' કહેવાય છે (૨૧ + ૩૪૮)

કર્મસિત્યનુમાગયોત્તકચીરણવયોત્તકચીર્યવિશેષોગ્ગ-
તના ॥ ૨૨ ॥

અર્થ — ' અપવર્તનાકરણ ' = લાભીરિયતિ, તીવરસવાળા કમ
પરમાણુઓની હીધ સ્થિતિ કે તીવરસનું અપહરણ
કરી યુક્ત [અપ] રિયતિ અને મહરસવાળા રે
વ્યવસ્થા કરવામા કારણભૂત વીધ વિશેષ 'અપવર્તન
કરણ કહેવાય છે (૨૨ + ૩૪૯)

અનુદિતકમંદલિકસ્યોદયાચલિકાપ્રવેશનિદાનમાત્મવીય
મુદીરણા ॥ ૨૩ ॥

અર્થ — ' ઉદીરણાકરણ ' = નહી ઉદયમા આવેલ કમ દલિકના
ઉદયાવલિકામા પ્રવેશનું કારણ, આત્મવીધ, ' ઉદી
રણાકરણ ' કહેવાય છે (૨૩ + ૩૫૦)

કર્મણામુદયોદીરણાનિઘાત્તનિકાચનાકરણાયોગ્યત્વેન
વ્યવસ્થાપનાદેતુર્ગીયપરિણતિરુપશમના । હદયથ યથાસ્થિતિ-
જ્ઞાના કર્મપુદ્ગલનામગ્રાધાકાલક્ષયાત્સક્રમાપવર્તનાદિકરણવિ-
શેષાદ્વોદયસમયપ્રાપ્તાનામનુમનપ ॥ ૨૪ ॥

અર્થ—‘ઉપશમનાકરણ’ કર્મોપી, ઉદય-ઉદીરણા, નિધત્તિ
નિકાચનાઉપકરણની અયોગ્યપણાએ વ્યવસ્થા રચના
કરવામા હેતુભૂત વીચાર પરિણતિ ‘ઉપશમનાકરણ’
કહેવાય છે

ઉદય=રિથિતિ પ્રમાણે બધાયેલા, અખાધાકાલના ક્ષયથી સ્વ
ભાવથી અથવા ઉદીરણા, સક્રમણ અપવર્તનાદિ
કરણવિશેષથી { પ્રયોગથી } ઉદયકાલને યામેલા
ક્રમ પ્રવૃત્તિનો અનુભવ ‘ઉદય’ કહેવાય છે

(૨૪ + ૩૫૧)

કમળાદુદ્ધર્તનાપવર્તનાચક્રણાયોગ્યત્વેન વ્યવસ્થાપનાનુ
કલ્પવિશેષો નિધત્તિ ॥ ૨૫ ॥

અર્થ—‘નિધત્તિકરણ’ કર્મોની ઉદવર્તના અને અપવર્તના
શિવાય ધીમકરણના અયોગ્યપણાએ વ્યવસ્થા રચના
મા અનુકૂળ વીચારવિશેષ ‘નિધત્તિ’ કહેવાય છે

(૨૫ + ૩૫૨)

કરણસાધા યાયોગ્યત્વેનાવશ્યવેગતયા વ્યવસ્થાપનાપ્રયોજ-
કલ્પવિશેષો નિકાચના ॥ ૨૬ ॥

અર્થ—‘નિકાચનાકરણ’ એ વીચારવિશેષ, કર્મોને સકલકર
ણને અયોગ્ય બનાવી, અવશ્ય વેદપણાએ વ્યવસ્થિત
કરનાર છે તે વીચારવિશેષ ‘નિકાચના’ કહેવાય છે

(૨૬ + ૩૫૩)

તત્ર મૂલપ્રકૃતિચયથ જ્ઞાનદર્શનાવરણવદનીયમોહનીયાયુ
ર્નામસોપ્રાતરાયમેદેનાદૃષ્ટિ ॥ ૨૭ ॥

અર્થ — ત્યાં = બધા પ્રકરણમાં મૂલપ્રકૃતિબધ = જ્ઞાનાવરણ, કથં
નાવરણ, વેદનીય મોહનીય, આયુષ્ય, નામ જોત,
અન્તરાયભેદથી આઠ પ્રકારનો છે (૨૭ + ૩૫૪)

પ્રપામવાત્તરમેદા વિશત્યુત્તરશતામકા વોઘ્યા । વિવૃતા
શ્વેતે પુણ્યવાપતત્ત્વયો । વદય ચ સમ્યક્ત્વમોહનીયમિશ્રમોહની
યસહિતા દ્વાવિશત્યુત્તરશતમેદા મરન્તિ । સત્તાયાન્ત્વષ્ટપચ્ચાશદુ-
ત્તરશતમેદા સ્યુ । વિવૃતાશ્વેતે સર્વે કમગ્રયે ॥ ૨૮ ॥

અર્થ — આ આઠ પ્રકારના બધામાં મૂલપ્રકૃતિરૂપ મૂલભેદોના
ઉત્તરભેદો એકસોવીસ [૧૨૦] જાણવા આ ઉત્તર
ભેદોનું વિવરણ, પુણ્ય અને પાપતત્ત્વના નિરૂપણ
પ્રકરણમાં કરેલ છે અને ઉદયમાં સમ્યક્ત્વ મોહ
નીય સહિત એકસો જાણીશ [૧૨૨] ઉત્તર ભેદો
થાય છે

સત્તામાં એકસો અઠાવન [૧૫૮] ઉત્તરભેદો
થાય છે અર્થાત્ વિવરણ કમગ્રયમાં કરેલ છે
(૨૮ + ૩૫૫)

આત્માનો વિશેષબોધાવરણકારણ કર્મ જ્ઞાનાવરણમ

॥ ૨૯ ॥

અર્થ — જ્ઞાનાવરણ = સામાન્યવિશેષાત્મક વસ્તુમાં વિશેષગ્રહણ
રૂપ જે બોધ તે જ્ઞાન કહેવાય છે, તેના આવરણમાં
કારણમૂલકર્મ 'જ્ઞાનાવરણ' કહેવાય છે (૨૬ + ૩૫૬)

માત્રમસામાન્યબોધાવરણસાધન કમ દર્શનાવરણમ્

॥ ૩૦ ॥

અર્થ—દર્શનાવરણ=સામાન્યવિશેષાત્મક વસ્તુમા સામાન્ય શ્રેણીરૂપે જે બોધ [ઉપયોગ] તે ‘દર્શન’ કહેવાય છે

તેના આવરણમા કારણભૂત કમ ‘દર્શનાવરણ’ કહેવાય છે (૩૦ + ૩૪૭)

સુખદુઃખાનુભવપ્રયોજક કર્મ વેદનીયમ્ ॥ ૩૧ ॥

અર્થ—વેદનીય=સુખ અને દુઃખના અનુભવમા કારણભૂત કમ ‘વેદનીય’ કહેવાય છે (૩૧ + ૩૪૮)

રાગદ્વેષાદિજનક કર્મ મોહનીયમ્ ॥ ૩૨ ॥

અર્થ—મોહનીય=રાગ, દ્વેષ, મિથ્યાત્વ, ક્રોધાદિકપાય, કામ શુષ્ક આદિમા કારણભૂતકમ ‘મોહનીય’ રહેવાય છે (૩૨ + ૩૪૯)

ગતિચતુષ્ટયસ્થિતિપ્રયોજક કર્મ આયુ ॥ ૩૩ ॥

અર્થ—આયુ=આગતિઓમા સ્થિતિનું કારણભૂત કમ ‘આયુષ્ય’ કહેવાય છે (૩૩ + ૩૫૦)

નરકગત્યાદિનાનાપર્ણાપયોજક કર્મ નામકમ

અર્થ—નામકમ=નરકગતિ આદિરૂપ નાનાપર્ણાપયોજક કર્મ

અર્થ — ગોત્ર = ઉત્તર, નીચ ભતિ [કુલ] ના વ્યવહારમાં હેતુ
જુત કર્મ 'ગોત્ર' કહેવાય છે (૩૫ + ૩૫૭)

આન્મનો વીર્યાદિપ્રતિવચક કર્માન્તરાયકર્મ ॥ ૧૬ ॥

અર્થ — અન્તરાય = આત્માના વીર્ય, ભોગ, ઉપયોગ, દાન,
લાભમા પ્રતિગ્રાહક વિધ્નકરનાર કર્મ 'અન્તરાયકર્મ'

કહેવાય છે (૩૬ + ૩૫૩)

જ્ઞાનદર્શનાવરણવેદનીયાન્તરાયાના ત્રિંશત સાગરોપમ
કોટીકોટિકાલ યાવત્ મોહનીયસ્ય સપ્તાત્સાગરોપમકોટી
કોટિકાલ યાવત્, વિંશતિમાગરોપમકોટીકોટિકાલ યાવ
ન્નામગોત્રયો આયુષ્થ ત્રયસ્ત્રિંશત્સાગરોપમકાલ યાવત્તરા
સ્થિતિરોધ્યા । એવમેવ વેદનીયસ્ય દ્વાદશમુહૂર્ત્ત નામગોત્ર
ચોરષ્ઠમુહૂર્ત્ત, શેષાણાશ્ચાન્તર્મુહૂત્તમપરા સ્થિતિરિતિ ॥ ૧૭ ॥

અર્થ — જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ વેદનીય, અન્તરાયકર્મોની

ત્રીશ [૩૦] કોડાકોડી સાગરોપમની મોહનીયની

મીત્તર [૭૦] કોડાકોડી સાગરોપમની, નામકર્મ

અને ગોત્રકર્મની ત્રીશ [૨૦] કોડાકોડી સાગરો

પમની, અને આયુષ્ય કર્મની [૩૩] તેત્રીશ સાગ

રોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ [કાલમાન] જાણવી

એ પ્રમાણે જ વેદનીયની બાર [૧૨] મુહૂર્તો

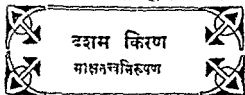
ની નામ અને ગોત્રની આઠ [૮] મુહૂર્તોની બાકીના

પાચ કર્મોની અન્તર્મુહૂર્ત્તની જથ્થાસ્થિતિ [કાલ

માન] જાણવી (૩૭ + ૩૫૪)

નવમ કિરણ સમાપ્ત

શ્રી ધનમાનસાસનનાયક શ્રી મહાવીરજિનેન્દ્રાય નમઃ

કન્ત્તર્કમેવિમુક્ત્યાઽઽમનઃ સ્વાત્મયવસ્થાન મોક્ષ ॥ ૧ ॥

અર્થ — મોક્ષ = સકલ કર્મકર્મની આત્માના પ્રદેશોમાથી અત્યંત
ક્ષયરૂપ વિમુક્તિ દ્વારા આત્માનું કેવલજ્ઞાનાદિરૂપ
સ્વસ્વરૂપમા શાશ્વત રહેવું તે 'મોક્ષ' કહેવાય છે
(૧+૩૫૫)

તદાન મુક્ત ॥ ૨ ॥

અર્થ — મુક્ત = સકલ કર્મકર્મ સાધ્ય સ્વસ્વરૂપમા અવસ્થાનરૂપ
પર્યાયવાળો. મુક્ત' કહેવાય છે (૨+૩૫૬)

મોઽનુયોગદ્વાર્ગસિદ્ધાન્તપ્રમિદ્ધૈસ્સત્ત્વદ્વરૂપણાદિભિનવધિ

નૈરૂપણાદ્રુપચારેણ નરવિધ ॥ ૩ ॥

અર્થ — તે મુક્ત કે મોક્ષ, સિદ્ધાન્તપ્રસિદ્ધ વ્યાખ્યાપ્રકારરૂપ
અનુયોગદ્વારરૂપ સત્ત્વદ્વરૂપણ વિ નવ બેદોથી નિરૂપ
ણદ્વારા વિચારાતો હોઈ ઉપચાર [વ્યવહાર]થી
નવપ્રકારનો કહેવાય છે (૩+૩૫૭)

ગત્યાદિમાર્ગણાદ્વારણુ સિદ્ધસત્તાયા અનુમાનેનાગમેન વા

નૈરૂપણ સત્ત્વદ્વરૂપણા ॥ ૪ ॥

અર્થ — સત્પદપ્રરૂપણાદારગતિ વિ ભાગણાદારોમા સિદ્ધ
સત્તાનું અનુમાનથી કે આગમથી જે નિરૂપણ તે
'સત્પદપ્રરૂપણા' કહેવાય છે (૪+૩૫૮)

તત્ર ગતોન્દ્રિયકાયયોગવેદકપાયજ્ઞાનસયમદર્શનલેશ્યા-
મવ્યસમ્યક્ત્વસદયાહારકરૂપાશ્વતુર્દેશ મૂલભૂતા માર્ગેના ॥૫॥

અર્થ — ત્યા ભાગણાદાર પ્રકરણમા, (૧) ગતિ (૨) ઇન્દ્રિય
(૩) કાય (૪) યોગ (૫) વેદ (૬) કપાય (૭) જ્ઞાન
(૮) સયમ (૯) દર્શન (૧૦) લેશ્યા (૧૧) ભવ્ય
(૧૨) સમ્યક્ત્વ (૧૩) સગી (૧૪) આહારકરૂપે
ચૌદભાગણાઓ છે (૫+૩૫૯)

નરકતિયજ્ઞ મનુષ્યદેવમેદેન ચતસ્રો ગતિમાર્ગેના ॥૬॥

અર્થ — ગતિમાર્ગણા = નરકગતિ, તિય ચગતિ, મનુષ્યગતિ,
દેવગતિ બેઠથી ચાર [૪] ગતિમાર્ગણાઓ કહે
વાય છે (૬+૩૬૦)

પ્રકટિત્રિચતુ પચ્ચેન્દ્રિયમેદેન પચ્ચેન્દ્રિયમાર્ગેના ॥૭॥

અર્થ — ઇન્દ્રિયમાર્ગણા = એકેન્દ્રિય, દ્વીન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય, ચતુ
રિન્દ્રિય પચ્ચેન્દ્રિયબેઠથી પાંચ [૫] 'ઇન્દ્રિયમાર્ગ
ણાઓ' કહેવાય છે (૭+૩૬૧)

પૃથિવ્યપ્તેજીવાયુત્રણસ્પતિત્રણસમેદેન પટ્ કાયમાર્ગેના ॥૮॥

અર્થ — કાયમાર્ગણા = પૃથિવીકાય, અપ્કાય, તેજ કાય, વાયુ
કાય, વનસ્પતિકાય, ત્રણકાય બેઠથી છ [૬] 'કાય
માર્ગણાઓ' છે (૮+૩૬૨)

મનોવાવકાયાસ્તિસ્રો યોગમાર્ગણા ॥ ૯ ॥

અર્થ — યોગભાગણા = મનોયોગ, વાગ્યોગ, કાયયોગના
લેદથી ત્રણ [૩] યોગભાગણાઓ છે (૯+૩ ૩)

પુષ્ત્રીનપુસકમેદેન તિસ્રો વેદમાર્ગણા ॥ ૧૦ ॥

અર્થ — વેદભાગણા = પુ વેદ, સ્રીવેદ નપુ સકવેદના લેદથી
ત્રણ [૩] વેદભાગણાઓ છે (૧૦+૩૬૪)

ક્રોધમાનમાયાહોમરૂપાશ્ચતસ્ર કપાયમાગણા ॥ ૧૧ ॥

અર્થ — કપાયમાગણા = ક્રોધ, માન, માયા, લોભ રૂપે ચત્ત
[૪] કપાયમાગણાઓ છે (૧૧+૩૬૫)

મતિશ્રુતાવધિમન પર્યવકેવલમત્યજ્ઞાનશ્રુતાજ્ઞાનદિગ્દર્શન
જ્ઞાનમેદાદૃષ્ટો જ્ઞાનમાર્ગણા । મિથ્યાદૃષ્ટીના મતિશ્રુતજ્ઞાન
ક્રમેણ મત્યજ્ઞાનશ્રુતાજ્ઞાનવિભજ્જગજ્ઞાનાન્યુત્પન્ને । કલ્પ
વિધત્વેઽપિ જ્ઞાનાનામવેષણાપ્રસ્તાવે આત્મત્રયવિસ્તૃત્ત્વ
મત્યજ્ઞાનાદીના જ્ઞાનત્વેન ગ્રહણાદણ્વિધત્વ
સોધ્યમ્ । મન પર્યવકેવલયોસ્તુ વૈપરીત્યાભાવ
સયમાદિત્વપ્યેવમેવ વૈપરીત્યેન માર્ગણા વિદ્રેષ્ટ

જાનોનું પચવિધપણું હોવા છતાં માગણાપ્રકરણમાં પ્રથમના ત્રણજાનોથી વિપરીત પણ મતિઅજ્ઞાન વિનું જ્ઞાનપણાએ પ્રકટ હોવાથી 'જ્ઞાનમાર્ગણા' આડ છે એમ બાણુ મનપર્યંત અને કેવલજ્ઞાનોમાં વિપરીતતાનો અસંભવ જ છે આગળ પર પણ સંયમ વિમા પણ આ પ્રમાણે વીપરીતપણાથી માર્ગણાઓ બાણુવી (૧૨+૩૬૬)

સામાયિકહેદોપસ્થાપનપરિહારવિશુદ્ધિસૂક્ષ્મસમ્યરાવયંયા
રયાતદેશવિરત્યવિરતિરુપાસ્સત ચારિત્રમાર્ગણા '||૧૩||'

અર્થ — ચારિત્રમાર્ગણા = સામાયિક, છેદોપસ્થાપન, પરિહાર
વિશુદ્ધિ, સૂક્ષ્મપરાય, યથાખ્યાત દેશવિરતિ,
અવિરતિરૂપે સાત [૭] ચારિત્રમાર્ગણાઓ છે

(૧૩+૩૬૭)

ચક્ષુરચક્ષુરવધિકેવલમેદેન ચતસો દશનમાર્ગણા '||૧૪||'

અર્થ — દર્શનમાર્ગણા = ચક્ષુદર્શન, અચક્ષુદર્શન, અવધિદર્શન
કેવલદર્શનના લેહથી ચાર [૪] દર્શનમાર્ગણાઓ છે
(૧૪+૩૬૮)

ઋણનીલકાપોતતેજ પદ્મશુક્લમેદેન પદ્મ લેશ્યામાગણા
|| ૧૫ ||

અર્થ — લેશ્યામાર્ગણા = ઋણલેશ્યા, નીલલેશ્યા, કાપેતલેશ્યા,
તેજલેશ્યા, પદ્મલેશ્યા, શુક્લલેશ્યાના લેહથી છ લેશ્યા
માર્ગણાઓ છે (૧૫+૩૬૯)

અલ્પફલાય । ફલિન આમૃત વિનાશકરણાધ્યવસાય
કૃત્તલેશ્યા । યથા ફલગ્રહણાર્થે વૃક્ષચ્છેદનાધ્યવસાય ॥ ૧૬ ॥

અર્થ — કૃત્તલેશ્યા = અલ્પફલને ખાતર, ફલવાળાનો, સમૂલ
વિનાશ કરવાનો અધ્યવસાય 'કૃત્તલેશ્યા' કહે
વાય છે

। દા ત જેમકે, ફલના અહુણ્થો વૃક્ષછેદનો અધ્ય
વસાય (૧૮+૩૭૦)

અલ્પપયોજનાય તદશચ્છેદનાધ્યવસાયો નીલલેશ્યા ।
થા ફલાય શાલાચ્છેદનાધ્યવસાય ॥ ૧૭ ॥

અર્થ — નીલલેશ્યા = અલ્પપયોજન માટે ફલવાળાના અશનો
છેદ કરવાનો અધ્યવસાય 'નીલલેશ્યા' કહેવાય છે
જેમકે-ફલમાટે વૃક્ષની શાખાના છેદનો ઇરાદો
(૧૭+૩૭૧)

અલ્પફલાર્થે તદશાચ્છેદનાધ્યવસાય કાપોતલેશ્યા । યથા
ર્થે પ્રતિશાલાચ્છેદનાધ્યવસાય ॥ ૧૮ ॥

અર્થ — કાપોતલેશ્યા = અલ્પફલ માટે, ફલવાળાના અશના
અશનો છેદ કરવાનો અધ્યવસાય 'કાપોતલેશ્યા'
કહેવાય છે

જેમકે, ફલ માટે શાખાની શાખાફળ-પ્રતિશા
ખાના નાશનો સંકલ્પ (૧૮+૩૭૨)

અલ્પફલાર્થે મશાશયેશ્યા પુનાચ્છેદનાધ્યવસાય તેજો-
લેશ્યા । યથા ફલગ્રહણાય સ્તવકચ્છેદનાધ્યવસાય ॥ ૧૯ ॥

અર્થ — તેજોલેશ્યા = અદ્યક્ષ ભાગે, ફલવાળાના અશનાઅશની
અપેક્ષાએ ન્યૂનઅશનો છેદ કરવાનો અધ્યવસાય
'તેજોલેશ્યા' કહેવાય છે

જેમકે, ફલના શહજાર્યે ગુચ્છાના નાશનો વિચાર
(૧૯+૩૭૩)

ઈપત્કલેશપ્રદાનેન ફલગ્રહણાધ્યવસાય પદ્મલેશ્યા । યથા
વૃક્ષાત્ફલમાત્રવિયોજનાધ્યવસાય ॥ ૨૦ ॥

અર્થ — પદ્મલેશ્યા = થોડો કલેશ આપી ફલના શહજાર્યો અધ્ય
વસાય 'પદ્મલેશ્યા' કહેવાય છે

જેમકે, વૃક્ષ ઉપરથી માત્ર ફલ પાડવાનો વિકલ્પ
(૨૦+૩૭૪)

ફલગ્રહણાધ્યવસાયશુચ્ચલેશ્યા । યથા
ભૂવતિત્તફલગ્રહણાધ્યવસાય. ॥ ૨૧ ॥

અર્થ — શુચ્ચલેશ્યા = ખીજને જરાપણ ધંત ન થાય તેવી રીતે
ફલ લેવાનો અધ્યવસાય 'શુચ્ચલેશ્યા' કહેવાય છે
જેમકે, જમીન ઉપર પડેલ ફલ લેવાનો અધ્ય
વસાય (૨૧+૩૭૫)

મઘ્યામઘ્યમેદેન દ્વિવિધા મઘ્યમાર્ગણા, તત્ર મઘ્યસ્તિ-
દ્વિગમનયોગ્યસ્તદ્વિપરીતોઽમઘ્ય ॥ ૨૨ ॥

અર્થ — ભઘ્યમાર્ગણા = ભઘ્ય અને અભઘ્યના લેદથી બે પ્રકારની
'ભઘ્યમાર્ગણા' લખાવી ત્યાં ભઘ્યમાર્ગણા પ્રકરણમાં સિદ્ધિગમનની યોગ્યતાવાળો ભઘ્ય કહેવાય

છે અને સિદ્ધગમનની અયોગ્યતાવાળો ‘અભવ્ય’
છે (૨૨+૩૭૬)

ઔપશમિકક્ષાયોપશમિકક્ષાયિકસાસ્વાદનવેદકમિધ્યા
ત્વરૂપેણ પદ્ સમ્યક્સ્વમાગણા ॥ ૨૩ ॥

અર્થ — સમ્યક્ત્વમાર્ગણા = ઔપશમિક, ક્ષાયોપશમિક, ક્ષાયિક,
સાસ્વાદન, વેદક, મિધ્યાત્વનારૂપે છે [૬] ‘સમ્યક્
ત્વમાર્ગણાઓ છે (૨૩+૩૭૭)

સશ્યસશ્નિમેદેન દ્વિધા સશ્નિમાર્ગણા । સમનસ્કાસ્તશ્નિનો
મનોહીના અસશ્નિ ॥ ૨૪ ॥

અર્થ — સશ્નિમાર્ગણા = સશ્ની અને અસશ્નીના બેદથી બે
પ્રકારની ‘સશ્નિમાર્ગણા’ છે મનવાળાઓ ‘સશ્નીઓ
કહેવાય છે અને મન વગરના ‘અસશ્નીઓ’ કહે
વાય છે (૨૪+૩૭૮)

આહારકાનાહારકમેદેન દ્વિધાઽઽહારકમાર્ગણા । આહા
રકરણશીલા આહારકાસ્તદ્દિ ના અનાહારકા ॥ ૨૫ ॥

અર્થ — આહારકમાર્ગણા = આહારક અને અનાહારક બેદથી
બે પ્રકારની ‘આહારકમાર્ગણા’ કહેવાય છે આહાર
કરવાના સ્વભાવવાળાઓ ‘આહારકો’ તે સિવાયના
‘અનાહારકો’ કહેવાય છે (૨૫+૩૭૯)

તત્ર નરગતિપત્રેદ્રિયજાતિત્રસકાયમવ્યસશ્નિયષારયાત
સાયિકાનાહારકકેવલજ્ઞાનકવચદર્શનેષુ મોક્ષો ન શેષેષુ
॥ ૨૬ ॥

અર્થ — ત્યા = ચૌદમાર્ગના ઉત્તરોદોની અપેક્ષાએ નરગતિ
પર ચેન્દ્રિયગતિ, નસકાય, ભવ્ય, સન્નિ, પદાખ્યાત,
ક્ષાયિત્વ અનાદારક, કેવલજ્ઞાન, કેવલદર્શનોમા
મોક્ષ [સિદ્ધત્વની સત્તા] છે

બાદીની યોગ, વેદ, કપાય, લેગ્યા આદિમા
મોક્ષ નથી અર્થાત્ સર્વ પ્રમાણેએકાતરપદ્ધત્વદૃત
અનતર-પદ્ધત્વદૃતનયની અપેક્ષાએ જ મુક્તિ સમ
જની પ્રત્યુત્પન્નભાવની અપેક્ષાએ સિદ્ધ, સિદ્ધિએ
બાય છે (૨૬+૩૮૦)

સિદ્ધજીવસરુપાનિરૂપણ દ્રવ્યપ્રમાણમ્ ॥ તત્ત્વ સિદ્ધ-
જીવાનામનન્તર ચોખ્યમ્ ॥ ૨૭ ॥

અર્થ — દ્રવ્યપ્રમાણ = સિદ્ધજીવદ્રવ્યોની પરિણામરૂપ સજ્યાનુ
નિરૂપણ ‘દ્રવ્યપ્રમાણ’ કહેવાય છે તે દ્રવ્ય પ્રમાણ
સિદ્ધજીવોનું આગમપ્રસિદ્ધ અનતસજ્યામિત્વરૂપ
અનતપણુ બાણુ (૨૭+૩૮૧)

ચતુર્દશરજ્જુપ્રમિતસ્ય લોકસ્ય કિયદ્રાગે સિદ્ધસ્થાન-
મિતિ વિચાર ક્ષેત્રદ્વારમ્ । લોકસ્વાસરુપેયમાગે સિદ્ધશિ-
લોર્ધ્વ સિદ્ધસ્થાન, અસાન્યેયાકાશપ્રદેશપ્રમાણ સિદ્ધાના
ક્ષેત્રાવગાહો જ્ઞેય. ॥ ૨૮ ॥

અર્થ — ક્ષેત્રદ્વાર = ચૌદ રજ્જુપ્રમાણજૂત લોકના કેટલા ભાગે
સિદ્ધસ્થાન છે આવો વિચાર ‘ક્ષેત્રદ્વાર’ કહે
વાય છે

લોકના અસખ્યાતમાભાગમા સિદ્ધશિલા ઉપર
સિદ્ધસ્થાન છે અસખ્યાત આકાશપ્રદેશ પ્રમાણરૂપ,
સિદ્ધોનો ક્ષેત્રનો અવગાહ સમજવો (૨૮+૩૮૨)

સિદ્ધાત્મનોડવગાહનાકાશપરિમાણતસ્પર્શમા ક્રિયતીતિ
વિચારસ્પર્શનાપ્રરૂપણા । અવગાહનાતસ્તૈષામધિકા સ્પર્શના
મવતિ ॥ ૨૯ ॥

અર્થ—સ્પર્શનાદ્વાર=સિદ્ધઆત્માની અવગાહનાતા આકાશના
પરિમાણથી સ્પર્શના કેટલી? અર્થાત્ સિદ્ધની સ્વા
વગાહ આકાશપ્રદેશોથી સ્પર્શના શું ન્યૂન છે ?
અધિક છે કે તુલ્ય છે? આવી વિચારણા ‘સ્પર્શ’
નાપ્રરૂપણા’ કહેવાય છે

અભિવ્યાપ્તિરૂપ અવગાહના અને સ્પર્શના તે
સખધમાત્રરૂપ કહેવાય છે એ અહીં વિશેષ સમ
જવો અવગાહના કરતા તે સિદ્ધોની સ્પર્શના’
અધિક હોય છે (૨૮+૩૮૩)

સિદ્ધાવસ્થાન ક્રિયત્કાલમિતિ ત્રિચાર કાલદ્વારમ્ ।
વ્યવત્યપેક્ષયા સાદ્યનતો જાતિમાશ્રિત્યાનાદ્યનત સ્યાત્
॥ ૩૦ ॥

અર્થ—કાલદ્વાર=સિદ્ધોનું અવસ્થાન કેટલા કાલ સુધી હોય છે ?
અર્થાત્ સ્થિતિવાળાની અવધિના જ્ઞાન માટે જીવો,
સિદ્ધપણાને કેટલા કાલ સુધી ધારણ કરે ? આવો
પ્રશ્ન થતા જે વિચાર તે ‘કાલ દ્વાર’ કહેવાય છે
વ્યક્તિની અપેક્ષાએ [એક જીવની અપેક્ષાએ]

ન્યાયે તે સિદ્ધપણુ પામ્યો ત્યાયે તેનું સિદ્ધપણુ
થયું એ અપેક્ષાએ સાહિત્ય, ત્યાર બાદ તેનો વિના
શનો અભાવ હોવાથી અનંતપણુ છે અર્થાત્ સાદિ
અનંત સ્થિતિવાળો સિદ્ધ છે એમ કહેવાય છે
ભતિની અપેક્ષાએ [સર્વસિદ્ધોની અપેક્ષાએ]
અનાદિ અનંત છે એમ કહેવાય છે કેમકે, સિદ્ધ
શૂન્યકાલનો અભાવ છે (૩૦+૩૮૪)

परित्यक्तस्य पुन परिग्रहणावान्तरकालविचारोऽन्तरप्ररूपणा ।
सिद्धाना प्रतिपाताभावादन्तर नास्तीति ध्येयम् ॥ ३१ ॥

— અન્તર દ્વાર —

અર્થ — કોઈપણ પર્ચાયનો ત્યાગ કર્યા બાદ ફરીથી તેની
પ્રાપ્તિ કેટલા કાલ પછી થાય છે ? આવો પ્રશ્ન થતા
જે વિચાર તે ‘ અતરપ્રપણા ’ કહેવાય છે એવી
રીતે અહિ સિદ્ધત્વ પર્ચાયના ત્યાગ બાદ ફરીથી
કયાયે તેની પ્રાપ્તિ થાય છે ? આવા પ્રશ્નનો જવાબ
છે કે, સિદ્ધોના સિદ્ધત્વ પર્ચાયનો પ્રતિપાત નહીં
હોવાથી અતર નથી સિદ્ધત્વના અપતનમા આવ
રણ-કારણોનો સર્વથા અભાવ છે એ કારણુ સમ
જણું (૩૧+૩૮૫)

ससार्यात्मसख्यापेक्षया कियद्भागे सिद्धा इति विचारो
भागद्वारम्, अनन्तानन्तससारिजीवापक्षा अनन्ता अपि
सिद्धास्तदनन्तभागे भवन्ति ॥ ३२ ॥

- ભાગદ્વાર -

અર્થ — સ સારિજીવરાશિની અપેક્ષાએ સિદ્ધો, કેટલામે ભાગે વર્તે છે ? આવો વિચાર ‘ ભાગદ્વાર ’ કહેવાય છે મધ્યમ અનતાનન્તનામક અદ્યમઅનત પ્રમાણ જીવ સખ્યા છે તેની અપેક્ષાએ, સિદ્ધો અનત હોવા છતાય અનતમા ભાગે વર્તે છે કેમકે સિદ્ધજીવોની સખ્યા, પચમઅનત સખ્યા પ્રમાણ છે

(૩૨+૩૮૬)

ઔપશમિકક્ષાયિકક્ષાયોપશમિકૌદયિકપારિણામિકમેદેન પચ્ચ માવા । કમણામુપશમેનોપશમિક , ક્ષયેણ ક્ષાયિક , ક્ષયોપશમામ્યા ક્ષાયોપશમિક , હદયેનોદયિક , સ્વમાવાવસ્થાનેન ચ પારિણામિકો જ્ઞેય । એવુ સિદ્ધા કતમસ્મિન્ ભાવે ‘ વચ્ચત્ત ’ ઇતિ વિચારો માવદ્વારમ્ । તેપા જ્ઞાનદર્શને ક્ષાયિકે જીવત્વચ્ચ પારિણામિકમિતિ માવદ્વય સ્યાત્ ॥ ૧૧ ॥

- ભાવદ્વાર -

અર્થ — ઔપશમિક, ક્ષાયિક, ક્ષાયોપશમિક, ઔદયિક, પારિણામિક ભેદથી ‘ ભાવો ’ પાચ છે

કમોના ઉપશમથી થયેલો ભાવ ‘ ઔપશમિક ’
કમોના અત્યંત ક્ષાયથી ભાવ ‘ ક્ષાયિક ’ કમોના ક્ષયોપશમથી થયેલો ભાવ ‘ ક્ષાયોપશમિક ’ કમોના ઉદયથી થયેલો ભાવ “ ઔદયિક ” સ્વભાવાવસ્થાનરૂપ પરિણામ કે પરિણામથી થયેલો ભાવ ‘ પારિ-

ભામિક' જાણવો, આ ભાવો પૈકી સિદ્ધો કયા ભાવમા વર્તે છે એવો વિચાર 'ભાવદ્વાર' કહેવાય છે

તે સિદ્ધોના જ્ઞાન અને દર્શન, ક્ષાયિક છે અને જીવત્વ પારિજ્ઞામિક છે એમ બે ભાવો સિદ્ધોને હોય છે (૩૩+૩૮૭)

કતમસ્મિન્ ધર્મે સિદ્ધા અલ્પા કતમસ્મિન્ન રહવ ઇતિ વિચારોઽલ્પગ્રહુત્વદ્વારમ્ । નપુસકે સ્તોકા સ્ત્રોપુરુષયો વ્રમત સંખ્યેયગુણા વિનેયા ॥૧૪॥

— અલ્પ બહુત્વદ્વાર —

અર્થ — અવ્યવહિત પૂર્વપર્યાયનયની અપેક્ષાએ પુવેદ, સ્ત્રીવેદ, નપુસકવેદ, એ ત્રણ વેદો પૈકી કયા વેદમા સિદ્ધો અલ્પ અને કયા વેદમા વધારે ? આવો જો વિચાર તે 'અલ્પ બહુત્વદ્વાર' કહેવાય છે

ઉત્તર = અવ્યવહિત પૂર્વપર્યાયનયની અપેક્ષાએ નપુસકમા સર્વસ્તોક [થોડા] તેના, કરતા સ્ત્રી વેદમા મધ્યા તથા, અને સ્ત્રી વેદ કરતા પુરુષવેદમા સખ્યા તથા, અર્થાત્ નપુસકસિધ્ધો સર્વથી અલ્પ છે એના કરતા સ્ત્રી સિધ્ધો, સખ્યાતથા છે અને સ્ત્રી સિધ્ધો કરતા પુરુષ સિધ્ધો સખ્યાતથા છે એમ સમજવું (૩૪+૩૮૮)

સિદ્ધા અપિ ત્રિનાજિનતીર્યાતીર્યગૃહિલ્લિઙ્ગાન્યલિઙ્ગ-

સન્નિદ્ગત્ત્વીલિદ્ગગપુરપલિદ્ગગનપુમકલિદ્ગપ્રયેકબુદ્ધસ્વય
 મુદ્ધબુદ્ધરોગિતૈકાનેકેસિદ્ધમેદેન પચ્ચદશવિધા ॥ ૧૫ ॥

અર્થ — સિદ્ધત્વપ્રાપ્તિ પૂવકાલીન ભવની અવસ્થાની અપે
 ક્ષાએ મિદ્ધા પાણ (૧) જિનસિદ્ધ (૨) અજિન-
 સિદ્ધ (૩) તીથ સિદ્ધ (૪) અતીથ સિદ્ધ (૫) ગૃહિ
 લિંગસિદ્ધ (૬) અન્યલિંગસિદ્ધ (૭) સ્વલિંગસિદ્ધ
 (૮) સ્ત્રી લિંગમિદ્ધ (૯) પુરુષલિંગસિદ્ધ (૧૦) નપું,
 સકસિદ્ધ (૧૧) પ્રત્યેકબુદ્ધસિદ્ધ (૧૨) સ્વયંબુદ્ધ
 સિદ્ધ (૧૩) બુદ્ધબોધિતસિદ્ધ (૧૪) એક સિદ્ધ
 (૧૫) અનેકસિદ્ધના લેદથી ૫૬૨ [૧૫] પ્રકારના
 છે (૩૫+૩૮૯)

અનુભૂતતીર્થસ્નાનામવિપાકોદયજ-યસમૃદ્ધયો મુક્તા જિન
 સિદ્ધા । યથા ઋપભાદય, અનનુભૂતતીર્થસ્નાનામવિપાકો
 દયજ-યસમૃદ્ધયો મુક્તા અજિનમિદ્ધા । યથા પુઠ્ઠરીકગણ
 ધરાદય ॥ ૩૬ ॥

અર્થ — જિનસિદ્ધ=તીથ કર નામના વિપાકરૂપ ઉદયજન્ય
 સમૃદ્ધિનો અનુભવ કરનારા બની મુક્ત થયેલા
 જિનસિદ્ધો । કહેવાય છે જેમકે, ઋષભપ્રભુ વિ

અજિનસિદ્ધ=તીથ કર નામના વિપાકરૂપ ઉદયજન્ય સમૃ
 દ્ધિનો અનુભવ કર્યા સિવાય મુક્તિએ ગયેલા
 ‘અજિનસિદ્ધો’ કહેવાય છે જેમકે, પુઠ્ઠરીકગણ
 ધર વિ (૩૮+૩૯૦)

પ્રવર્તિતે તીર્થ મુક્તાસ્તીર્થસિદ્ધા । યથા ગણધારિણ ।
અર્વાક્ તીર્થસ્થાપનાયા એવ મુક્તા મતીર્થસિદ્ધા । યથા
મરુદેવા । ॥ ૩૭ ॥

અર્થ — તીર્થસિદ્ધ = તીર્થના પ્રવર્તન બાદ મુક્તિએ ગયેલા
'તીર્થસિદ્ધ' કહેવાય છે
જેમકે, ગણધર વિ

અતીર્થસિદ્ધ = તીર્થની સ્થાપનાના પહેલાજ મુક્તિમા ગયેલા
'અતીર્થસિદ્ધ' કહેવાય છે જેમકે, મરુદેવા
માતા (૩૭+૩૬૧)

પૂર્વમવાઽઽસેવિતસર્વવિરતિસામધ્યજન્યકેવલજ્ઞાના જ્ઞાન
પ્રાપ્ત્યર્થે ચઢ્ઢુલાયુષોઽમાવાદ્ગૃહસ્થાવસ્થાયામેવાન્તમુદ્ધર્ત્તિભ્યતરે
મુક્તા ગૃહિલ્લિદ્ગસિદ્ધ્યા । યથા મરતચક્રીત્યુચ્યતે ॥ ૩૮ ॥

અર્થ — ગૃહિલિંગસિદ્ધ = પૂર્વમવામા આરાધેલ સર્વવિરતિના
સામધ્યજન્ય કેવલજ્ઞાનવાળા, જ્ઞાનપ્રાપ્તિ બાદ
ઘણા આયુષ્યનો અભાવ હોઈ ગૃહસ્થ અવ
સ્થામા જ અન્તમુદ્ધર્તની અદર મુક્તિમા ગયેલા
'ગૃહિલિંગસિદ્ધ' કહેવાય છે

હા ત ભરતચક્રવર્તી, કેવલજ્ઞાનની ઉત્પત્તિની
અપેક્ષાએ આ દષ્ટાત છે કેમકે, કેવલીએનો
અવશ્ય મોક્ષનો નિયમ છે

નિરૂપચરિત દષ્ટાત, મરુદેવા વિ (૩૮+૨૬૨)

મવા તરાઽઽસેવિતસર્વવિરતિજન્યકેવલજ્ઞાના અરૂપાયુક્તા-

સ્મૃતસ્તાપમાદિલિહ્નેનાતર્મુહર્તાર મુક્તા મન્યલિહ્ગસિદ્ધા ।
 યથા ચન્દ્રચોરી ॥ ૩૯ ॥

— અન્યલિગસિધ્ધ —

અર્થ — અ યલવમા આશયેલ સવ વિરતિ જન્ય ટેવલ
 જાનવાળા, અલ્પાયુષવાળા, તાપસ વિ ના લિગથી
 અન્તમુહુર્તની અદરમુકત બનેલા ‘ અન્યલિગસિધ્ધ ’
 કહેવાય છે જેમકે, વલ્કલચીરી વિ (૩૬+૩૬૩)

ર નવ્રયવતો રજોહરણાદિલિહ્નેન યુક્તા મુક્તાસ્વલિ-
 હ્ગસિધ્ધા । યથા સાઘવ ॥ ૪૦ ॥

અર્થ — સ્વલિગસિધ્ધ = રત્નત્રયીવાળાઓ, રજોહરણ વિ
 લિગથી યુક્ત મુક્તિએ ગયેલા ‘ સ્વલિગસિધ્ધ ’
 કહેવાય છે જેમકે, સાધુઓ (૪૦+૩૬૪)

સમ્યગ્દશનાદિમહિમ્ના સ્ત્રીશરીરા મુવતાસ્ત્રીલિહ્ગ-
 સિધ્ધા યથા ચન્દનાપ્રભૃતય । રત્નત્રયેણ પુરુષશરીરા મુક્તા
 પુરુષલિહ્ગમિધ્ધા યથા ગૌતમગણધરાદય । કૃત્સ્નકર્મશ-
 યાનપુસકશરીરા મુક્તા નપુસકલિહ્ગસિદ્ધા । યથા ગાદ્-
 ગેય ॥ ૪૧ ॥

અર્થ — શ્રીલિગસિધ્ધ = સમ્યગ્દશ ન વિ ના મહિમાથી શ્રી
 શરીરથી મુક્તિએ ગયેલા ‘ શ્રીલિગસિધ્ધ ’ કહે

વાય છે જેમકે ચદના વિ

પુરુષલિંગસિદ્ધિ=રત્નત્રયદ્વારા પુરુષશરીરથી મુક્ત બનેલા, પુરુ
ષલિંગસિદ્ધિ ' કહેવાય છે જેમકે ગૌતમગણધર વિ

નપુસકલિંગસિદ્ધિ=સકલકર્મના ક્ષયથી [કૃત્રિમ] નપુસકશરી
રથી મુક્ત બનેલા ' નપુસકલિંગસિદ્ધિ ' કહેવાય
છે જેમકે, ગાગેય (૪૧+૩૬૫)

एकनिमित्तमात्रदर्शनं यो राग्यास्तत्कालसम्प्राप्तरत्नत्रया
मुक्ताः प्रत्येकमुद्रासिद्धाः । यथा करकण्डुद्विमुखनमिराजर्षिपभृ
तय ॥ ४२ ॥

અર્થ — પ્રત્યેકબુદ્ધિસિદ્ધિ=ફક્ત એક નિમિત્તના દર્શનથી
ચનાર-વૈરાગ્યવાળાઓ, તત્કાલ રત્નત્રય પામેલા
મુક્તિએ ગયેલા ' પ્રત્યેકબુદ્ધિસિદ્ધિ ' કહેવાય છે
જેમકે, કરકડુ, દ્વિમુખ, નમિરાજર્ષિ વિ

(૪૨+૩૬૬)

निमित्तदर्शनमत्रा यो धर्माप्तिपूर्वकं कवलिनो मुक्तास्स्व
यमुद्रासिद्धा । यथा कपिलादय ॥ ४३ ॥

અર્થ — સ્વયંબુદ્ધિસિદ્ધિ=બાહ્યનિમિત્ત સિવાય સ્વયંમેવ પોતાના
બલતિસ્મરણ વિથી બોધની પ્રાપ્તિપૂર્વક ટેવતી બની
મુક્તિએ ગયેલા ' સ્વયંબુદ્ધિસિદ્ધિ ' કહેવાય છે
જેમકે, કપિવ વિ (૪૩+૩૬૭)

ઉપદેશન યપ્રતિષોધા અવાપ્તસ્તનત્રયા મુક્તા મુદ્ધવોષિ-
તસિદ્ધા । યથા જમ્બૂસ્વામિપ્રભૃતય ॥ ૪૪ ॥

અર્થ — બુદ્ધબોધિતસિદ્ધ = આચાર્ય વિ બુદ્ધોના ઉપદેશથી
જન્ય પ્રતિબોધવાળા સ્તનત્રયીને પામેલા, મુક્તિએ
ગયેલા, ‘બુદ્ધબોધિતસિદ્ધ’ કહેવાય છે જેમકે
જબ્બુસ્વામી વિ (૪૪+૩૯૮)

ઠતરાનવાપ્તમુક્તિકૈકમમયાવાપ્તમુક્તિકા એકસિદ્ધા ।
યથા શ્રીમહાવીરસ્વામિન । એકસ્મિન્ સમયેકેકસ્મદ્ મુક્તા
અનેકસિદ્ધા । યથા ઋષ્યપદેવાગ્રા ॥ इति मोक्षतत्त्वनिर्-
णम् ॥ ૪૫ ॥

અર્થ — એકસિ ધ = એક સમયમા એકલાજ મુક્તિએ ગયેલા
‘એકસિદ્ધ’ કહેવાય છે જેમકે, પ્રબુશ્રી મહાવીર
અનેકસિદ્ધ = એક સમયમા અનેકોની સાથે મુક્તિએ ગયેલા
‘અનેકસિદ્ધ’ કહેવાય છે જેમકે, શ્રી ઋષભ
દેવ વિ

આ પ્રમાણે મોક્ષતત્ત્વનિરૂપણની સમાપ્તિ
જાણવી (૪૫+૩૯૯)

સમ્યકૃથદ્વા યથાશાસ્ત્ર
મવિભાગા સઢક્ષણા ।
સસેપણ સમાચ્યાતા
સ્યા મોદાય વિપશ્ચિતામ્ ॥ ૪૬ ॥

અર્થઃ— શાસ્ત્રપ્રમાણે, વિભાગપૂર્વક, લક્ષણપૂર્વક, સક્ષેપમા
નિરૂપણ કરાવેલી સમ્યગ્ શ્રદ્ધા, મનની મલિનતા
વગરના વિવેચનાચતુર પડિતોના આનંદને માટે
થાઓ !

આ પ્રમાણે શુભેચ્છા દર્શાવી સમ્યગ્ શ્રદ્ધાનામક
પ્રથમ ભાગ પૂર્ણ કરેલ છે (૪૬૫૪૦૦)

❧ દશમ કિરણ સમાપ્ત. ❧

❧ શ્રી તત્ત્વચિન્તાનિઝામર ભાગ ૧લો સમાપ્ત ❧

पृष्ठ-सूत्रोक्तो अकारादिक्रम

- १४२ अकृततपोविशेषस्य
 १४ अहानि शिरः प्रभृतौ
 ११ अत्र चेतनत्वेन
 १८ अत्यन्तवृश्चकायवच
 १३९ अतिचारविगुद्धि
 १४० अतिचारान्
 ५१ अनन्तजोवानामेक
 ५३ अनन्तानुबन्धि
 ७० अनवेक्षितासमार्जितप्रदेशे
 ७५ अनादिकालानुवृत्त
 ४० अनुपकारिण्यपि
 ६६ अनुपरतानुपयुक्त
 ११६ अनुदितकमदलिक
 १७६ अनुभूततीयकरनाम
 १०४ अनेकमवाग्रयेण
 १२६ अनेकनीवापेक्षया
 १४८ अनेपणीयस्य
 ८२ अन्याऽन्याध्यवसाय
 १२८ अन्तरद्वारे
 १५१ अयकर्मरूपतया
 ५९ अप्रशस्तगमनाप्रयोजक
 ७१ अप्रमत्तसंयतस्य
 ६८ अमिगृहीतानमिगृहीत

पृष्ठ-सूत्रोक्तो अकारादिक्रम

- ५६ अभीष्टविशेषा
 ५२ अमनोहरस्वर
 ६५ अयथावद्वस्तु
 ६९ अहदाक्षोऽहङ्गनेन
 १५० अहत्तत्त्वधर्मि
 १३३ अल्पवद्वत्त्वद्वारे
 १६५ अल्पफलाय
 १६५ अल्पप्रयोजनाय
 १६५ अल्पफलाय
 १६५ अल्पफलार्थम्
 २४ अवगाहनागुण
 ७४ अव्यक्तौ
 १७ असक्षिपञ्चेन्द्रिया
 २३ असंख्येयप्रदेशा
 ३६ अस्थिरचना
 ४२ अष्टमहाप्राप्तिहार्यौ
 १२४ आकषद्द्वारे
 ३६ आकारविशेष
 १४५ आक्षापायविषाक
 १४५ आक्षाविषयक
 १४ आत्मनः पौद्गलिक
 १३६ आत्मप्रदेशोऽय
 १४९ आत्मप्रदेशौ

पृष्ठ-सूत्रोक्तो अकारादिक्रम

- १५८ आ मनो विशेष
 १५९ आत्मनस्सामान्य
 १६० आत्मनो धार्यादि
 ३१ आयुर्नामगोत्र
 ५३ आयु पूणता
 ७० आत्तरौद्रध्यानानुकूला
 ८ आश्रवस्तु
 १४ आहारशरीर
 १२३ आहारकद्वारे
 १६७ आहारकानाहारक
 १६६ इतरक्लेशाकरणत
 १७७ इतरानवाप्तमुक्ति
 १३७ इत्वर यावज्जीव
 २१ इदमेवद्रव्यपुण्य
 १२ इन्द्रियभेदेन
 ४४ इन्द्रियानिन्द्रिय
 ४५ इन्द्रियानिन्द्रिय
 ४५ इन्द्रियानिन्द्रिय
 ७० इन्द्रियस्य देशोपघात
 १३८ इन्द्रिययोगरूपाय
 १४४ इष्टानिष्टवियोग
 ५४ ईदृक्सरलता
 ५४ ईदृशद्रव्यादि

पृष्ठ-सूत्रोक्तो अकारादिक्रम

- ५५ इदृशा क्रोधादय
 ५५ ईषत्सज्वलनकारिण
 १६६ इषत्क्लेशप्रदानेन
 १५९ उच्चनीचजाति
 ५२ उचितवक्तृत्वे
 ४० उत्तरकायनिष्ठ
 ७९ उत्कर्षतो देशोन
 १२० उदीरणाद्वारे
 ४८ उपविष्टस्योत्थितस्य
 ७५ उपशमसम्यक्त्व
 ८३ उपशमभेदया
 ८५ उपयोगपूर्विका
 ११६ उपयोगद्वारे
 १२१ उपसम्पद्धानद्वारे
 १७७ उपदेशजन्यप्रतिबोधा
 ६० उभयतो मकटवन्धा
 ७८ उभयविधसम्यक्त्वान्
 १४० उभयात्मक
 ३९ उष्णद्यभितप्ताना
 ९० एकत्र निवाससम्यक्त्व
 ६२ एकद्वित्रिकचतु
 १७६ एकनिमित्तमात्र
 ५० एकेन्द्रियादीना

पृष्ठ-सूत्रोक्तो अकारादिक्रम

- ५८ एकेन्द्रिय-यवहारहेतु
 १८ एत एव
 ५४ एतद्विशिष्टा
 ६१ एतद्वैपरीत्यहेतु
 २८ एते रसगघ
 १३ एवम्भूतप्रोक्त्यभावोत्पादक
 १५८ ण्यामवा-तरभेदन
 ३३ औदारिकशरीर
 १६७ औपशमिकश्रायोपशमिक
 १७१ औपशमिकश्रायिक
 १७२ कतमस्मिन् वेदे सिद्धा
 १५७ करणसामान्य
 १५४ करणविशेषाश्च
 ७६ करणत्रयन्तु
 ४१ कणप्रियस्वर
 ७२ कर्मपुद्गलादान
 ९१ कर्माष्टकशून्यता
 १५५ कर्मणामात्म
 १५६ कर्मस्थित्यनुभागयो
 १५६ कर्मस्थित्यनुभागयो
 १५६ कमणामुदयो
 १५७ कमणामुद्वतना
 १०२ कल्पद्वारे

पृष्ठ-सूत्रोक्तो अकारादिक्रम

- ११६ कपायद्वारे
 १५१ कपायपूर्वोदित
 ६९ कारुण्यवीरयोभत्स
 ५ कालविहाय
 १०८ कालद्वारे
 १०६ कालमानद्वारे
 १४३ कालादिमर्यादया
 १४९ कुदशने सदृशशने
 २९ कृत्स्नतया
 १६१ कृत्स्नकमविमुक्त्या
 १६४ कृष्णीललापोत
 २९ केवलप्रज्ञागम्य
 १३७ केशोत्प्लुञ्चनादि
 १३५ क्रमेण बद्धकम
 ७१ क्रोधमानोदयहेतु
 १६० क्रोममानमाया
 ८४ क्षपकश्रेण्या
 १०७ श्वेतद्वारे
 ११० श्वेतद्वारे
 २२ गत्यक्षाधारण
 १६१ गत्यादिमागणा
 १११ गतिद्वारे
 १५९ गतिचतुष्टय

पृष्ठ-मुषोनी अकारादिप्रम

६४ गच्छविषयवराग

१४१ गमतागमतादिपु

५ गुणव्योमसागम

१४० गुणमिगुण समर्थाद

१५ गृहीतशरीरवगण

१४० गृहीतवस्तुतो

५० चतुर्वेदशरीरपापक

५७ चतुषा सामाग

१६४ चतुरचतुरवधि

४९ चतुर्ममागम

२५ चतुर्दशमनुममाग

१६८ चतुर्दशमनुममिताग

१११ चतुर्दशमहागम

१०३ चारित्र्यद्वारे

२० चेतनागम

१४४ चेतसोयोगनिरोध

४८ चेतन्याविरहवृत्ता

१४१ छेदमयजीतकल्प

९५ छेदोपस्थापनादि

११५ छेदोपस्थापनीय

४९ आमद्वयस्या

३९ आतिलिङ्गाद्गप्रत्यक्षा

७० जिनोदितकर्तव्यविधिपु

पृष्ठ-मुषोनी अकारादिप्रम

३ जीवा अनाग

६७ जीवाजीवविषयक

६७ जीवाजीवभेदविमता

६७ जीवाजीवविषयिणी

६८ जीवाजीवविषयिणी विमता

४ जीवेन सदेतादेव

९० जीर्णोद्गीगसंस्कारका

० शास्त्रविज्ञानादि

७३ शास्त्रन्यायपरिश्रम

१०५ शान्तद्वारे

१४० शान्तद्वाराचारित्र्योपचारा

१६० शास्त्रमनावरण

६ शान्तसमायद्वारा

३ सत्त्वप्रत्यया

३ सत्त्व सत्त्वानि

५ सत्त्व पुण्यपापभव

११ सत्त्व चेतनालक्षणे

१७ सत्त्वकेन्द्रियस्या

१९ सत्त्व प्राणा द्रव्यमाय

२२ सत्त्व प्रमाण

३४ सत्त्व शरीर

५० सत्त्वार्थभ्रमाप्रतिषेधकं

७८ सत्त्व मिथ्यात्व

पृष्ठ-सूत्रोक्तो अकारात्क्रिय

- ९९ तत्र द्वारानि
 १०० तत्र प्रज्ञापनाद्वारे
 १११ तत्र सौधमैशान
 १३७ तत्र धातुतपासि
 १४९ तत्रायथाय ध्वान
 १५० तत्त्ववेत्तत्वे
 १५४ तत्र यद्वातमनो
 ११७ तत्र मूलप्रकृतिरधश्च
 १६० तत्र मतीर्द्रव्याय
 १६७ तत्र नरकगतिपञ्चेन्द्रिय
 १६१ तद्वान् मुक्त
 १४४ तदातरौद्रधर्मशुक्ल
 १४१ तपसा दुर्भेद्यस्य
 ९७ तपोविशेषविशिष्ट
 १५ त्वगादीन्द्रिय
 ३५ सादृश वैक्रियशरीर
 ५८ त्रियस्त्वपर्याय
 ५८ त्रियगाती बलान्नयन
 १०६ तीर्यद्वारे
 ३३ तजसवगणागत
 ११ त्रसस्थावर
 ४ दशनान्तराभिमत
 १५० दशनिकोपयोगशून्य

पृष्ठ-सूत्रोक्तो अकारात्क्रिय

- ५८ द्वौद्रियव्यवहारकारण
 ५० दु म्बिशेषोपलब्धि कारण
 ४४ दु र्योत्पत्तिप्रयोजक
 ३२ देवत्वोपलब्धिताऽऽनुपूर्वी
 ४२ देवमवनिवासकारणायु
 ७३ देशसंवरत्रयोदश
 १३ देहमात्रपरिमाण
 ६१ द्र यादिविषयामिकादृक्षा
 ४ धर्माधर्माकाशकाल।
 ११९ नरकगत्यादिनाना
 १६० नरकतियङ्मनुष्य
 १३७ नानाविधाभिप्रह
 ५१ नाभ्यधोऽवयवा
 ६१ नाभेरुध्वविस्तृति
 १० नारकतिर्यङ्मनुष्य
 ५२ नारकत्वपर्याय
 १७६ निमित्तदर्शनमंतरा
 २० निधूनाशेषकर्मा
 १४७ निरुद्धसूक्ष्मकाय
 ९८ निष्कषाय चारित्र
 ४९ नीचकुञ्जमनिदान
 ३२ पञ्चेन्द्रिय
 ८ पञ्चसमितित्रिगुण्ति

पृष्ठ-सूत्रोक्तो भकारादिक्रम

५६ पदार्थविषयकोद्वेग

५६ पदार्थविषयकप्रोत्थ

५६ परमाणूनां

७१ पररागोदयहेतु

७० पराऽऽचरिताप्रकाशनीय

१०८ परिहारविशुद्धिसंयत

११८ परिणामद्वारे

१३१ परिमाणद्वारे

१३८ परिहारविशुद्धिका

१५३ परिपाकमुपयाताना

१७० परित्यक्तस्य पुन

६२ पापवधहेतुवस्तु

५ पुण्यादितत्त्वानाम्

५ पुण्यस्य तु

४२ पुण्यमिदं कार्यकारणभेदेन

१६३ पुत्रोत्पत्तिक्रमभेदेन

१७ पुत्रोत्पत्तिक्रमविषयका

५७ पुरुषमात्रसमोपविषयक

९६ पूरपर्यायोच्छेदे

१४१ पूर्वविदा पूर्वश्रुतानुसारतो

१४६ पूर्वविदा पूर्वश्रुतानुसारेण

१७४ पूर्वभवाभवाऽऽसेवित

१३ पृथिव्यप्तेजोवायु

पृष्ठ-सूत्रोक्तो भकारादिक्रम

१६२ पृथिव्यप्तेजोवायु

३१ पौद्गलिकमुत्पत्तिजनक

४४ पौद्गलिकमेतत्

६३ पौद्गलिकोऽयम्

९ प्रकृतिस्थितिरसप्रदेश

१५३ प्रकृत्यादित्रयनिरपेक्ष

८१ प्रचुरमानाया

२ पक्षत्रैमवसंमदिष्णु

५४ प्रत्याख्यानाशरणभूता

७९ प्रत्याख्यानकवायोदया

४० प्रतिजीव प्रतिशरीरजनक

८८ प्रतिधर्मकसमवधाने

१०४ प्रतिसेवनाद्वारं

२९ प्रदेशादर्वाचोर्न

१४३ प्रभुसिद्धान्तोदित

६८ प्रमादिनो जीवाजीवविषय

६८ प्रमादिकर्तृकप्राणवियोग

६८ प्रमादित्वाक्स्वीकृत

५९ प्रयोगशृङ्खला

१७४ प्रवर्तिते तीर्थे

१५३ प्रविभक्ताना

५० प्रातिभूत्येऽपि

१३९ प्राप्तेन्द्रियविषये

पृष्ठ-सूत्रोक्तो भकारात्मिकम

- १३९ प्रायश्चित्तविनय
 १४१ प्रारम्भत पुनर्महाश्रत
 ६४ प्रीत्यभावप्रयुक्ता
 ८२ वध्यमानशुभप्रकृति
 ११९ बन्धद्वारे
 ११४ व-याश्चित्ते चत्वार
 १२ बलाभ्ररकनयनानुगुण
 ९ बाह्याभ्यन्तरपटकरूप
 ५७ बीम सपदार्थावलोकन
 १ भक्त्युद्रेकनमसुराधिप
 ५६ भयोत्पादासाधारण
 ७२ भवहेतुक्रियात्याग
 १२३ भवद्वारे
 १७४ भवा-तराऽऽसेवित
 १६६ भव्यामव्यभेदन
 १३१ भावद्वारे सामायिकाद्या
 १६ भाषायोग्यद्रव्यपरिग्रह
 ४४ मतिज्ञानसापेक्ष
 १६३ मतिधुनावधिमन पयव
 १६ मनस्त्वयोग्यद्रव्याहरण
 ४९ मनर्हि द्रव्यनिरपेक्ष
 ६६ मनश्चेष्टाज-याध्रवो
 ३२ मनुष्यत्वोपलक्षिता

पृष्ठ-सूत्रोक्तो भकारात्मिकम

- ४२ मनुजभवनिवासनिदानायु
 १६३ मनोवाक्कायास्तिस्रो
 २४ मानस्तु द्रव्याणां
 ७४ मिथ्यात्वगुणस्थानञ्च
 ७८ मिश्रमोहनीयकर्मोदया
 ४७ मूत्तद्रव्यविषयकप्रत्यक्ष
 १० मोक्षस्तु सत्पदप्ररूपणा
 ६७ मोक्षसाधनेषु
 ९४ मोक्षमार्गानुसूल
 ९४ मोक्षप्रवृत्त्युत्तेजक
 ८३ मोहनीयविंशतिप्रकृतीना
 २७ यदाश्रयतो द्रव्येषु
 ६९ यत्रादिकरणकचल
 ४१ यश कीत्युदयप्रयोजक
 ८४ योगत्रयवत
 ८५ योगप्रतिरोधिशीलेशोकरण
 ८६ योगस्य स-मागममनोन्माग
 १११ योगद्वारे
 १११ योगा मनोवाक्कायान्यापार
 ११२ रक्तद्विष्टान्मसम्बद्धानां
 १७१ रत्नत्रयवन्तो
 ६३ रसविषयकरागद्वेष
 १३७ रसवत्पदार्थेषु

पृष्ठ-सूत्रोक्तो अकारान्त्रिकम

- १०२ रागद्वारे
 १५९ रागद्वेयादिजनक
 १४२ रागवधादितोर्यकरा
 २८ रूपवत्त पुट्टला
 ६४ रूपविषयकरागद्वेय
 १०९ रूपरसागुत्कर्षप्रयोजक
 १०६ लिंगद्वारे
 ११७ लेश्याद्वारे
 ३२ वक्रगत्या स्वस्वोत्पत्ति
 २५ वतनालक्षण
 २६ वतनादिपर्यायस्वरूपो
 २७ वस्तुतस्तु कालोऽय
 ६६ वारुक्रियाजनिताश्रयो
 १३५ विध्वंसोऽय विपाको
 ८२ विशुद्धिप्रकरणेण गुण्य
 १०१ वेदद्वारे
 १२० वेदनाद्वारे
 ३० शब्दान्धकारोद्योत
 १४ शरीरादिपञ्चयोग्य
 ३७ शरीरवृत्त्याह्लादजनक
 ४० शरीराध्वयमादीना
 ६६ शरीरचेष्टाजन्याश्रव
 १०७ शरीरद्वारे

पृष्ठ सूत्रोक्तो अकारान्त्रिकम

- १३७ शरीरवृत्तिरसादि
 ६३ शुभाशुभक्रममहण
 १५ आसोच्छ्वासयोग्य
 १०५ श्रुतद्वारे
 ७७ श्रेणितो मिथ्यात्वमोहनीया
 २९ स एवपृथग्भूत
 १३ सकर्मा ससारी
 १३ स च सूक्ष्मेतरे
 २६ स च वत्तमानरग्यरूप
 ८८ स च क्षुत्पिपासा
 १४९ स च मिथ्यात्वाविरति
 ६५ सति वेदोदये
 ६८ सदोपस्य
 ११ स द्विविध
 ११४ सन्निकर्षद्वारे
 ४८ समस्तलोकालोक
 ८९ समभावतो दशमशक्ता
 ७२ समित्यादिमि
 १२९ समुद्धातद्वारे
 ३ सम्यक्महदासविश्वरणानि
 ४६ सम्यग्याचितेऽपि,
 ६८ सम्यक्त्वे
 १७५ सम्यग्दशनादिमहिम्ना

पृष्ठ-सूत्रनो अक्षरादिक्रम

- १७७ सम्कथदा यथागात्र
 ११ ससायससारि
 १७ सक्षिरेक्षेत्रिया
 ६६ सयोजननिवृत्तन
 ८० सम्बलनकषायमात्रो
 ८० सम्बलनकषायनोकषाय
 १११ समयमद्वारे
 १२० सक्षाद्वारे
 १६७ सयसक्षिभेदेन
 १७० ससायात्मसक्या
 ५१ सवविरत्यावरण
 ११० सवदर्शनविरोधक
 ४६ सामग्रोसमवधाना
 १२८ सामायािकैश्शन्य
 १६४ सामायािकेदोषस्थापन
 १६१ सिद्धजीवमख्यानिरूपण
 १६१ सिद्धामनोऽवगाहना
 १६१ मिद्धावस्थान
 १६२ मिद्धा अपि जिनाजिन
 ११९ सुखदुःखानुभवप्रयोजक
 १७ सूक्ष्माद्य निगोशदि
 ५० सूक्ष्मपृथिव्यादि
 १०९ सूक्ष्मसम्परायो

पृष्ठ-सूत्रनो अक्षरादिक्रम

- १४७ सूक्ष्मकायक्रिया
 ६९ सेवकयोग्यकमणा
 १३५ सेय सकामाकामभेदाभ्या
 ७२ सोऽयमात्मपरिणामो
 १६१ सोऽनुयोगद्वारे
 ६३ स्पशविषयकराग
 १३० स्पशनाद्वारे
 १९ स्पशकायोच्छवासा
 १६ स्वस्वयोग्यपर्याप्ति
 ३९ स्वरूपतोऽनुष्णाना
 ४० स्वयोग्यपर्याप्ति
 ५१ स्वस्य इष्टमात्रण
 ६७ स्वपरसन्तापद्वेतु
 ६७ स्वपरप्राणवियोग
 ९१ स्वधर्मदेहपालनाध
 ६१ स्वाम्यवित्तीर्णपदार्थ
 १३७ स्वाहारपरिमणा
 ७३ स्थित्यसाधारण
 ८१ स्थितिघात
 ५७ क्षीमाश्रममोग
 ५६ हास्योत्पादक कम
 १४४ हिंसाऽसत्यस्तेयसंरक्षण
 १५१ हिंसाप्रतेभ्य

દુક સમયમા બહાર પડે
તત્વજ્ઞાનનો અપૂર્વ ખજાનો

ઝોટલે

તત્વન્યાયવિભાકર

ભા. ૨ ને [સપૂર્ણ]

— રચયિતા —

પૂજ્યપાદ ગુણરત્નમહોદધિ

આચાર્ય ભગવત વિજયલલિતસૂરીશ્વરજી મહારાજ

૦ અનુવાદક ૦

પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ વિજય ભુવનતિલકસૂરીશ્વરજી

મહારાજના શિષ્યરત્ન

પંન્યાસજી મહારાજ

શ્રીમદ્ ભદ્ર કરવિજયજી ગણિવર

